

PARTIZAN

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Partimizin kurucusu ve önderi
İbrahim Kaypakkaya yoldaş
katledilişinin 12. yıldönümünde
coşkuyla anıldı!

www.partizanarsiv.net

Partizan Yayınları 21

**Partimizin kurucusu ve önderi
İbrahim Kaypakkaya yoldaş
katledilişinin 12. yıldönümünde
coşkuyla anıldı!**

İçindekiler

	Sayfa
Önsöz Yerine	4
Birinci Bölüm	12
İkinci Bölüm	30
Üçüncü Bölüm	45
F İ. Berkin Yoldaşın Konuşması	66
Mesajlar	76
Merkez Komitesinin mesajı	77
Devrimci Enternasyonalist Hareket'in mesajı	80
TKP/ML 1. Nolu Gerilla Bölgesi, Parti Bölge Komitesi'nin mesajı	83
İstanbul'dan TKP/ML sempatzıları aydınların mesajı	87
Haydar Ceber'in mesajı	89
Peru Komünist Partisinin'den mesaj	90
YKP/ML'in mesajı	91
RCP/USA'nın mesajı	93
İKB/Sarbedaran'ın mesajı	93
Flo Russel'in mesajı	95
TKP/ML-YDB Libya Yürütme Komitesi'nden mesaj	97
Yunanistan TKP/ML taraftarlarından mesaj	98
Avusturya Partizan Sempatizanlarından mesaj	100
ATİF Yönetim Kurulundan mesaj	102
Arnheim Türkiye'li Kadınlar Derneğinden mesaj	102
18 Mayıs'a çağrı	105
İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ölümünün 12. yıldönümünde çoşku ile anıyoruz	106
Yenilgiyi zafere dönüştürmenin yolu	
Marksizm-Leninizme sıkıca sarılmaktan geçür	110
Halkımızın Tek Kurtuluş Yolu Halk Savaşı Yoludur	123
İbrahim Kaypakkaya'dan 2 Anı	131

Önsöz Yerine

"Yığınlara güvenmeliyiz, Partiye güvenmeliyiz. Bunlar iki ana prensiptir. Bu iki prensipten şüpheye düştüğümüz takdirde hiç bir şey yapamayız."

Mao Zedung

İ.Kaypakkaya yoldaş katledilişinin 12. yıldönümünde ülkede ve yurtdışında militanca anıldı!

Parti Merkez Komitesi Siyasi Bürosu'nun, 18 Mayıs'ın güçlü ve merkezi şekilde anma kararına uygun olarak, İK yoldaş katledilişin 12. yıl dönümünde ülkede ve yurtdışında yoğun propaganda-ajitasyon faaliyeti ve eylemlerle anıldı. Merkez Komitesinin bildirisi ülkede ve yurtdışında geniş ölçüde dağıtılırken, İstanbul'da geniş pullama ve yurtdışında yaygın afiş ve pullamalar 1 Mayıs faaliyetinden sonra 18 Mayıs'a kadar sürdürüldü. 17 Mayıs 1985 akşamı İstanbul'da 9 dakika süren bir korsan TV yayını yapıldı ve yurtdışında yürütülen faaliyet düzenlenen geceyle doruğuna ulaştırıldı.

Revizyonizmin ve sağcılığın güç kazandığı bugünkü ortamda, devrimci direniş çizgimizin, ihtilalci geleneğimizin korunup geliştirilmesinde ve revizyonizmin yaygınlaşan etkisine karşı mücadelenin bir parçası olarak ele alınan İ.Kaypakkaya yoldaşı anma gecesi başarıyla sonuçlandı. Militan ve enternasyonalist bir ruhla ele alınan gece, yapılan konuşmalar, *İbrahim*'in görüşleriyle birleşmiş ajitasyon ve 4000 kişilik kitlenin gürleyen devrimci sloganları, büyük bir coşku yarattı, partiye olan güveni pekiştirdi ve böyle bir geceyle ilk defa katılan yüzlerce gencin mücadele azmini ve kararlılığını geliştirdi.

Beklenenin üzerinde bir katılımın sağlandığı ve devrimci bir coşkuyla tamamlanan gecede, tiyatro, folklor, müzik, dia vb. her yönüyle partinin çizgisinin propagandasını ve ajitasyonu geliştirmeyi hedeflemişti; ki, bunda da esasta başarılı oldu. Türkiye devrimci hareketinin aldığı yenilginin ağırlığı altında ezilerek, ML'den tamamen uzaklaşıp, devrimci geleneklerini bir yana bırakıp revizyonizmin, reformizmin en bayağı biçimlerine sarılma doğrultusunda hareket eden küçük-burjuva devrimci hareketlerinin kurtuluş yolu olarak sundukları gerici tezlere alternatif olarak çıkarılması gereken *İbrahim*'in çizgisidir ve bu çizginin öne çıkarılması bugün daha acil bir görev olarak kendisini hissettiriyor. 12 Eylül sonrası alınan yenilgi doğru şekilde değerlendirilip yol gösterici dersleri çıkardığımızda, yenilgiye yol açan sebeplerin temelinde, bu örgütlerce uygulanan çizgilerin yanlışlığından geldiği görülmelidir. Bu çizginin düzeltilmesi, ancak, Mao Zedung'un katkılarında sahip çıkıp ülkemizin koşullarına uygulanmasıyla mümkündür, *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisine sahip çıkmakla mümkündür. Türkiye devrimci hareketinin pratik tecrübesi bunu göstermiştir, partimizin pratik tecrübesi bu çizgiyi doğrulamıştır.

Partimiz; emperyalizme, feodalizme ve gericiliğe karşı yürüttüğü devrimci mücadelesinde ML'e ve emekçi halkımıza dayanır, güvenir... Bugünde aynı yolda aşmadan yürüyecektir. ML'e ve halka güvenmeyen, dayanmayan oportünizm, sırtını emperyalizme ve uşaklarına dayamanın yolunu seçmiştir.

Halka güvenmek ve inanmak nedir?

Buna iki yaklaşım var: Birinci yaklaşım, halka, çektiği acılardan, uğradığı sömürü, baskı ve haksızlıklardan dolayı acıma duygusuyla yaklaşır ve ona yakınlık duyar, sevgi besler. Bunlar halkı kurtarmayı düşünür ve hatta bunun için kahramanca öne atılabilirler. İkinci yaklaşımda halka güvenmek ve ona dayanma anlayışı daha farklıdır. Bunlar, halka çektiği acıdan dolayı bir sevgi göstermekle kalmazlar, bu fazla önemli değildir. Esas olan, emekçi yığınların bağrında taşıdığı büyük devrimci potansiyele güvenirlere. Geçici gerilemeler olsa da, henüz karşı devrimin demagogisinin gerçek niteliğini farketmemiş ve devrimci hareketle bütünleşme de, o bitmez tükenmez enerjiyi gören ve onu harekete geçirmeyi kendisine görev alandır.

Halka inanmanın ve güvenmenin bu iki örneğinden birincisinin yaklaşımı yaratıcı gücü kendisinde gören küçük-burjuvazinin halkı zavallı bir "takipçi" olarak gören anlayışıdır; popülizmdir bu... Diğeri ise, komünist devrimcilerin yaklaşımıdır. Bu birincinin tersine bilimsel bir çözümlenmeye dayanan inançtır. Bu yaklaşım yenilgi dönemlerinde halk kitlelerinin devrimci safları terkedişiyle paniğe ve korkuya kapılmaz. Bu durumun geçiciliğini ve ilerde bu durumun yerini kaçınılmaz olarak yükselmeye bırakacağını görerek, yenilgi ortamının yıpratıcı etkilerine karşı, devrimci kararlılığı ve direnmeyi öne çıkarır. Fakat birincisi, yani küçük burjuvazi, halka duyduğu "sevgi" öfkeye dönüşür; kendisi, elinden geleni yapmış ama halk bir türlü anlamamış bir türlü uyanmamış,

hala kendisini bütün vahşetiyle ezen burjuvaziyle uzlaşmaya gitmiştir. O, bunları anlamayarak kabahati halka yükleyerek ("daha çok darbe yesin ki akli başına gelsin", "bu halk adam olmaz, ne kadar ezilirse o kadar gericiliğin kuyruğuna takılıyor" vb. gibi sözlerle kendisini çoğu kez açığa vuran) halkın gücüne karşı inançsızlığı gelişir ve pekişir. Küçük burjuvazinin kendisine de güveni kaybolur ve revizyonizmin kuyruğuna takılarak sağa doğru çark eder.

12 Eylül öncesi arkalarında onbinlerce kitleyi sürükleyebilen küçük-burjuva devrimci örgütleri, 12 Eylül sonrası yenilgi ortamında, sınıf karakterleri ve oportünist çizgilerinin bir sonucu olarak bu kayıplardan yanlış sonuçlar çıkardılar ve emekçi yığınlarına ve ML olan güvenlerini tamamen yitirerek hakim sınıfların kuyruğunda yürümeye başladılar. Kitlelerin devrimci safları terkettiği ortamda küçük-burjuva kaypaklığı, onları ML'e küfüre ve hakim sınıfların artıklarından geçinmeyi tercih etmeye götürmüştür.

Diğer yandan, hala silahlı eylem çizgisi izlesede PKK, bu sağcılaşmanın dışında kalmamıştır. Halkın gücüne güvenmeyerek, Rus sosyal-emperyalizmine sırt dayamaya, bölgedeki Suriye ve İran gerici rejimleriyle flörte girmiştir. Yani PKK, emperyalizmle uzlaşarak sağa kaymıştır. Bu gün PKK'nın yaptığı eylemlere bakıp onun "sol" a kaydığını söylemek oldukça yanıltıcı olur. Yarın Rus sosyal-emperyalizminin uşağı TKP'de çıkarına geldiğinde silahlı eylemlere girişebilir. Tayin edici olan *İbrahim yoldaşın* da dediği gibi siyasi çizgidir. Eylemin hangi siyasete hizmet ettiği. Tek doğru kıstas budur.

Türkiye devrimci hareketini saran bu sağcılaşma hareketine (18 Mayıs özel sayımızda bunları ayrıntılı açıklamıştık) karşı mücaele önümüzde duran esas görevdir. Bu doğrultuda, yurtdışında hazırlanan 18 Mayıs anma gecesi başarılı olmuş, direnme ve *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisinin propagandasında önemli bir araç olarak işlevini görmüştür.

18 Mayıs anma faaliyeti; devrimci, komünist enerjinin, coşkunun, atılganlığın canlı olarak harekete geçtiği ve esas olarak tespit edilen hedeflere ulaşılmasıyla sonuçlandırıldı. Merkezi olarak çıkarılan afişle, tüm Avrupa donatıldı. Kavşaklar, işyerleri, okullar, işlek caddelere yapıştırıldı, (28.000 afiş ve 25.000 adet pul) afişle donatıldı. Bazı bölgeler 5 ile 18 Mayıs arası 13 günlük dönem boyunca sürekli olarak afişe çıktılar. Yırtılanlar sürekli yenilendi. Semt semt bütün alanlar tarandı. Ve yine 40.000'in üstünde çıkarılan geceye çağrı bildirileri ekipler halinde en geniş kesime ulaştırıldı. Aynı şekilde; önder yoldaş *İbrahim Kaypakkaya*'nın ölümünün 12. yıldönümüyle ilgili çıkarılan MK imzalı 50.000 bildiri yaygın olarak dağıtıldı.

İbrahim yoldaşın anısına İşçi-Köylü Kurtuluşu 10.000 dolayında bir Özel Sayı çıkardı. Çıkarılan Özel sayı düzenlenen kitle toplantılarında ele alındı. Geniş olarak dağıtımı yapıldı. Bunların yanı sıra pullama, yazılma, vb. gibi araçlarla propaganda ajitasyon canlı yürütüldü. Faaliyet bir kampanya olarak ele alındı. MK-SB' muzun konuya ilişkin kararı tüm örgüt

kademelerinde ele alınarak tartışıldı. Ve somut olarak nasıl uygulanacağına ilişkin perspektifler çıkarıldı. Çıkarılan bu perspektifler çeşitli parti örgütlerimizin talimatlarıyla tabana iletildi. Konulan çizgi temelinde faaliyetin örgütlenilmesine girişildi. Birinci halka olarak, merkezi bir komite oluşturulmuştu. Aynı temelde çeşitli alanlarda da özel örgütlenmeler yaratıldı. Çeşitli faaliyet alanlarında konuya ilişkin toplantılar örgütlendi. Bu toplantılarda; 18 Mayıs'ı anmanın içinde geçtiğimiz dönemdeki canalcı önemi, sosyal pratiğin her zamanki gibi daha da berrak olarak ispatladığı *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın ML çizgisinin anlamı ve onunla silahlanmanın tayinedici rolü ve anma faaliyetinde bu çizginin her alanda propagandasının daha canlı sürdürülmesinin gerekliliği vb. çok yönlü ele alındı. Kitlelerin anma faaliyetine aktif olarak çekilmesi ve harekete geçirilmesi için bir dizi özel örgütlenmeler gerçekleştirildi. Oluşturulan propaganda-ajitasyon ekipleri yurtdışında 5 Mayıs, 18 Mayıs dönemi arasında yoğun bir pratik faaliyet yürüttüler.

Evler, okullar, işyerleri, kahveler, dernekler genişçe tarandı... Geceye katılım tahmin edilen rakamı çokca aştı... Şüphesiz bu hedefe basit, sıradan, cansız bir faaliyetle erişilemezdi... Özellikle içinden geçtiğimiz dönemin özellikleri hesaba katıldığında, Türkiye devrimci hareketinin yüz yüze olduğu önemli sorunlar dikkate alındığında ve küçük burjuva devrimciliğinin iflas bayrağı çektiği ortam gözönüne getirildiğinde seferber edilen kitle sayısının önemli bir rakam olduğu açıkça görülecektir. Üstelik yurtdışında sözkonusu dönem içinde diğer önemli yoğun pratik faaliyetlerde vardı, 1 Mayıs, Reagan'ın Avrupa ziyareti için düzenlenen protesto eylemleri kitle örgütlerinin genel kurul faaliyetleri vs. bunun bir kaç örneğiydi. 4 Mayıs ve 8 Mayıs'da gelişen sözkonusu faaliyetlerde de partimizin yurtdışı örgütü merkezi ve tayin edici bir rol oynamıştı. Esas olarak devrimci çevreler içinde tüm bu faaliyetlerde de partimizin yurtdışı örgütü merkezi ve tayin edici bir rol oynamıştı. Esas olarak devrimci çevreler içinde tüm bu faaliyetlere damgamızı vurduğumuzu söyleyebiliriz. 18 Mayıs anma faaliyeti yoğun olarak 5-18 Mayıs arası gündeme geldi. Toplam 13 günlük bir dönem içinde sergilendi.

Vize barikatlarına, karşı-devrimin çeşitli engellemelerine, diğer tüm oportünistlerin aynı dönem merkezi olarak daha başka eylemler planlayarak yığınları geceye katılmadan alıkoyma için yoğun girişimlerine, faaliyetin başarısı engellenemedi. (PKK 18'inde Duisburg'ta, HK Merkezi toplantı, Komkar Kongre vb. Bolşevik Partizan Merkezi 18 Mayıs). Geceye 4000 dolayında kitle seferber edildi. Faaliyetin üst noktası olan gecede esas olarak başarıyla sonuçlandırıldı.

Bunu daha da yakinen görebilmek için, gecede uygulanan programa bakmak lazım.

Gece; *İbrahim*'i anmanın onun fikirlerine sıkı sıkıya sarılması ve hayatın her alanında tavizsizce savunmak olduğunu, *İbrahim*'in fikirleriyle bugün Partimizin, enternasyonal proletaryanın, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın elinde bayraklaştığını işleyen kısa bir açış konuşması-

la açıldı... Saygı duruşunun ardında katılanlar akan bir sel gibi coşuyordu. Komünist şiarlar peş peşe yükseliyordu. Salon coşku, enerji, azim, geleceğe inançla çınliyordu. Ardında Parti Merkez Komitemizin mesajı havayı daha da canlandırdı. Ve Programa geçildi. Program; partimizin doğuşundan, günümüze kadarki gelişimini, mücadelesini, platformunun propagandasını konu alan bir text etrafında şekillendirilmişti. Tüm sanatsal etkinlikler textin içeriğine göre şekillendirilmişti. Ozanlar, şiir, müzik, tiyatro, çeşitli textin konu aldığı parti programının propagandasının çeşitli kesitlerde sanatsal faaliyetle daha da pekiştirilmesinin araçlarıydılar.

İlk bölümde Mustafa Suphi'ler anlatıldı. Ardında Şefik Hüsnü ve şürekasının TKP yönetimini gassetmesiyle birlikte başlıyan 50 küsür yıllık revizyonist miras dönemine işaret edildi. Özellikle 1960-70'li yıllar olmak üzere çeşitli milliyetlerden halkımızın mücadelesi, bunun güçlü ve zayıf yanları ortaya kondu. Türkiye devrimci hareketinin 1970'li yıllardaki durumu, revizyonist, oportünist alternatiflerin çıkmazı ve TİİKP içerisinde *İbrahim* yoldaşın mücadelesi üzerinde duruldu. 15-16 Haziran'lara ve derslerine işaret edildi.

Aynı dönem genel olarak dünyada ve özel olarak Türkiye'deki gelişmeler ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin durumu, UKH'nın vaziyeti, Büyük Proleter Kültür Devrimi ve yankuları üzerinde duruldu. Bu ve buna benzer gelişmelerle ilişkisi içerisinde partimizin nasıl şekillendiği ortaya konuldu. Bahsi geçen konulara ilişkin propaganda; devrimci marşlar, dia, şiirler, filmle daha da canlı olarak yapıliyordu. Özellikle Kültür Devrimine ilişkin gösterilen film, ortalığı çınlattı. Film; Kültür Devriminin propagandası ile birleştirildi. Ve bu büyük şanlı devrimin ölümsüz dersleri ortaya konuldu. Ve partimizin nasıl doğduğu, neyin mirasçısı olduğu ve hangi fikirler üzerinde yükseldiğine geçildi. Partinin doğuşunun anlatıldığı kesitte yapılan fon'daki gök gürültüleri, silah, rüzgar sesleri, zulüm ve baskıya karşı emekçilerin feryadı, heyecanı doruğa ulaştırdı.

Kızıl bir güneş gibi karanlıkları yırtarak doğan Partimiz güçlü bir ajitasyon devrimci heyecan dolu bir fon ile parlak bir şekilde ortaya kondu. Ardında coşkuyla yükselen parti marşı ile birlikte salon coşkuyla atılan sloganlar, yükselen kızıl bayraklar, yukarı kalkan yumruklar ile çınladı.

Ardından; Partimizin 12 Mart'taki döneminin ortaya konulmasından sonra, birinci bölüm noktalandı. Bu bölümde ayrıca *İbrahim*'in yakalanışını ve zindanlarda, işkence tezgahlarındaki komünist direnişini konu alan anlatımla birleştirilen gölge bir tiyatro sergilendi. Bu konudaki olumsuzluk şu idi. Gölge oyunu için hazırladığımız perde salon sahnesine uygun değildi. Sahnenin yapısı önceki hazırlığın şekline uygunsuzdu. Bunun için sahnenin mevcut yapısına göre oyun sergilenmek zorunda kalındı. Sahne perdesinin elverişsizliği vb. teknik aksaklıklar oyunun kalitesini belli ölçülerde olumsuz yönde etkiledi. Ve yine bu bölümün sahnelenmesinin ön hazırlıkları planlamanın ötesinde belli bir uzun zaman dilimini kapsadı. Bu durum belli bir boşluk yarattı. Ancak bu olumsuzluk önle-

nebilirdi. Örneğin araya belli mesajlar konulabilirdi. Bu konuda insiyatifli davranılmaması uzayan hazırlıkların yarattığı boşluğun doldurulmaması önemli bir eksiklikti. Gölge oyunu *İbrahim*'in mezarı başında temsili anma yürüyüşü ile noktalandı. Kızıl bayraklar, *İbrahim*'in pankartlarıyla yürüyeşe geçen oraklı, çekiçli, ellerinde kızıl kitaplı emekçiler hep bir ağızdan parti marşını söyleyerek sahneden inerek izleyicilerin arasına karıştılar. Salondakiler canlı bir miting havası içindeydiler. Onlarda parti marşına eşlik ediyorlar, kızıl bayraklar kaldırıyor, elleriyle zafer işareti veriyorlardı.

Böylelikle gecenin 1. bölümü esas olarak başarılı ve olumlu bir şekilde coşkuyla sonuçlandırılmış oldu. 1. bölümün sonunda verilen aradan sonra 2. bölüme geçildiğinde zaman epeyce ilerlemişti ve halen gece programının 4/3'ü kalmış vaziyeteydi. Ne var ki, kalan zaman süremiz 2,5 saat dolayındaydı. Gece programının olduğu gibi uygulanması mümkün değildi. Kalan zamana göre program yeniden şekillendirilmek zorundaydı. Neticede Text usulüyle geceye devam etmenin imkansızlığı ortaya çıktı. 12 Mart sonrası dönem 12 Eylül'a kadar kısaca özetlendi. Partimizin KK Hizibine, GKK, YDH'ye karşı mücadelesinin önemi I. ve II. Konferanslarının tarihsel anlamı üzerinde durulduktan sonra sahneye geceye delegasyon olarak katılan Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in temsilcisi davet edildi. Yoldaşın sunduğu mesaj proleter enternasyonalist coşkuyla daha da canlandırdı. Ardından *İbrahim* yoldaşın silah arkadaşı yoldaşın cezaevinden gönderdiği mesaj okundu. Bunu takiben TKP/ML Partizan'ın Sesi Radyosu'nun 17 Mayıs 1985'te Türk devleinin televizyon yayınına haber saatlerinde keserek emekçilere yayınladığı mesajın metni okundu... Bu sırada salon devrimci şiarlarla inliyordu. Sevinç, mücadele azmi, devrimci inanç şahlanmıştı. "Yaşasın Partimiz TKP/ML!" şiarlarının yankıları gümbür gümbür yükseliyordu. Ok yaydan çıkmış misali, heyecan doruktaydı. Tam bu sıra sahneye Feridun İhsan Berkin yoldaş çıktı. İdam sehparalarında, cezaevlerinde, işkence tezgahlarında, kahpe pusularda parıldayan kızıl direnme ruhu geceye katılanların elinde bayrak olarak yükseltiliyordu. Bir alkış tufanı koptu. Herkes ayaktaydı. Saldonda kızıl bayraklar, komünizm şiarları yükseliyordu. Ve yoldaş Feridun; cezaevlerini, partimizin mücadelesini anlattı. Bunu takiben devrimci enternasyonalist hareket sempatizan Müzisyen Darnell Sumers saneye çıktı. *İbrahim*'le ilgili yaptığı besteyi sundu.. Proleter enternasyonalist coşku Peru Komünist Partisi, RCP/USA, Devrimci enternasyonalist hareket komitesi, Avusturyalı Marksist-Leninistler, İran Komünistler Birliğinden yoldaşların geceye sundukları mesajlardan okunan parçalarla dahada yükseldi. Ardından İran'lı devrimcilerin emperyalist savaş hazırlıklarını teşhir eden pandominleri sahnelendi.

Uğur Tanca, Nihat Behram, Dilan, Aslandoğan, Dost'tan oluşan sanatçıların kolektif olarak hazırladıkları şiirli, marşlı program ile gece başarıyla devam etti. Son olarak Türkiye Kürdistan'daki operasyonları konu alan içinde Ali Haydar Cilason, Rüşcan Tolgay, devrimci sa-

natçılarında bulunduğu bir tiyatro sergilendi. Ve gece devrim, sosyalizm, komünizm andı ile başarıyla sonuçlandırıldı.

Yukarılarda da işaret ettiğimiz gibi, 2. bölüme başlarken daha önceden hazırladığımız programı zaman darlığından ötürü olduğu gibi devam ettiremedik. Zorunlu olarak bazı çıkarmalar yaptık. Doğal olarak daha önce tespit ettiğimiz sistem yeniden şekillendirildi. Bunun beraberinde getirdiği çeşitli eksiklikler, talide olsa düzensizlikler oldu. Her halükarda yüklü bir program hazırlamıştık. Oysa eldeki zaman süresi programın tümüne yetmiyordu. Şüphesiz daha önce genel bir prova yapsaydık (provalar yapıldı, fakat tümü birarada topluca yapılamadı. Buna zaman süresinin elverişsizliği, gecede olan yoldaşların önemli bir bölümünün iş sorunları vs. olanak vermedi) bu eksikliği telaffi edebiliriz. Ne var ki, yine de gecede zaman süresine göre tespit ettiğimiz program hariz bir subjektivizmi içeriyordu. Daha sağlıklı düşünülebilirdi. Oysa biz gece önce programın azlığından kaygı duyuyorduk. Ayrıca tespit ettiğimiz geceye başlangıç saati (18.00) uygun ve sağlıklı değildi. Diğer ülkelerden gelen yoldaşlar için vs. bu uygunsuz bir durum arz ediyordu. Yorgunluk dönüş saatine ilişkin yapılan planlamalar gözönüne alındığında ve saatlerinde 24.00'ü aşarak ilerlediği düşünüldüğünde bunun geceyi olumsuz etkilediğini söyleyebiliriz. Ve zaten zaman ayarlamasındaki bu uygunsuzluk belli saatlerden sonra çeşitli bölgelerden ve ülkelerden gelen yoldaşların zorunlu olarak dönüşlerini gündeme getirdi. Çünkü gelen otobüsler içinde bazıları ertesi gün için iş almışlar mecburen dönme zorundaydılar. Halbuki gecenin saat 14.00'lerde başlatılması kararı alınsa ve uygulanırsa, bu hem dinlemede kapasiteyi düşürmeyecekti, hem de gece programının yetiştirilmesi için aceleciliğe götürmeyecekti. Böylelikle tali de olsa görülen bazı olumsuzluklar asgariye indirilmiş olacaktı. Kısacası eldeki zamanla program arasında bir çelişki vardı. Önümüzdeki dönemin faaliyetlerinde bu dersten azami olarak öğrenmeliyiz. Bu hataları küçümsemememiz için teknik hataları.

Önemli bir eksiklikte geceye iletilen mesajların uygun aralıklarda sunulamaması, sonlara doğru bırakılması idi. Mesajların daha önceden text içinde enternasyonal bölümde verilmesi planlanmıştı. Textin bu bölümünün zaman açısından yeterince sunulamaması mesajların vermesi gerekeni tamamıyla verememesine yol açtı. Mesajların sona doğru topluca bir bölüm olarak değil de uygun aralıklarda verilmesi planlansaydı bu aksaklıklar asgariye inerdi. Her halükarda gece vermesi gereken mesajı esas olarak verdi. Zengin bir programı vardı. Sanatla-siyaset doğru ve başarılı bir şekilde birleştirilebilmişti. Eksiklikler ve olumsuzluklar tali idi. Bunlarda esas olarak zamanlama probleminde geliyordu. Sanatsal etkinliklerin tümü texte bağımlı idi. Textin bir bölümünün zamandan ötürü zorunlu olarak okunamaması kaliteyi belli ölçülerde düşürdü. Gece başından sonuna kadar bütün yönleriyle bir birini tamamlayan kolektif bir geceydi. Bazı aksaklıklar zorunlu olarak diğerlerinin de etkiler. Aynı şekilde birinin başarısı diğerinin başarısında arttırır. Bu tür gecelerde dikkat edil-

mesi gereken önemli bir sorun programın parçaları arasındaki uyumdur. Bu uyumun sağlanmasında daha önceden genel ve toplu provanın tayin edici önemi vardır. Bu dersten öğrenmeliyiz.

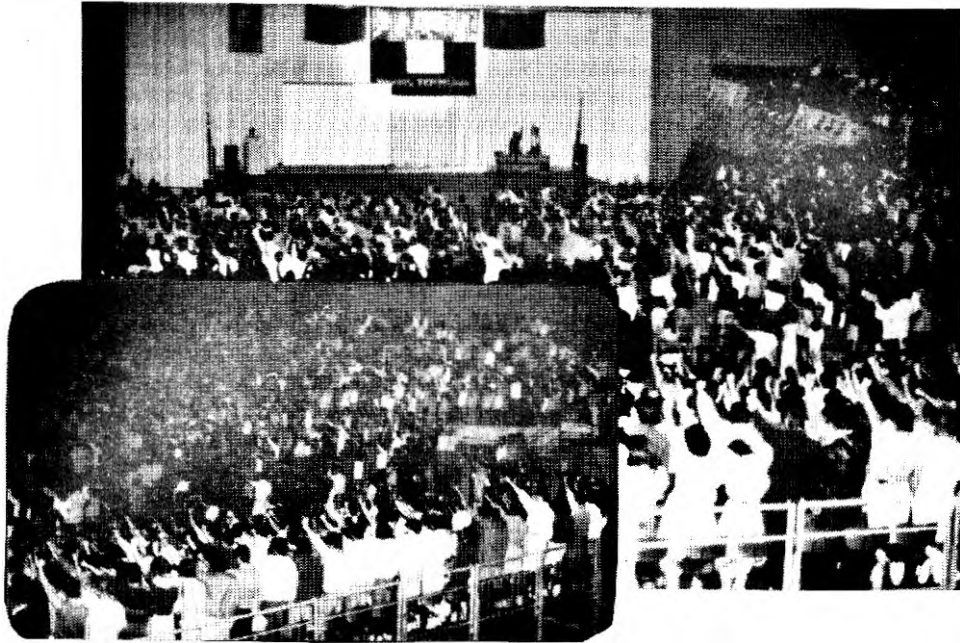
Gece hazırlık süresi kısa idi. Şüphesiz bununla bazı eksiklikleri meşru göstermek istemiyoruz. Ne var ki, objektif olan bir gerçekte bir sanat örgütüne ve böyle bir geceyi örgütleyecek tecrübeli, profesyonel bir örgütlenmeye sahip olmadığımızdan doğan sonuç bu zaman süresinin hazırlıklar için yetersiz kaldığı idi. Eğer sözünü ettiğimiz merkezi sanat örgütüne, faaliyetine bu konuda uzman kadrolara sahip olabilseydik, bu zaman süresi problem teşkil etmeyebilirdi. Aynı şekilde böyle sistemli ve düzenli bir sanat örgütlenmesine sahip olamayışımız kalite açısından da olumsuz bir faktördür.

Bu faaliyetten bir kez daha sanat örgütlenmesinin önemini bilince çıkarmak ve gereklerini yapmalıyız.

Gecenin esas olarak başarılı olumlu mirasına sahip çıkıp yükseltirken, eksikliklerinden ders almalı ve onu aşmalıyız. Gelecekte daha güçlü, faaliyetler yaratmak için gecenin bütün dökümanlarını, gece öncesi faaliyetin belgelerini yoldaşlara, okuyuculara sunuyoruz.

Bu tecrübeyi kullanmalı, ondan öğrenmeli ve geliştirmeliyiz. İlerde yapılacak gecelerde yararlanılmak üzere hazırlanan textin ilk yani, en geniş olanını yayınlıyoruz. Gecede bunun ancak bir bölümünü kullanabildik.

18 MAYIS ANMA FAALİYETİ TERTİP KOMİTESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Saygı Duruşu Başlar:

Müzik: (İnsanlar Yaşadıkça) ve şiir okunur. (NB, Ayağa Kalk)

Yoldaşlar, Devrimciler, Arkadaşlar!

Hepinizi başta Türkiye proletaryasının öncü örgütü Partimiz TKP/ML'nin kurucusu, enternasyonal proletaryanın yiğit komünist savaşçısı, Türkiye işçi sınıfının ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ölümsüz komünist önderi İBRAHİM KAYPAKKAYA, Marksizm-leninizm'in Büyük Öğretmenleri Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung, ve komünizm davasında şehit düşmüş tüm yoldaşlar;

Ayrıca, gerek dünyada, gerekse ülkemizde emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı devrim kavgasında şehit düşen tüm devrimci arkadaşlar için saygı duruşuna çağırıyorum.

Açış Konuşması:

Emekçiler, Devrimciler, Arkadaşlar, Yoldaşlar!

Bugün 18 Mayıs!...

Bugün bedenem aramızdan ayrılmasıyla enternasyonal proletarya ve onun bir parçası olan partimiz açısından büyük bir kayıp olan, yeri kolay kolay doldurulamayacak olan ölümsüz komünist önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın faşist diktatörlüğün işkence tezgahlarında kat-

ledilmesinin 12. yıldönümüdür!

—Ama Hayır!

—Kim demişti İBRAHİM öldü!...

—Bak bak, O; burada

Yoldaşlarımızın, devrimci arkadaşlarımızın, yiğit halkımızın elinde kızıl bir sancak olarak yükseliyor!

—Bak bak O; Partimizin başında! Ölümsüz fikirleriyle bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm için mücadelemizi kızıl bir güneş gibi aydınlatıyor!

—Bak bak, O; Türkiye'de kahraman ordumuz TİKKO'nun gerilla müfrezelerinin, yoksul köylü milislerimizin namlusunda her türden karşı-devrimin yüzüne inen mermi!...

Proletarya önderliğindeki emekçi halkımızın devrim mücadelesini aydınlatan komünist bilinç olarak yaşıyor!...

İşkencede, darağaçlarında, zindanda, fabrikada, tarlada, okulda, her yerde komünist cesaret, susmayan ses, coşan komünizm narası olarak yaşıyor!...

İşte bak O;

•Teslimiyetin, ihanetin, yılgınlığın, karamsarlığın PANZEHİRİ!

•Sınıf mücadelesinin engin denizinde zorluklara meydan okuyan nihai hedefe ulaşmak için engel tanımayan komünist direniş sembolü!

Bak! O; her gün sosyal pratik tarafından fikirleriyle binlerce kez ispatlanan ölümsüzlük simgesi!...

Sana söz veriyoruz, Hiç bir karşı-devrimci saldırı bizi senin gösterdiğin yoldaş dönderemeyecektir.

Seni anıyoruz yoldaş; biliyoruz seni anmak senin uğruna mücadele ettiğin komünist fikirlerini hayatın her alanında yükseltmektir.

Selam sana komünizmin Türkiye'deki kızıl meşalesi!

Selam sana bin selam!

Senin temelini attığın partimiz TKP/ML yaşıyor oportünist ve revizyonist hiçbir saldırı onun kızıl sancağını lekeleyemeyecektir.

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO!

3. Konuşmacı:

—NASIL DOĞDU İBRAHİM KAYPAKKAYA? NASIL DOĞDU TKP/ML?

2. Konuşmacı:

—Katlettiler Mustafa Suphi'yi Karadenizin karanlık sularında, Mustafa Kemal ve efendileri, elli yıl sordu, aradı durdu, bir daha üstümüze doğmıyacak mıydı böyle bir güneş? Kötür karanlığa karşı mücadelesi saptırıldı yıllarca emekçilerin Patronlar ve ağalar, rakiplerine karşı tak-

olar peşlerine öfkesini emekçilerin.

Altmışlarda böyle oldu, yığınlar doldurdu meydanları, gençler vuruldu meydanlarda, kurtuluşu getirmesi için eksik olan birşey vardı, doğru liderlerdi bu. Elli yıldır bu ışıktan yoksundu emekçiler, altmış yıllara geçince, geri adım attı burjuvazi, grev hakkını koydu anayasaya altmışlarda anıma tanımadı, çiğnedi kendisi, kendi yasasını, bıçak kemiğe dayandı, sabır taşı, yürüdü yüzbin kişiyle, işgal etti saraçaneyi işçiler ve söke söke aldılar grev hakkını 1963'te. Saraçane'de 1963 yılı Saraçane mitingi sonrası elde ettiği grev hakkıyla işçiler, dört bir taraftan patronlara karşı örgütlendiler, sendikalar kurdular, grevler düzenlediler, işçi hareketi yayıldı. Amma işçi sınıfı aradığını bulamamıştı. Aldatılıyordu yeniden. Sarı sendikaların ipliği pazara çıkmıştı bir kez daha. Tüm öfkesiyle Zonguldak maden işçileri ayaklandılar, toprak altında patlayan gruzi, toprak üstüne, insan seli oldu aktı, işgal etti sendika merkezini, ve tuzup yakaladığı gibi sendika liderini attı dördüncü katın pençeresinden. Panik başladı! Ankara'da, kalktı uçaklar, yürüdü ordular Zonguldak üstüne.

3. Konuşmacı: [devreye girer] ışık yanar.

— Evet, ordular yürüdü Zonguldak üstüne, oluk oluk kan aktı kara elmas üstüne, top, tank, dipçik, süngü ile zorla yeniden indirildi işçiler top-rağın altına.

Sınıf mücadelesi giderek çetinleşiyordu, karşı-devrim sadece resmi güçlerini değil, aynı zamanda sivil faşist örgütlenmeyi de öne çıkarıyordu. MHP böyle bir ihtiyaç sonucudur ki, desteklendi, beslendi, grev kırıcıydı fabrika önlerinde, eli silahta ve pusudaydı fakültelerde muhbir di polis yanında ve sadık köpeğiydi köylerde ağaların.

1. Konuşmacı:

— Altmış yıllarda sürekli gelişme kaydeden, köylü, gençlik hareketi, özellikle 1968-69 yıllarında çok daha ileri boyutlara ulaşmıştı. Kendiliğinden bir niteliğe sahip olan bu gelişme, kendisini ard arda patlak veren, grevler, fabrika işgalleri, toprak işgalleri, boykotlar, yürüyüşler, mitingler şeklinde gösteriyordu. Bunların bazıları şunlardı:

Mart 1968'de, Türkiye Basımevi işçileri bir yıldan fazla süren bir grevi başlattılar,

Bunun arkasından Nisan ayında Gudyir, Sümerbank, Filyos ateş tuğlasında Mayıs ayında ise, Foster şirketinde, Yarımca İpraş Rafinerisinde, Temmuz'da Derbey lastik fabrikasında peş peşe grevler, boykotlar, işgaller yükseldi durdu. Buna karşı patronlar azgın bir saldırı başlattılar. Sarı sendikalar her zamanki gibi patronla uzlaştı, kol kola girdi, buna karşılık işçiler sendika ağalarını da lanetlediler.

Bu eylemler gençlik içinde, aydınlar içinde, büyük bir sempati ile destekleniyordu.

Yine 1968 yılında, Alibeyköy Finifis Branda fabrikası işçileri Samsun Tekel İşçileri, Karayolları, Deniz Nakliyat Genel Müdürlüğü, Ankara İş Matbaası, Sümerbank Amerika ve Nato İşyerleri işçilerinin, volkan gibi

patlayan direniş, boykot uzun ve çetin süren baş kaldırışları izledi.

Karadeniz Bartında ayağa kalktı işçiler. İstanbul Höks ilaç fabrikası, Topçular Horoz Çivi, Çelik Montaj, Java, Skoda, İzmir Prelli, Çorum Alpagut, İzmit Yarımca traktör fabrikası, Armutcuk kömür üretim bölgesi, Ege Sanayi ve Hisar Çelik ve Konya Ereğlisi Aliminyum Fabrikası işçilerinin direnişleri izledi. Özellikle de Türk Demir Döküm de 2300 işçinin şanlı direnişi sonucu fabrikayı işgale kadar varan direnişi, greyderlerle fabrika duvarlarının yıkılması sonucu bastırılabilmiş günlerce ve haftalarca çatışmalar sürmüştür.

Büyük dev kendiliğinden bir karakter de taşısa yürüyürdü mavi tulumuyla, dolup taşıyordu meydanlar, topları, tanklarıyla faşist devlet durduramıyordu, çoşan seli, kan kusuyordu faşist namlular ve işçi davası kardeşliğinin sembolü Şerif Aygün bir dağ gibi düştü.

2. Konuşmacı,

—Şehirlerde işçiler bu tür şanlı mücadeleler içerisinde bayrağı yükseltirken, yoksul köylülüğümüz, ağa kırbacına, tececi sömürüsüne, jandarma dipçisine, beye, paşaya, şığa karşı daha kararlı ayağa kalkıyordu.

1967 yılında Konya Yunak ilçesinde Odabaşı köyünde, Elmalı'da, Sarayönünde, 68 yılında, Emirdağ'da, Söke'de, Atalan'da, Göllüce'de, Bafa'da, daha saymakla bitmeyen nice alanlarda, köylü hareketleri coşkun bir sel gibi akıyordu. Toprak isteyen köylüler kurşuna diziliyorlardı, komondo zulmü altında inim inim inletiliyorlardı. Ne var ki, Ağaya, tececiye, karşı güçlü mücadele tarihine sahip olan yoksul köylülüğümüzün direnci yok edilemiyordu. Aksine hareket daha da yükseliyordu. Fatsa'da, Samsun'da Malatya'da, köylüler Amerika seni istemiyoruz bildirileri yayınlıyorlar, ağa topraklarını ve hazine topraklarını işgal ediyorlar, Akhisar'da tütün, Ödemiş'de üzüm-incir, Turhal'da şeker, Kastamonu'da sarmısak üreticileri olan köylüler güçlü mitinglerini sömürüye zulme karşı yükseltiyorlardı.

3. Konuşmacı:

Şimdi 1965 ve 1966 yılları ve sonrası için bakın İbrahim yoldaş ne diyor biraz da ona kulak verelim:

Eski adıyla Proleter Devrimci AYDINLIK (PDA), bugünkü adıyla ŞAFAK hareketi saflarınada, iki kanat arasında, bazen açık, bazen gizli, bazen sert biçimlere bürünerek bazen yumuşayarak ama kesintiye uğramaksızın sürüp gelen mücadele nihayet iki kanadın aynı örgüt içinde bir arada durmalarının artık tamamen imkânsız olduğu bir noktaya geldi dayandı. Şimdi proleter kanat, revizyonist-burjuva klikle bütün bağlarını bıçakla keser gibi kesip atarak Marksist-Leninist temeller üzerinde yeniden örgütlenmeye girişmiş bulunuyor. Fakat hareketin başına çöreklenen revizyonist kliğin marifetiyle, bir çok yoldaş, iki çizgi arasındaki mücadeleden habersiz kaldı. Revizyonistler, "parti disiplini" perdesi arkasına sığınarak, iki çizgi arasındaki mücadeleyi kadrolardan gizlediler. Doğru devrimci düşünceleri, hayasızca ve alçakça bastırma yoluna gittiler. Bunda bir ölçüde de başarılı oldular. Bugün birçok yoldaş, bu "ani"

ve "beklenmedik" "bölünme" karşısında şaşkına dönmüştür. Meseler, henüz sıfırdan başlayarak öğrenmeye çalışmaktadır. Revizyonistler, kadroların şaşkınlığından faydalanarak, bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar, halkımızda bir yığın ipe sapa gelmez dedikodularla, —iftira kampanyalarıyla, şahsi saldırılarla, meselenin özünü gözlerden saklamaya, pisliklerini gizlemeye, bizleri karalamaya çalışıyorlar. Onlar elbette kendilerine yakışan mücadele yolunu —iftira yalan dedikodu şahsi saldırı ve eleştirinin bayağılaştırılması yolunu— tutacaklardır ve bunda şaşılacak bir taraf yoktur.

Proleter devrimciler de elbette kendilerine yakışan yolu tutacaklardır. Meselenin özünü ön plana çıkararak, burjuva kliğin ideolojik, politik, örgütsel ve taktik çizgisini sergilemek yolunu... Buna iki bakımdan acilen ihtiyaç vardır. Birincisi, şaşkınlığı düşen militan kadrolara, iki çizgi arasındaki mücadeleyi doğru olarak kavratmak, onların Marksizm-Leninizm safında yer almalarını sağlamak. İkincisi de, yeniden örgütlenmeye giriştiğimiz bu dönemde, örgütümüzün üzerine kurulacağı, doğru ideolojik, politik, örgütsel ve taktik ilkeleri tesbit ederek bunlar üzerinde birlik sağlamak.

Bu nedenlerle revizyonist kliğin öteden beri, kılıktan kılığa girerek ama özünde esaslı hiç bir değişikliği uğratmadan devam ettirdiği ihanet çizgisini ve bu çizgi ile aramızdaki mücadelenin geçmişini kısaca özetlemeyi zorunlu görüyoruz.

REVİZYONİST KLİĞİN ORTAYA ÇIKIŞI: AYDINLIK SOSYALİST DERGİ VE İŞÇİ-KÖYLÜ

1965 yılının sonunda ve 1966 yılının başında pasifist, parlamentarist TİP yönetici kliğiyle, askeri darbeye bel bağlayan Mihri Belli kliği arasında ortaya çıkan mücadele gittikçe şedetlenerek devam ediyordu. Bu iki klik arasında özünde hiç bir fark yoktu. İkisi de, esasta modern revizyonizmin "kapitalist olmayan yol" tezinde birleşiyorlardı. Tek fark, birinin seçimlere ve parlamentoya bel bağlamasına karşılık, diğerinin, askeri darbeye umut bağlamış olmasıydı. TİP kliği, bütün hesaplarını seçimlerde alacağı oylar üzerine kuruyor. Kendisine parlamento yolunun kapanacağı endişesiyle işçi sınıfımızın, yoksul köylülerin ve gençliğin aktif mücadelesine hayasızca saldırıyordu. Kasım 1976'da Türk Solu çevresinde toplanan M. Belli burjuva kliği ise, Doğan Avcıoğlu'yla kolkola, üniversite gençliğinin eylemlerini bir kaldıraç gibi kullanarak askeri darbe tezgâhlarının hesapları içindeydiler. Öte yandan M. Belli kliği, geniş emekçi kitlelerine, işçi sınıfına ve köylülere sırtını dönmüştü. Dünya komünist hareketine, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'ne sırtını dönmüştü. "Cezayir sosyalizmi" safsatalarıyla işçi sınıfının, yoksul köylülerin, devrimci aydınların ve gençliğin bilincini bulandırıyor, gözüne kül serpiyordu. Reformcu bir burjuva diktatörlüğünü, proletarya iktidarı ve sosyalizm olarak yutturmaya çalışıyordu. Proletaryanın bağımsız siyasi

örgütlenmesini, proletarya önderliğini reddediyordu. Tam bir hakim millet milliyetçiliği güdüyor, faşist ırkçılıkta bile "olumlu" bir yan olduğunu iddia edecek kadar alçalıyor, Türk hakim sınıflarının milli baskı politikasına suç ortaklığı ediyordu.

Gerek TİP hareketi, gerekse M. Belli hareketi sınıf muhtevası itibarıyla, milli burjuvazinin iki siyasi akımıydı. Ne var ki, suratlarına sosyalizm maskesi takmışlardı.

Bu iki akımın da ipliği çoktan pazara çıktığı için, bunların üzerinde uzun uzadıya durmanın artık gereği yoktur.

Şimdiki Şafak revizyonizmi, işte bu iki burjuva kliği arasında mücedelinin sertleştiği bir ortamda, kasım 1968'de, Aydınlik Sosyalist Dergi (ASD) ile, M. Belli'nin kuyruğundan sahneye çıktı. Her konuda M. Belli'ye sadık bir çizgi izledi. M. Belli'nin kaba-saba teorilerini ve saçmalıklarını enine boyuna geliştirdi. İşçi ve köylü edebiyatıyla M. Belli revizyonizmini süsledi.

İşçi-Köylü (İ-K) gazetesinin çıkarılmış olması, M. Belli'den ayrı bir hareket olmanın ve devrimci bir çizgi izlemenin delili olarak ileri sürülmektedir. Bir saçmalığın ta kendisidir. Bir hareketin çizgisini belirleyen şey, söyle ya da böyle bir yayın organı çıkarmak değildir. Önemli olan, yayın organının muhtevasıdır. "Biz işçilere, köylülere eğiliyorduk"; evet ama, bir komünist gibi değil de, bir burjuva gibi... Burjuvazinin işçi ve köylülere eğilmediğini nereden çıkartıyorsunuz? Yükselen işçi, köylü hareketlerinin zorlamasıyla çıkan İşçi-Köylü gazetesinin siyasi çizgisi de, M. Belli çizgisinin tıpkısıydı. Görevi, "işçilere ve köylülere milli bilinç [yani burjuva ideolojisi] ulaştırmak" ve asker-sivil aydınlara işçi köylü hareketini tanıtmaktı. İktidarı ele geçiren burjuva subayları işçi ve köylülerin hareketlerinden haberdar olmalıydılar ki(!), iktidara geldikten sonra onların meselelerine de lütfedip eğilmeliydiler! İşçi-Köylü'nün çıkarılmasına yol açan mantık, işte bu harika mantıktı! İşçi-Köylü'nün ideolojik çizgisini inceleyen herkes, bu çizginin, tamamen ve kesinlikle M. Belli'nin burjuva çizgisi olduğunu açıkça görecektir. O kadar ki, M. Belli'nin "sosyalizm yasağı", İşçi-Köylü'ye de sinmişti ve İşçi-Köylü'nün ilk sayılarında uzun süre "sosyalizm" kelimesini dahi kullanmaktan büyük bir titizlikle kaçınılmıştı.

Bugün, bu gerçekler, sinsi Şafak Reizyonizmi tarafından, kedinin pisliğini örtmesi gibi gizlenmeye çalışılmaktadır.

REVİZYONİZMİN BİRİNCİ DEFA KILIK DEĞİŞTİRMESİ: PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK (PDA)

İktisadi buhranın gittikçe derinleşmesi, hakim sınıflar arasındaki çelişmelerin şiddetlenmesi ve bunlara bağlı olarak işçi, köylü ve gençliğin şiddete dayanan eylemlerinin yükselmesi karşısında revizyonist klik, suratına yeni bir maske takarak bu eylemleri pasifleştirmeye girişti. M. Belli saflarında yeni bir çelişme ortaya çıkmıştı. Bir yanda, gençliğin ken-

diliğinden gelme mücadelesini temsil eden ve bu anlamda aktivizmi savunan küçük-burjuva gençlik önderleri, öbür yanda da her türlü aktif mücadeleyi reddeden pasifist burjuva unsur vardı. İkinci grubun başını M. Belli'yle birlikte şimdiki Şafak revizyonistleri çekiyordu. TDGF Kurultay'ında mücadele açığa çıktı. Bilindiği gibi bir müddet sonra yayın organları da ikiye ayrıldı ve PDA dergisi çıkarıldı. O günkü adıyla PDA revizyonizmi, gençliğin kendiliğinden gelme hareketlerine tercüman olan küçük-burjuva önderlere karşı uzun müddet M. Belli'nin sağcı çizgisini savundu. PDA'nın 1. sayısında "biz Türk Solu'nun açtığı yoldan yürüdük", "Türk Solu ve PDA, hareketimizin değişik ihtiyaçlarına cevap veren iki yayın organıdır" diye yazdılar. Böylece M. Belli çizgisine bağlılıklarını açıkça ilan ettiler.

M. Belli ise, bir ara ortada bir tavır takındı. Gençlik kitlesinin büyük çoğunluğunun PDA revizyonizmine cephe alması üzerine, ustaca bir manevrayla "askeri darbe" emellerine daha müsait gördüğü TDGF yöneticileri arasında yer aldı. M. Belli'yle, tipik küçük-burjuvalar olan gençlik önderleri arasında böylece bir ittifak doğdu. Gençlik kitlesine bunlar hakim oldular. PDA revizyonist kliği, görüşlerine sadakatle sarıldığı M. Belli'nin ihanetine uğradı. Bunun üzerine görüşlerinde ufak tefek değişiklikler yapmak zorunda kaldı. Ama Mihrici öz değişmedi.

3. Konuşmacı:

Gençlik hareketi, elbette, küçük-burjuva karakterinden ötürü bir sürü zaaf ve sakatlıklar taşıyordu! Bu tabii bir şeydi! Ve ancak, işçi, köylü kitleleri arasında kök salmış bir komünist partinin önderliği, gençliğin mücadelesini, geniş emekçi yığınlarının mücadelesiyle birleştirebilir ve bu zaaf ve sakatlıkları ortadan kaldırılabirdi. Fakat henüz komünist bir önderlik yoktu! Çeşitli revizyonist klikler, en başta da M. Belli kliği, gençliği kendi emellerine alet etmek için, elinden gelen her şeyi yapıyor, gençlik hareketleri üzerinde etkili oluyorlardı! Gençlik hareketinin tabiatından gelen zaaf ve sakatlıkları revizyonizmin etkisinden ileri gelen zaaf ve sakatlıklarla birleşince, ülkemizin bu yığıt evlatlarının devrimci potansiyeli çıkmaz yollarda çarçur ediliyordu.

PDA kliği, gençliğin, gittikçe ağırlaşan faşist baskılara karşı şehitler vererek yürüttüğü militan mücadelesini dışardan seyretmekle ve ona sövmekle yetindi. Bu, onun gençlik kitlesinden tamamen kopmasına yol açtı.

Öte yandan PDA revizyonizmi demokratik devrimin özünün toprak devrimi olduğunu reddediyordu. Köylülerin devrimci rolünü reddediyordu. Silahlı mücadeleyi, "henüz şartların elverişli olmadığı" gerekçesiyle reddediyordu. Marksist-Leninist devlet ve devrim teorilerini reddediyordu. Milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını reddediyordu. Burjuva milliyetçiliği devam ediyordu. Buna karşılık M. Belli'nin "Filipin demokrasisi şartlarında proletarya partisi kurulamaz", "demokratik devrimde proletarya önderliği zorunlu değildir", "demokratik devrimden durmadan sosyalizme geçileceği söylenemez" şeklindeki kaba teorileri terkedilmişti. Onun dışında, M. Belli'nin Kemalizm tahlili, tarih

tahlili, Türkiye'de karşı-devrim teorisi devam ettiriliyordu.

Öte yandan, tam da burjuva politikacılarına yakışacak bir tavırla, mal bulmuş mağribi gibi Hikmet Kıvılcımlı revizyonistin fikirlerine sarıldılar! Yayın organlarını ardına kadar, onun yazılarına açtılar ve Kıvılcımlı-M. Belli kırması bir ideoloji yarattılar. Korkut Boratav'ın Milliyet'in "Düşünenlerin Düşüncesi" sütununa yakışacak anti-marksist-leninist feodalizm tahlilleri bununla birleşti. Türkiye'de feodalizmin varlığını inkar etme noktasına vardılar.

1. Konuşmacı:

Uluslararası planda, dünya komünist hareketiyle modern revizyonistler arasında ortacı bir tutum benimsendi. Sovyetler Birliği'nde ve Doğu Avrupa ülkelerinde burjuvazinin iktidarı tekrar ele geçirdiği, proletarya diktatörlüğünün burjuva diktatörlüğüne dönüştüğü reddediliyordu. Hele Sovyetler Birliği'nde modern revizyonizmin sosyal-emperyalizme dönüştüğü kesinlikle reddediliyordu. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin tecrübeleri reddediliyordu. Hem sosyalizmle, hem de başını Sovyet revizyonist kliğinin çektiği modern revizyonizmle dost geçinme yolu tutuluyordu. SBKP'nin ve diğer revizyonist partilerin ufak-tefek(!) hatalar işlediği kabul ediliyordu. (Kendilerinin işlediği cinsten!...) Sonradan TİİKP olarak adlandırılan burjuva kulübü bu şartlarda, bu ideolojik temel üzerinde doğdu. Bir yandan başlıca konularda modern revizyonist çizgiyi sürdüren PDA kliği, daha sonra Mao Zedung Düşüncesi'ne alıttı. Bu nasıl mümkün oldu? Elbette Mao Zedung Düşüncesi'nin özünü bir kenara bırakarak...

2. Konuşmacı:

Mao Zedung Düşüncesi'nin yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde anlamı nedir? Mao Zedung yoldaş, Marksist-Leninist kesintisiz ve aşamalı devrim teorisini, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin şartlarına uygulayarak şu sonuçlara varmıştır: Bu ülkelerde feodalizme karşı yürütülen mücadeleyle, emperyalizme karşı yürütülen mücadele birbirine kopmaz bağlarla bağlıdır. Demokratik halk devriminin özü toprak devrimidir. Toprak devrimi, proletarya önderliğinde halk savaşı yoluyla başarıya ulaşır. Halk savaşı, özünde birköylü savaşıdır. Proletarya partisi, yoksul ve orta köylülere dayanarak köylük bölgelerde silahlı mücadeleye girişmeli, buralarda kurtarılmış alanlar yaratmalı, bu kurtarılmış alanlar uzun süreli savaş içinde genişletilerek buralardan büyük şehirler kuşatılmalı ve en sonunda büyük şehirleri zaptetmek suretiyle ülke çapında siyasi iktidar ele geçirilmelidir. Proletarya partisi ve halk ordusu bu uzun süreli savaş içinde adım adım inşa edilmelidir. Yine bu uzun süreli savaş içinde, feodalizme, emperyalizme ve komprador kapitalizme karşı, bütün halk sınıflarının, işçi sınıfının, köylülerin şehir küçük-burjuvazisinin ve milli burjuvazinin birleşik cephesi gerçekleştirilmelidir. Bu birleşik cephe, işçi sınıfı önderliğinde, işti-köylü temel ittifakı üzerine kurulabilir. Halk savaşının başarıya ulaşmasıyla ülke çapında kurulacak iktidar, bir burjuva diktatörlüğü değil, proletarya önderliğinde halk diktatörlüğüdür.

Demokratik halk diktatörlüğü gerçekleştirildikten sonra, önderliği elinde tutan proletarya, yoksul ve aşağı-orta köylülerle birleşerek, durmaksızın proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirmeli ve sosyalizmin inşasına girişmelidir. Mao Zedung Düşüncesi'nin, Çin Devrimi deneyinin öğrettikleri, en genel çizgileriyle bunlardır.

PDA revizyonist kliği, bütün bunları reddediyordu. O sadece, Mao Zedung voldaşın "devrimin halk kitlelerinin eseri olacağı" yolundaki doğru fikrini, silahlı mücadelenin karşısına çıkarıyor ve her silaha sarılma isteğini, "halk kitlelerinden kopmak", "devrimin kitlelerin eseri olacağı" düşüncesini reddetmek olarak suçluyordu. Bu hain klik, Mao Zedung Düşüncesi'ne tağlılığı Türkiye'de silahlı mücadele düşmanlığı olarak yaymıştı. "Devrimin kitlelerin eseri olacağı" bu kadar yaygara yapan PDA revizyonist kliğinin kitle hareketleri karşısındaki tutumu da şudur: İşçi-köylü kitlelerinin kendiliğinden gelme mücadelesini göklere çıkarmak, kendiliğinden gelme mücadelenin önünde secdeye varmak! İşçi ve köylü kitlelerini, emekliye emekliye arkasından izlemek!... Oysa, halk yığınları ve özellikle köylüler, silahlı iktidar mücadelesi için, dinamik, kararlı, tutarlı, doğru yolda ilerleyen bir komünist önderliğe muhtaçtır ve onların asıl eksiği budur. Silahlı halk savaşına girişmek için, objektif şartlar son derece elverişlidir. İşçi ve köylü yığınlarının kendiliğinden gelme mücadelesi çığ gibi büyüyor ve yer yer silahlı çatışmalara kadar varıyordu. PDA revizyonizmi bu mücadelenin başına geçerek, halkın kendiliğinden gelme mücadelesiyle bilinçli siyasi mücadeleyi birleştirecek yetenekte değildi. Bu hain kliğin, silaha sarılmak isteyen halk kitlelerine önderlik etmeye ne inancı, ne hazırlığı ve ne de kabiliyeti vardı. Bu klik, her şeyden önce, silahlı mücadelenin ve devrimin dengesiz gelişeceğine, ülkenin bazı yerlerinde daha önce, bazı yerlerinde daha sonra gelişeceğine inanmıyordu; uzun süreli silahlı mücadeleye inanmıyordu. Bu klik, önündeki görevi, "devrimin sosyal ve psikolojik şartlarını hazırlamak" olarak tespit etmişti. Bunun için, kitleleri "örgütlemek ve bilinçlendirmek" gerekiyordu! İşçiler ve köylüler geniş kitle örgütleri içinde, sendikalarda vb. teşkilatlandırılmalıydı! Örgütsel politika bundan ibaretti. "Bilinçlendirmek" için, bütün rolü kendiliğinden gelme kitle hareketlerinin şakşaklığını yapmaktan ibaret olan İşçi-Köylü daha çok basılmalı ve dağıtılmalıydı! "Bilinçlendirme" görevi bundan ibaretti. Ayrıca kısmi reform talepleriyle kitle mitingleri, yürüyüşler, grevler vb. düzenlenmeliydi. Sınıf mücadelesinden sadece bunu anlıyorlardı. İhtilalci bir örgütlenmenin ve silahlı mücadelenin yerine legalizm, reformizm, salt barışçı mücadele biçimleri geçirilmişti. Gerçekte kitle mitingleri, yürüyüşler, grevler düzenlemek, işçi ve köylü sendikaları kurmak vb. de lafta kaldı (bunlar, silahlı mücadeleye hizmet etmek ve ihtilalci bir örgütlenmenin parçası olmak şartıyla elbette reddedilemezler). Kitlelerin kendi insiyatifleriyle giriştikleri hareketlere sonradan gidilerek gazete satıldı ve bu olayların haberleri gazeteye yazıldı, o kadar... Çoğu zaman kitlelerin devrimci öfkesi, "aman ha, bütün ülke çapında, işçileri ve köylüleri örgütleyip bilinçlen-

dirmeden harekete geçmeye kalkmayın! Bu, maceracılık olur'' mantığıyla pasifize edildi. Bu revizyonist klik, DİSK gibi, TÛTÛS gibi, reformist burjuva sendikalarıyla tamamen uzlaştı ve yayın organlarında, bunların üç-beş kuruluş zam uğruna zaman zaman giriştikleri mücadeleleri göklere çıkararak, fakat onları bir kere bile eleştirmeyerek, işçi sınıfımızı ve yoksul köylülerimizi reformizmin kucağına itti.

Gerçekte, illegal faaliyet diye hiç bir şey yoktu ortada. Sözümona illegal partinin üyeleri, sabahtan akşama kadar dergide gazete satışına ve dağıtımına nezaret etmekle, dünyanın ve Türkiye'nin siyasi meseleleri üzerine gevezelik etmekle meşguldüler! Bu burjuva baylar, oturdukları sıcak köşelerinde dünya politikasına kendilerinin yön verdiğini sanacak kadar da aptal ve gururluydular.

Yazı kurulları, redaksiyon komiteleri, bir yığın büro! Buna bir de TİP'i ele geçirme politikasını ekleyin, işte örgütlenmenin bel kemiğini bunlar teşkil ediyordu. Bu örgütlenme ile, hakim sınıfların iktidarını devirmek bir yana, çam bile devrilemez.

Sonu gelmez bürokrasi ve kırtasiye faaliyeti içinde, üniversitelerdeki gerici saldırılarından ve iktidarın ağırlaşan zulmünden kaçan burjuva bay ve bayanlarla yapılan ''devrim'' tartışmaları, eğitim toplantıları arasında, günler geçip gidiyordu.

Eldeki kadroların pek azı profesyoneldi. Çoğu kadrolar, kendi özel işlerini, burjuva hayat tarzlarını devam ettiriyorlardı, artan zamanlarında da eğitim toplantılarına ve gazete satışlarına katılıyorlardı. Bizzat pratik faaliyetin muhtevası, genellikle burjuva kadroları hareketin saflarında topluyordu. Faaliyet bu kadrolarla yürütüldüğü müddetçe de yepyeni, dinamik, devrimci bir faaliyete girişmek büsbütün imkansız hale geliyordu.

Bu burjuva kliği, gerici saldırılar karşısında başı sıkıştıkça ''devrimci güçbirliği'' çılgınlıkları atıyordu. CHP ile, tabii senatörlerle, TİP ile, DİSK ile ve diğer reformcu burjuva örgütleriyle güçbirliği kurmayı ''cephesiz'' politikasının temeli vâpâ olarak Mihrici Dev Güç maskaralığını diriltmeye çalışıyordu. ''Silahımız devrimci güçbirliğimizdir'' (*) diye manşet atarak, halkın üç silahından ikisi, parti ve halk ordusu bir kenara itiliyordu. Ve üstelik, halkın birleşik cephesi yerine, ''güçbirliği'' adında ne olduğu belirsiz bir şey geçiriliyordu. Bu bir maskaralıktı; çünkü doğru yolda ilerleyen bir komünist partisi, bu partinin önderliğinde halkın silahlı kuvvetlerinin inşası bir yana bırakılarak, burjuvaziyle istikrarlı bir ittifak kurmak boş bir hayaldir. Ancak belli somut meselelerde geçici ve kısmi anlaşmalar mümkün olabilir.

Güçbirliği adına yapılan bütün gevezeliklerin sonucu, zaman zaman ortak imzalı bildirimler yayınlamaktan bir adım ileri gidememiştir. Kaldı ki, bu bile, proletarya ile milli burjuvazi arasında bir anlaşma değildir.

(*) PDA, sy: 18

Çeşitli burjuva ve küçük-burjuva kliklerinin kendi aralarındaki anlaşmalardan ibarettir. PDA revizyonistleri, bu yoldaki başarıları(!) yayın organlarında abartarak reklam ettiler. Devrimci gençliğin, gerici zorbalığa karşı, kendini savunmak için giriştiği mücadeleyi, "güçbirliğini kundaklamak" olarak niteledi.

Bütün bu revizyonist çizginin sonucu şu oldu: İşçi ve köylü yığınlarının kesinlikle gerisinde kalmak ve yığınlarla hiç bir ciddi bağ kurmamak! Devrimci gençlikten tamamen kopmak ve tecrit olmak! Ankara, İstanbul ve İzmir'de birkaç legal yayın organı etrafında kapanıp kalmak! Amatör faaliyetin sınırını aşmamak! Gerici saldırıların azgınlaşması karşısında kendini reformist burjuvazinin kollarına atmak!

1. Konuşmacı:

Ülkemiz somutunda gelişen gençlik hareketlerinde önemli bir rol olduğunu belirtmek gerekir. Türkiye öğrenci gençliği halk hareketinden aldığı hızla öne çıkmış bütün kitle eylemlerinde fabrikalarda, toprak işgallerinde, miting alanlarında, ve üniversitelerde, militan, gözüpek, inançlı ve fedakar mücadelesiyle öne çıkmış ve hatta örgütsel olarak siyasal hareketi dahi etkilemeye başlamıştı.

Kısaca toparlarsak altmışlı yılların başlarından itibaren giderek yükselen mücadele toplumen her kesimini sarmış ve baskıya ve sömürüye, feodalizme, emperyalizme karşı bitmez tükenmez kavgalar devam etmiştir. Giderek büyümüştür.

Bu olaylar aydınlar üzerinde, siyasal partiler üzerinde ve çeşitli devrimci gruplar üzerinde çtkide bulunuyordu. İbrahim Kaypakkaya yoldaş da bu kavga ateşinin içinde en ön saflarda yerini alarak pişmiş ve gelişmişti. Bu işin bir yanıydı. Diğer yanı, önemli olan yanı, bütün dünyayı kasıp kavuran devrim dalgasının yükselmesinin etkisiydi. Kültür Devriminin Dünyaya yansımasıydı.

Çin Komünist Partisi, tarihinde her türden oportünizm ve revizyonizmle muazzam kavgalara sahne olmuştur. Başında Mao Zedung yoldaşın bulunduğu şanlı Çin Komünist Partisi, uluslararası planda her türden modern revizyonizme karşı mücadeleler içerisinde, çelikleşmiş, ölümsüz Marksist-Leninist fikirlerle donanmıştı. Gerek devrim öncesi, gerekse devrim sonrası sürekli var olan bu kavgada Mao Zedung önderliğindeki Marksist-Leninistler daima güçlenerek çıkmışlardır.

Bu kavga 1969'lu yıllarda doruğuna ulaştı, Liu Şio-şi, Deng Siao-ping gibi kapitalist yolcuların, parti ve devlet içindeki etkinliklerini yerle bir etmek, yığınları komünizm doğrultusunda seferber ederek, öndeki engelleri temizlemek için başkan Mao'nun "revizyonist karargahları bombalayın" şiarları her tarafta gümbür gümbür yankılandı dünyayı sarstı. Emekçi yığınlar Büyük Proleter Kültür Devriminin kıpkızıl güneşinin ışınlarıyla karanlıkların üzerine azimle yürüdüler, komünist insiyatif, yaratıcılık, enerji ve atılganlık görkemli birşekilde bir kez daha şahlandı. Kara bulutlar dağıtıldı. Komünizm güneşi, daha kızıl aydınlattı Çin'i, sadece Çin'i değil tüm dünyayı. Çin'de körüklenen kızıl ateş alev-

lenerek dünyayı yakmak adına sıçradı. Doğu kızıl kaldı. Başkan Mao aydınlatı yolu.

2. Konuşmacı :

Büyük öğretmen ve önder Mao
Vermiştı komutu
"Kapitalist Karargahları Bombalayın" diye
Almıştı işareti, fabrikadaki işçiler
almıştı kızıl muhafız
almıştı köylülük

Atıldılar ileri, huzursuz bekleyen emekçiler
fabrikadan, köyden,
boşaldı tüm evler okullar
kuşattılar dört bir yanını - karşı devrimin
sardılar

artık kaçacak yerleri kalmamıştı
vade dolmuştu
kurtaracak kimseleri yoktu
sosyalist maskeli kapitalistleri
maskelerini indirdiler, kafalarını eğip
uzattılar kollarını

teslim oldular teker teker

Nasırlı koca eller

köpek eniğini boynundan kavrar gibi

kavradı kulaklarından - yeni kapitalistin
geçirdiler boynuna ipi

kafasına kağıttan külahını

kuyruğuna teneke bağladılar
yürüttüler sokaklarda
Yürüdüler boynunda ip,
kafasında külah

kuyruğunda tenekeleriyle
bütün Çin'i yürüdüler
Asya'yı

avrupa'yı yürüdüler

okyanusları yürüdüler

utangaç yüzleri

bükük boyunlarıyla

Antenlerde yürüdüler

ekranlarda yürüdüler

gazetelerde yürüdüler

Yürüdü kızıl bayraklarıyla

beş ustalı kitaplarıyla proletarya

Bütün dünyayı adım adım arşınladı.

www.partizanarsiv.net

Doğudan kopan kızıl kasırga
dalga dalga yayıldı dört bir yana
sarstı dünyayı
köhnemiş saltanatlarıyla-
emperyalistleri

fırladılar yerlerinden
harekete geçti gençlik
bayraklarıyla selam verdiler kızıl
doğuya

bayram sevinci yaşandı
tüm dünyada
kara bulutlar sardı kapitalist
ufukları

Çıkardılar kuklaları, sanık san-
dalyesini
Sordular, hesabı bir bir
aldılar devlet çarkını yeniden
ellerini

"demek" dediler
doğru söylemiş öğretmenlerimiz
İktidarı korumak,
Onu almaktan
daha zor imiş meğer.
Kurtulmak için
yılmamalı insan

uzun sürecek bu mü-
cadelede
azimli olmalı
ve dirayetli

bir de unutmamalı
hep devrim yapmayı
kaybetmemeli bu alışkanlığını
bir daha sömürmemek için
kendimizi
yetmez bize bir
devrim

düşman hain
düşman sinsi
İlerlemek için komünizme
aşmalıyız kendimizi
hep devrim ile

3. konuşmacı:

Bütün bu gelişmelerde dünyanın çeşitli ülkelerinde revizyonist kargahlara karşı, yeniden genç komünist partileri filizlendi tüm devrimci kesimler—Çin Kültür Devriminden güçlü olarak etkilendiler. Mao, devrimci kitlelerin elinde bayraklaştı, ulusal kurtuluş hareketleri, proletarya önderliğinde olmayan devrimci demokratik hareketler dahi, Mao ve onun kızıl Çin'ine sonsuz bir güven duyuyorlardı, Mao Zedung yoldaşın önderliğindeki, Büyük Proleter Kültür Devriminin dünyada yetiştirdiği kızıl kuşakların mücadele tarihi anlatılmakla bitmez bir deryadır.

Bu şanlı devrim Türkiye'de de devrimcilerin bilincinde sıçramalar yarattı, Türkiye devrimci hareketi ona büyük sempati duydu, fakat Büyük Proleter Kültür Devrimi silahı gerçek sahibini İbrahim'le buldu.

1. Konuşmacı:

—Halkın gelişen mücadelesi öyle anlar yaşadı ki, gençlik hareketi altıncı filo'nun erlerini denize dökerken, işbirlikçi hükümeın kiralık katilleri halka saldırdı ve üç işçinin ölümüyle sonuçlanan bir kanlı pazar yarattılar, süren bu mücadeleler 15-16 Haziran'da doruğuna ulaştı, işte Türkiye'nin işçi tarihine 15-16 Haziran İşçi Hareketi olarak geçecek olan, bu şanlı direniş, büyüdü büyüdü ve İstanbul sokaklarını, rıhtımlarını, cad-delerini semtlerini aştı, İzmit'ten, Adapazarı'ndan, Kadıköy'den, Şişli'den, Saraçhane'den, Zeytinburnu'ndan, Taşıtlarla'dan, işçiler bir sel gibi aktı, sayılar yüzbinleri buldu, köprüler açılıyor, gemiler Marmaraya toplanıyordu, havada helikopterler, sokak başlarında tanklar, polis ve asker arabalar, yani tekmil birinci ordu, hareket halindeydi. Mavi tulumlu işçi ordusu, yumruklarıyla demirleri büküyor, tırnaklarıyla arnavut kaldırımlarını söküyor, ve önlerine gelen her bir engeli aşıyordu.

2. Konuşmacı:

—İbrahim ve yoldaşları 15-16 Haziran olaylarında işçilerle birlikte en ön saflarda yürüyorlardı, tanklardan oluşan barikatları işçilerle birlikte aştılar, "uslu durun, taşkınlık yapmayın diyen revizyonist mihrakların, sendika ağalarının oportünist bayları elinin tersiyle bir kenara itip tanıkların üzerine üzerine yürüdüler, şehit düşen yetmişlik Rüştü dedenin, Mehmet Gıdakların, Yaşar Yıldırım'ların, Mustafa Bayrak'ların kanyıyla kızışlaşan şanlı kavgayı bayraklaştırdılar ve şu dersleri çıkardılar.

"İşçi hareketi birinci olarak, devrimin şiddete dayanacağını bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist, parlamentarist görüşlere ağır bir darbe indirdi.

İkinci olarak, işçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu hakim sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakca bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar, sıkıyönetim makamlarıyla birlikte, yüzlerce işçiyi işten atmışlardı. Yüzlerce devrimci işçi ve aydın, sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandı. Bütün bunlar M. Belli'nin, D. Avcıoğlu'nun ve H. Kıvılcımlı'nın cuntacı hayallerinin ve anti-Marksist-Leninist devlet ve or-

du tahlillerinin saçmalığını ortaya çıkardı.

Üçüncüsü, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük-burjuva akımlarına ağır bir darbe indirdi.

Dördüncüsü, 15-16 Haziran Direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını, şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırılık bölgelere çekilmediği takdirde bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi. PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte, şehirlerde genel ayaklanmayla iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi.

Beşincisi, 15-16 Haziran'dan sonra gelen ve üç ay süren sıkıyönetim en zor şartlarda dahi mücadeleye devam etmenin ancak gerçekten devrimci bir örgütlenmeyle, kanun dışı bir temel atarak ve çalışmaları bu temel üzerine inşa ederek mümkün olabileceğini gösterdi. Legaliteye bel bağlamanın, revizyonist örgütlenmenin, şiddetlenen sınıf mücadelesi şartlarında halkımıza zarar vermekten başka bir işe yaramayacağını gösterdi.

Altıncısı, 15-16 Haziran Direnişi, ülkemizde devrimin objektif şartlarının olgunlaştığının somut bir delili oldu."

3. Konuşmacı:

Partimizin kuruluşunu genel yönleriyle vurguladığımız bu gelişme seyriyle birlikte ele alırsak, doğru bir yaklaşım göstermiş olabiliriz. Partimiz, 1920 Eylül'ünde Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından Bakü'de kurulan, TKP'nin, 28-29 Ocak 1921'de Kemalîstler tarafından Karadenizde hunharca katledilen Mustafa Suphi ve yoldaşlarının komünist mirasının temsilcisidir. Mustafa Suphi'den sonra, TKP yönetimine çöreklenen Şefik Hüsnü ve gürhununun elli küsur yıllık revizyonist mirasının yerle bir edilmiştir. Onların Kemalîzme kuyruk olma siyasetinin Türkiye'de ezilen ulus ve azınlıklar üzerindeki milli baskının alkışlayıcısı pozisyonlarının Kürt Milli hareketini gericilik olarak damgalayarak Türk şovenizminin ekmeğine yağ süren anlayışlarının yani, oportünist revizyonist ve milliyetçi burjuva siyasetlerinin panzehiri ve bir çıkamaz içinde olan Türkiye Devrimci komünist hareketinin yeniden şahlanışdır.

1. Konuşmacı:

O, dünyayı sarsan etkileriyle her yönde kızıl bir tohum gibi acıp ser-pilen proleter kültür devriminin Türkiye toprağındaki filizleniştir. Emperyalizmin ve uşaklarının kanlı pençesi altında yaşayan çeşitli mil-liyetlerden Türkiye halkının kahraman mücadelesinin 15-16 Haziran Bü-yük işçi direnişi ile eriştiği noktanın komünizm perspektifi ile tahlil edilmesiyle ortaya konulan derslerinin bilimsel simgesidir.

Büyük Ekim Devrimi, Çin Devrimi gibi, dünya devrim tarihinin ko-münist devrimci mirasının bayrağıının yeniden yükseltilmesidir. O, tüm oportünizme, revizyonizme, özel olarak TİİKP revizyonizmine karşı mü-cadele içinde, şekillenerek doğan ve Nisan 1972'de kuruluşu ilan edilen kızıl bir güneştir. O'nun üzerinde yükseldiği temellere sahip çıkıp yük-selttiğimizde yıkılmayacak hiçbir engel maskesi indirilmeyecek hiçbir re-vizyonist çehre, parıldamıyan hiç bir karanlık köşe kalmayacaktır. Öyleyse hep birlikte haykıralım TKP/ML. Sana bin selam. Partimizin yü-ce önderi Halk Ordumuzun komutanı önder yoldaş sana bin selam. Te-melini attığın Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü şanlı Partimiz TKP/ML. Senin gösterdiğin yolda tüm engellere rağmen yürüyor, yürüyecek...

PARTİ MARŞI

Biz biz! Biz biz biz!
İşçinin Köylünün yiğit sesi
Namluya sürülmüş halk mermisiyiz
Baş koyduk gönül verdik bu kavgaya
Kurtuluş için çarpar bu kalplerimiz
İhtilal için çarpar yüreklerimiz

Bin kere! Bin kere!
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak vereceğiz ellere
Oraklı çekiçli koca ellere
Hey hey ellere

Biz biz! Biz biz biz!
Leninizmin aydınlık izindeyiz
Silah elde halklar cephesindeyiz
Kan döktük şehit verdik bu kavgada
Kurtuluş yolundan asla dönmeyiz

Bin kere! Bin kere!
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak dikeceğiz her yere
Kazılan siperlere
Kırlarda tepelere
Hey hey tepelere

www.partizanarsiv.net

Biz biz! Biz biz biz!
İhtilalde olurki yeniliriz
Eksilmez azmimiz artar kinimiz
Komünist Partisi bu son kavgada
Kurtuluş için yüce önderimiz
İhtilal için yüce önderimiz

Bin kere! Bin kere!
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak asacağız her yere
Müstahkem mevkilere
Şehirlerde kalelere
Hey hey hey kalelere!

2. Konuşmacı:

Senin çekirdeğini yarattığın, halk savaşının küçükten büyüğe, zayıftan kuvvetliye, basitten karmaşığa doğru seyri içinde gelişip güçlenecek olan halkın silahlı kuvveti, partimiz önderliğindeki TIKKO yaşıyor, yaşayacak, senin karanlığı yırtan aydınlık Türkiye yaratma doğrultusundaki fikirlerin, bugünde parti militanlarımızın, ordu komutanlarımızın savaşçılarımızın elinde, kızıl bir bayrak olarak dalgalanıyor ve sonsuza dek de dalgalanacak. Ve senin şahsında nice fedakarlıklarla yılmadan savaşan halk ordusu TIKKO'ya şan olsun, selam ona bin selam.

ORDU MARŞI

Biz Türkiye'nin kahraman halkları
Devrim ile alacağız halkları
Biz top, tüfek kızıl ordu tankları
Proleter devrimin kuşakları
Hey! Hey! Hey!

Biz her şeyiz
Biz işçiler,
Biz köylüler
Biz İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu
Hey hey hey!

Bugün çete yarın kızıl ordumuz
Yürekten savaşan devrimcileriz
Bugün mavzer yarın halkın topuyuz
Faşist cellatlara büyük korkuyuz
Hey! Hey! Hey!

Selam olsun apaydınlık günlere
Çekiçle dirgenle yürüyenlere
Selam olsun halk için ölenlere
Silah elde toprağa düşenlere
Hey! Hey! Hey!

İKİNCİ BÖLÜM

3. Konuşmacı:

Evet, göz ışığımız partimiz kurulmuştu, elli yıldan sonra karanlıkta kalan gözlerimiz nihayet aydınlığa, ışığa, güneşine kavuşmuştu. Evet, partimiz, ordumuz kurulmuştu, amma çok gençti ve içinde bulunduğu şartlar, 12 Mart faşizminin azgın baskı şartlarıydı, küçük hataların büyük kayıplara ve bedelinin kanla ödendiği bir zamandı. Partinin gelişmesini doğru görebilmek için 12 Mart dönemine bakalım.

Deniz Gezmiş

1. Konuşmacı:

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde neredeyse her on yıldabir gelenekleşmiş bir kural olarak gündeme gelmiş sıkı yönetimler askeri darbeler 12 Mart'da tüm vahşetiyle kara bir bulut yeniden çöktü. Ancak, halkımız yabancı değildi sıkı yönetimlerin, darbelerin, idam, işkence ve katliamların. Kemalist faşist diktatörlüğün. Karadenizde hunharca katlettiği Türkiye proletaryasının ölümsüz önderlerinden Mustafa Suphi. Ethem Nejat ve yoldaşları tap taze hatırlardaydı.

Nusaybin'de Tren raylarında ezdirilen emekçilerin Kemalistler tarafından akıtılan kızıl kanları tap taze hatırlardaydı. Kemalist diktatörlüğün, sayıları yüzbini bulan, yoksul Kürt köylülerini katletmeleri. Lac deresinde oluk oluk akan kanlar ateşe verilen köyler istiklal mahkemelerinde darağacına çekilen Seyit Rızalar, süngülere takılan bebeler, ırzlarına geçiren genç gelinler kadınlar tap taze hatırlardaydı.

Zulmün kasıp kavurduğu, çilekeş halkımızın, arşa yükselen feryatları hatırlardaydı.

Yeni gelmiyordu ki zulüm, 12 Mart'da gelen aynı iğrenç ve azgın zulmün devamıydı.

Kuşatılmıştı tüm fabrikalar, işgal edilmişti köyler, ablukaya alınmıştı okullar, saldırıyordu tepeden tırnağa Amerikan teçhizatlı faşist ordu, tıklım tıklım dolduruldu zindanlar vahşice işletildi darağaçları ayyuka çıktı idamlar işkenceler.

2. Konuşmacı:

Zulüm sayılacak gibi değil, hangisini anlatalım ki, 6 Mayıs 1972'de darağacına çekilen, Deniz, Yusuf, İnan'ımı? 31 Mart 1972'de Kızıdere'de kağpce bombalanan Mahir ve yoldaşlarını mı? Binlerce kişilik ordu birlikleriyle kuşatılan ve kurşunlanan Cevahir ve Ulaş'ı mı? Nurhak'lar-

Yusuf Akbulut

İnan

da Sinan, ve daha niceleri anlatmakla bitmiyor, dalından koparıp sarartılmak istenen, kızıl güller gibi bir daha meyve vermesin diye imha edilmek istenen kökler gibi halkın yiğit evlatları vahşice katledildi.

Ama, vurulanların yerini binlerce yenileri aldı, toprağa düşen tohumlar daha gür filizlendi. Fıskırdılar dört bir yandan, dikildiler cellatların karşısına

3. Konuşmacı:

Biz komünistler onların devrimci direniş ruhuna sahip çıkarken ve bu ruhu yükseltirken, onların komünist olmayan, mücadele platformlarını da eleştiriyoruz. Biliyoruz ki, nihayi kurtuluşa, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung yoldaşların ışıklı yolunda yürümekle varılır. Bu yolda yürüyenler komünistlerdir.

İşte çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının, Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi enternasyonal proletaryanın yiğit evladı İbrahim Kaypakkaya nihayi hedefe giden yolu aydınlatan bir güneşdi.

Bu güneşin başta da dediğimiz gibi, uzun bir aralıktan sonra yeniden doğuşu, karşı devrimcileri çılgına dönderiyordu. Bunu açıkça MİT raporlarında şöyle ifade ediyorlardı.

1. Konuşmacı:

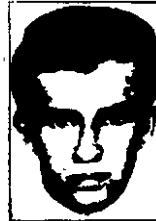
"Türkiye'deki komünist mücadele, şimdiki halde en tehlikeli olan İbrahim Kaypakkaya'nın fikirleridir, onun yazılarında sunduğu görüşler, ve ön gördüğü mücadele metodları için, hiç çekinmeden ihtilalci komünizmin Türkiye'ye uygulanması diyebiliriz."

3. Konuşmacı:

Diyorlardı.

Amerikan eğitimli anti-komünist uzmanları. Bunları diyen iblisler boş durabilirlermiydi? Kendilerinin ölüm fermanı olan partimizin programı ve ona uygun pratik karşısında deliye dönen faşist köpekler İbrahim Kaypakkaya önderliğindeki partimiz TKP/ML'ye karşı seferberlik ilan ettiler. Yok etmek istiyorlardı onu.

Türkiye halkını öndersiz bırakmak, yeniden karanlığa mahkum etmekte emelleri. Yıl 1973 Ocağın 24'üydü. Faşist devlet i'tiyle mitiyle polisi ve ordusuyla kuşattı Vartiniği... Ölüm kustu faşist numlular, ve bir ses yükseldi İbrahim'den, yoldaşlarından: "Yoldaşlar; Bu yola feda ise başımız, susmasın silahlarımız."

Şahlandı komünist direniş, kahpe tuzağa vahşete karşı. Siper edildi görüşler faşist numlulara ve düştü komünist bir yiğit, adı Ali Haydar'dı. Dersim'in camı, ciğeriydi. Partinin kızıl gülüydü. Direnişin sembolüydü.

Çenk alanı gümbür gümbür gümbürdedi. Komünist naralar yankılandı Munzurun tepelerinden. Yükseldi marşlar, parçaladı kısa süren eşsizliği İbrahim'in nutukları. Yükseldi şehitler üzerine yeminler: Yoldaş senin kanın yerde kalmayacak kanın yerde.

Kızıl bayrak dikeceğiz savaştığın tepelere. Va şahlandı partimiz, seslendi yeniden tüm dünyaya.

Yoldaş Ali Haydar'ın şehit düştüğü bu çatışmada Türkiye proleter-yasının ölümsüz önderi yoldaş İbrahim ağır yara aldı. Yoldaşın düştüğünü gören it sürüleri onun yaşayıp yaşamadığını anlamak için dipçik, tekme, kurşunla kahpeçe çullandılar üzerine. Neticede öldüğünü zannederek barikatı yararak çatışma alanının dışına çıkan diğer yoldaşların peşlerine düştüler.

İBO DESTANI:

1. Konuşmacı:

— İbrahim bedenen aramızdan ayrılmıştı, amma fikirleriyle, yaşıyordu, partinin kavgaya bayrağında sönmeyen bir kıvılcımdı, partimizin her zamanki gibi başındaydı, ordumuzun yine baş kumandanıydı, yanı başımızda dimdik ayakta'ydı. Onun gösterdiği yolda daha nice partizanlar halk savaşçıları korkusuzca kucakladı ölümü, kızılaştırdılar yolunu kavganın. 12 Mart döneminde katledilen TKP/ML Partizanlarından biri de, Yiğit yoldaş Ahmet Muharrem Çicek'ti. Çelik zırhlı mitler, itler, otomatik silahlı ordu güçleri kuşatmışlardı Şehremini'de yoladşın kaldığı evi. Teslim ol diyorlardı, amma yok komünizmin kitabında teslim olmak, içerde bükülmez bir bilek, çelik bir yürek, komünist bir cesaret vardı. İçerde Ahmet'in şahsında dünyaya meydan okuyan enternasyonal proletarya

vardı. Komünizm vardı, oradaydı herkes, kahraman işçi sınıfımız, yiğit yoksul köylülerimiz ve fedakar emekçi halkımız, milli zulüm altında inleyen Kürt ulusu ve azınlık milliyetler, ezilen uluslar, yoldaş İbrahim Kaypakkaya, Ali Haydar ve herkes oradaydı.

Patladı kin ve öfke, yükseldi alevleri kızıl ateşin, bastı gerilla tetiğe, girdi cenge bir kez daha coştı komünizm, yükseldi partinin naraları, savaştı son mermisine kadar ve şehit düştü.

2. Konuşmacı:

—Ve katlettiler ilk kadın gerillamızı, ilk komünist savaşçı Meral Yakar'ımızı. Düşman kadın erkek ayrımını yapmaz meydanda, ve kadınlarımız düşmana karşı hiçte geri kalmaz erkeğinden ve bütün kınıyla yürür düşmanın üzerine. Dersim isyanının direnişi kadınları için boşuna dememişler: Arslanın dişisi de arslandır... diye!

—Ve böylece ilerledi 12 Mart, esir düştü partimizin militanları cesur kavgalarında ama yılmadılar ve sürdürdüler kavgayı zindanlarda, mahkemede, meydan okudular tükürdüler celladın yüzüne. Kara cellat Yaşar Değerli karardı korkunun elinden. "Ne yapmalı ne etmeli dedi. Kurtuluş yok bu komünistlerin elinden. Çıkarmamalı hiçbirini dışarı, ama bunların neresi içerde, neresi dışarda hiç belli değil ki."

Korkmakta haklıydı kara cellat. Tüketilemeyeceğini anlamıştı, yenilemeyeceğini anlamıştı bu gücün. Ölüm korkusu sarmıştı tepeden turnaga kadar, ne ceza kâr ediyor ve ne de işkenceler.

3. Konuşmacı: ▸

—Oniki Mart'a toplu olarak bir bakarsak, kim ne yaptı ne oldu? Örgütlenmesi legal, kof ve sınıf mücadelesinden kopuk entellektüel gevhezler yetiştirme aracı olan eğitim grupları sisteminin şampiyonu PDA kitlelerin dahi gerisinde olan her türden küçük-burjuva oportünizmi iflas bayrağı çekti. İşçileri ve köylüleri eğitim grupları şeklinde örgütlemekten ibaret olan sağ oportünist revizyonist PDA kliğinin halk savaşı çılgınlığının sadece bir aldatmaca olduğu pratik tarafından ispatlandı Darbeye ve parlamentoya bel bağlayan pasifist burjuva kliklerinin hayalleri yerle bir oldu. İleri mevzilerde mücadeleye hazır devrimci kitleleri ülke çapında örgütlenme gerekliliği ve zamanın elverişsizliği gibi zırva anlayışlarla geriye çekenlerin ihanetini pratik ortaya çıkardı. Silahlı mücadelenin sadece lafzım eden pratikte tamamen sağ bir çizgi izleyen bütün kitlelere kumanda eder hale gelmeden silahlı mücadelenin yürütülemeyeceğini söyleyen ülke çapında bozkırın kurumasını bekleyen devrim kaçını burjuvaların yüzünü sosyal pratiğin balyoz yumruğu açığa çıkardı.

İzledikleri çizgi devrimci kitle çizgisi olmayan ithilali köstekleyici sağ bir reformist, ekonomist bir çizgi olan burjuva karargahların geri kitleleri temel alan ve onların kuyruğunda yürüyen kitleleri acil taleplerden çıkarak ilkin ekonomik, sonra siyasi mücadelelerle bilinçlendirmeyi savunan anlayışların pratik tarafından da mahkum edildi.

Revizyonist PDA kliği silahlı mücadelenin, siyasi mücadelenin bir

biçimi en üst şekli olduğu. gerçeğini reddediyor, silahlı mücadele ile, siyasi mücadeleyi karşı karşıya koyup, siyasi mücadele çığırkanlığı altında, silahlı mücadeleyi reddediyordu.

Onlar yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapı arzeden ülkemizin dengesiz yapısına tekabül eden uzun süreli halk savaşını ve onun ilk aşaması olan gerilla savaşını reddediyorlardı. Özü burjuvaziye kuyruk olan devrimci güçbirliği safsatalarıyla ülkemizde halkın birleşik cephesi konusunda tam bir rezalet sergiliyorlardı. Devrimci güçbirliği şarlatanlığıyla Mihriçi-Kıvılcımlı düşüncelerle karıştırılmış revizyonist bir karargah inşa etmeye çalışıyorlardı. Oportünizm, katı bir Türk sövenizmiyle ezilen bağımlı Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını reddediyorlardı. Kemalizmin kara faşist bayrağını, ulusal kurtuluşçuluk övgüleriyle yükseltiyorlardı.

Demokratik Halk devrimi, Sosyalizm, Komünizm konularında ML düşmanı bir pozisyon sergiliyorlardı. Ortaya attıkları sosyalist kurultay çorbasıyla, temellerini oluşturan legalizmi daha da güçlendiriyorlar, kadroları tabakta meyva sunar gibi hakim sınıflara sunmanın yollarını dösüyorlardı. Faşizme karşı mücadele platformu olarak yığınları hakim sınıfların değişik kesimlerinin kuyruğuna takıyorlar, onları düzenin sınırları içinde hapsediyorlardı.

Burjuva ordu devlet teorilerinin şampiyonluğunu yapıyorlardı.

1. Konuşamcı:

THKO ve THKP/C gibi akımların mücadele platformları ve küçük-burjuva milliyetçi anti-marksist bir niteliğe sahipti, Biz Kemalist ulusal kurtuluşçuların temsilcileriyiz. Bizim devleti yıkmaya diye bir sorunumuz yok. Biz ülkemizin bağımsız olmasını istiyoruz, Biz anayasaya karşı değiliz, onun uygulanması için mücadele ediyoruz. Şeklinde ifade ettikleri düşünceler bunun tipik örnekleridir. Her halükarda bu iki akım da yurtsever, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleciler bir özelliğe sahip olmalarına karşın ML değillerdi. Bir avuç aydının küçük-burjuvazinin öfkesinin her şeye kadir olduğunu zannediyorlardı. Öncü savaş, kır ve şehir gerillacılığı düşünceleriyle fokocu, kitleden kopuk ve devrimi kadroların eylemi so-

www.partizanarsiv.net

nucu olacağını zannediyorlardı. Kendiliğindenciliğin, ekonomizmin sol biçimini oluşturan bu çizgileri çıkmazı nitelikte 12 Eylül'de göreceğimiz gibi bir kez daha iflas etti ve sağcılığa dönüştü.

Kısacası 12 Mart önemli bir sınavdı: teslim olanlarla direnenler yığınlaşanlarla, daha azimli mücadeleyi devam ettirenler, burjuva düşüncelerle ML çizgi her alanda niteliğiyle gözler önüne serildi.

Doğu Perinçek'ler düşman karşısında beyaz bayrak çekerken uğradığı eylerin tüm tanıdıklarının en ayrıntılı bilgisini hakim sınıflara sunarken, İbrahim ve yoldaşları kızıl bayrağı yükseklerde tuttular. Münir Ramazanlar, Küpeli'ler ihanetin kara batağına saplanırlarken, Denizler, Mahirler direnişin sembolü oldular.

1. Konuşmacı:

1974'lere gelindiğinde, hakim sınıflar arasındaki çatışma yeniden kızıştı ve açık faşist diktatörlük yerini parlamenter maskeli faşist diktatörlüğe bıraktı. Halkın mücadelesinin yeniden yükselmeye başladığı bu dönemde devrimci hareket yeniden kıpırdanmaya ve toparlanmaya başlamıştı.

Halkın 12 Mart faşist diktatörlüğüne olan hıncı ve öfkesini demokrasi ve özgürlük nutuklarıyla Ecevit'in başını çektiği hakim sınıf partisi peşlerine takmayı başarılabildi.

Bu dönem devrimci durum yükseliyordu. Diğer bir çok etkenin yanı sıra, devrimci hareketin 12 Mart yenilgisi ve kayıpları halk üzerinde reformist görüşlerin etkin olmasında önemli rol oynadı. Silahlı bireysel eylemlerin kitleleri harekete geçireceğine inanılan bazı küçük-burjuva devrimcileri 12 Mart sonrası tam tersine çark ederek revizyonizmin ve Rus sosyal-emperyalistlerinin uşağı haline geldiler. Sol reformizm sağ reformizme dönüştü. Kitlelere güvenmeyen bir avuç aydının öfkesi şimdi parlamentoyu ve legal örgütlenmeyi temel yol olarak savunur duruma gelmişlerdi. TİP, TSİP, TKP ve PDA (TİİKP) geçmiş mirasları üzerinde daha da palazlanarak bataklıkta çırpınmaya devam ettiler. Bunun yanı sıra, bazı küçük-burjuva devrimcileri de geçmiş miraslarını sağından soldan rotüşleyerek devam ettirdiler. Küçük-burjuva örgütlerinden bazı kesimler ise partimizin kahraman direnişini ve Marksist-Leninist çizgimizin, Mao Zedung'un başında bulunduğu uluslararası komünist hareketin etkisinde kalarak daha olumlu bir eğilim içine girdiler. ML'e doğru yönelmelerine rağmen, bunlar kesinlikle ML değillerdi, arayış içerisindeydiler, eski çizgilerinden kurtulmuş değillerdi. Eğer o dönem partimizin önderliğinde bulunan koordinasyon komitesi, parti çizgimizi doğru şekilde uygulayıp savunabilseydi, bu güçlere önderlik edebilseydi, bunları kazanmak mümkündü.

2. Konuşmacı:

Ancak bu olmadı! Koordinasyon komitesi partimizin temel çizgisinden ayrılarak yeni bir hat savunmaya başladı. 12 Mart yenilgisinden yanlış sonuçlar çıkardı. Partimizin ML doğru çizgisinin hayata uygulanması,

savunulmaması gelişme içinde olan halk hareketine ve devrimci öğütle-
re önderlik edemedi, toparlamadı, yönlendiremedi. Partimizin çizgisi-
ni bir tarafa iten koordinasyon komitesi oportünistleri kendiliğinden
gelişmelerin kuyruğuna takıldı. Partinin varlığını reddettiler. PDA reviz-
yonistlerini de içlerine alarak, sözüm ona proleter devrimcilerin birliği-
ni yaratma çalışmalarına girdiler.

3. Konuşmacı:

Proleter devrimcilerin birliği adlı oportünist tekke, sözüm ona prole-
tarya partisi yaratmak için siyasi platformlar toplantılar ve ortak seçim
blokları, Marksist-Leninistlere karşı ortak saldırı birlikleri oluşturdular.
Ve böylece ilerledi tarih.

1. Konuşmacı:

Tüm oportünist revizyonistler
Sevinç çığlıklarıyla karşıladılar
Karşıladılar yeni dostları
Halkın Birliği adlı KK hizibini
Proletarya partisini red cephesi güçlendikçe
Ölecek zannediyorlardı
Proletaryanın öncü örgütü
Partiye haçlı için
Tekke papazları yemin ettiler
Ağustos blokları oluşturdular
Perinçek diretiyordu
Toplanmaya çağırıyordu şemsiyesi altında
Bilümmü oportünistleri.
Cevap verdi diğer oportünist karargahlar.
Oyun bozanlık yapma dediler.
Gel kardeş kardeş paylaşalım koltukları
Cılkın çıkmışken senin
gitme fazla ileri.
Oluşturalım şu yeni mevlanayı.
Diretince bay doğu
Eski fermanında
İşte o zaman koptu tufan
Oldular güya düşman
Ve koptular tantana ile
Perinçekten.
Üçlü blokta karar kıldılar.
Her biri bir telden öten bunları
Sıvazladılar sırtlarını
birbirlerinin.
Bitmeyen övgüler düzdüler,
her biri diğerine
Ama gerçek küllenmiyordu kil...

Yaldızlı lafların altında gizleyemiyorlardı
farklı öten sesleri.

Başladılar ilkin aralarında anlaşmaya
İlk hedef birleşip parti kurmaktı emelleri.

Ancak, ulaşmak için buna

yıkılmalıydı baş belası

yük dedikleri komünist partisi

Dört bir yandan hücumla geçtiler

Maceracılık, solculuk, çocukluk diye.

Saldırdılar komünizme

Çürük doğu markalı silahlarla.

Ateş açtılar İbrahim'e ve onun mirası şanlı partimize

Koordinasyon Komitesi ihanetiyle esen rüzgarın

Kızıl kasırgayı altedeceğini sandılar

ama, revizyonist ihaneti reddedip

sarıldı İbrahim'in Kızıl Yoluna

Savaşçı neferleri

Gençtiler, tecrübesizdiler

Ama İbrahim tutuşturmuştu yüreklerindeki ateşi

Kızıl meşaleydi ellerinde

Doğuda, Batıda, Yurtdışında.

Sökmedi oportünist saldırılar

Sökmedi hile ve entrikalar

Doğruydı, inatçıydı gerçekler

O gerçekler ki,

Bir bir ispatlanmıştı 12 Mart'ta

ve sonrasında.

Onunla kuşanan kuşanan kızıl savaşçılar

Taşıyorlardı her engele rağmen sancağı!

Sancak kızıldı.

Çamur atmalar, onu yok farzetmeler

Nafileydi.

Tarihin derinliklerinden,

Berdettin'den, Köroğlun'dan, Karayılan'dan

Paris Komünlerinden, Ekim Devrimi, Çin Devrimi

Büyük Proleter Devriminden,

Karadenizde Ondörtlerden

Kaypakkaya'dan

Gücünü alan

Ve

Yeniden dirildi PARTİZAN

PARTİZAN

PARTİZAN

Düzene isyan halka önder Partizan.

www.partizanarsiv.net

PARTİZAN 37

Balonları sönmüştü üçlü bloğun
ve cümle revizyonizmin
Yıkılacak, kaybolacak diyenler
Düşmüştü hayrete Bu da ne diye.
Oysa bilmeyecke ne var.
Kızıldı İbrahim'in mirası,
güçlüydü, doğruydu.

Bilimseldi.
İşte oydu herşeyin yok zannedildiği bir zamanda,
Yeniden kükreyerek her şeyi yaratan.
Nasıl engellenebilirdi doğan güneş
Bir kez doğmuştu,
Nasıl durdurulabilirdi akan sel
bir kez akmıştı.

Nasıl döndürülebilirdi geriye
Akışı tarihin.
İndirilemezdi komünizm için sömürü ve zulme
isyan bayrağı

Dirilen Partizan haykırdı dört bir yana
İbrahim'in mirası silahımız diye,
Kuşandı onu atıldı öne,
Kursağında kaldı emelleri
tüm düşmanlarınının.

Birde ne görelim
Birbirlerini göge çıkaran beyler,
Düşmüşlerdi birbirlerine
İşte o zaman kopdu tufan
Ağızlarından çıkan küfürdü bu kez
Birlik yerine.

Sözüm ona setler yaptılar, sınır çizdiler
Aralarına
Ama yine de yoktu birbirlerinden farkları
Düşman da olsalar kardeştiler,
Yoğrulmuşlardı bir mayadan.

2. Konuşmacı:

KK Hizibinin ihanetinden sonra Partimiz tarihinde bölgesel dönem olarak adlandırılan zamanda oportünizme, revizyonizme karşı yürütülen amansız mücadelenin yanı sıra faşist diktatörlüğü ve onun ağa babaları emperyalizme, sosyal-emperyalizme her türden gericiliğe karşı bağımsızlık halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm için kavga da kararlıca sürdürülüyordu.

Bu şanlı devrim mücadelesi önder yoldaş İbrahim Kaypakka-ya'nın gösterdiği yolda komünist bir coşku ve azimle kesintisiz devam ettirildi. Oportünizme, revizyonizme karşı mücadele emperyalizme ve

www.partizaharsiv.net

uşaklarına karşı mücadeleden ayrı olmadığıнын bilincinde olan partimizin yiğit neferleri tüm elverişsizliklere, imkansızlıklara rağmen yaratılması zor olanları yaratma rolüyle büyük bir atılganlıkla daha güçlü bir ilerleme için muazzam devrimci enerjile, kahraman halkımıza dayanma ile Marksizm-Leninizme sonsuz bir güven ve bilimsel inançla engel tanımayan bir ruhla ileri atılıyorlardı. Yeniden merkezileşmenin sağlandığı Parti I. Konferansı dönemine kadar devrim mücadelesinde İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüz fikirleri doğrultusunda nice partizanlar, yiğit halk savaşçıları şehit düştüler.

3. Konuşmacı:

1. Mayıs 1976'yıdı. Partimizin üyesi Mehmet Kocadağ yoldaş MİT ve Kontr-gerillanın düzenlediği kahpe bir cinayetiyle şehit düştü. O şimdi proletarya enternasyonalizminin sembolü olan şanlı 1 Mayıs bayrağının sönmeyen yıldızıdır. Yaşıyor yaşayacaktır.

*Unutmadık yoldaş Mehmedi.
Kocadağım dağlar bizim
Dağlardan iktidar bizim
İşçi köylü ordusuyuz
Önderimiz İbo bizim*

1. Konuşmacı:

18 Ocak 1976'da Partimizin değerli üyesi TİKKO'nun seçkin savaşçılarından Atilla Özkan yoldaş ölümsüzler kervanına katıldı.

*O şimdi grevededir, külüngüyle
en öndedir*

*Göğsüne dayanmış
Girmiyor kuyulara
Ateş gözü
Kara yüzü
Dili dişleriyle
Bağırıyor
Ocakları döğüşmeye çağırıyor.*

2. Konuşmacı:

Yıl 1977 Ağustos'un 27'siydi. Partimizin değerli üyesi, ordumuzun kahraman savaşçılarından Cemil Oka yoldaş düşman güçleriyle giriştiği silahlı çatışmada koca bir dağ gibi düştü. Destanlaşan bir direnişle çelik yelekli olmasına rağmen faşist Uğur Gür'ü yaraladı.

*Yoldaş senin türkün biraz erken
Biraz dokunaklı ama
Güzel bir ihtilal türküsü
Söylediğin o savaş türküsü
Akıttığın kan kadar kızıl*

VE YOLDAŞ!

Sana namus sözü veriyoruz

Bizim türkülerimiz de

Senininki gibi güzel olacak.

3. Konuşmacı:

Yıl 1977 2 Eylül'dü. Yoksulluğun acı pençesi içerisinde kıvranan çilekeş halkımızın İstanbul Ümraniye'ye adını bir Mayıs koyduğu mahallede başlarını sokmak için yaptıkları gecekonduları faşist devletin polis ve ordusu tarafından tanklarla panzerlerle kuşatıldı. Her yerde ve her zaman et ve kemiğin birleşmesi misali halkımızla omuz omuza olan partimiz gecekondu yapımında direnişlerde de onlara yol gösteriyordu, kavgaya önderlik ediyordu. Gecekondu mahallesini kuşatan faşist ordu ve polis tanklarına panzerine kurşunlarına yoldaşlarımız yiğitce göğüs gerdiler. En ön siperlerde dövüştüler. Bu direnişte şehit düşen 12 kişiden Hüseyin Aslan, Hüseyin Çaparoğlu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz partimizin üyesiydiler.

1. Konuşmacı:

1977 yılının Ekim ayıydı. Partimizin değerli kadrosu, üyesi, Zeki Şerit yoldaş kaldığı evi kuşatan çelik yelekli otomatik silahlı polis ve ordu birliklerine karşı silahını ateşliyerek çetin ama şerefli komünist bir direniş sergiledi. Ağır yaralı olarak düşmana esir düştü. Nice mücadeleler içerisinde çelikleşmiş 12 Mart'ın kısılcığında önemli deneyimler kazanmış faşist diktatörlüğün zindanlarındaki devrimci komünistlerin 12 Mart'taki şanlı kavgaları içinde kendisi de bizzat yer almış, işçene tezgahlarından geçmiş, önemli dersler çıkarmış onlarla silahlanmıştı, Zeki yoldaş 12 Mart dönemi ve sonrası mücadeleler içinde çelikleşmiş, ve hiçbir zaman bo-

www.partizanarsiv.net

yun eğmemiştir. müebbet hapse mahkum edildikten sonra, bulunduğu Ankara kapalı cezaevinden duvarını delerek, kaçmayı başarmış, ve kaçarken duvara da, "O duvarımız, vız gelir bize vız" diye yazarak ihtilalin mesajını tüm gerıcilere bir daha vermiştir.

2. Konuşmacı:

Zeki yoldaş ikinci kez yakalanışından sonra çatışma sonucu aldığı ağır yaralara rağmen, işkence tezgahlarına çekildi, bu zor durumdayken bile direnişin sembolü oldu, yaşattı önder İbrahim'in ruhunu. Ser verdi sır vermedi, çaresizleşen düşman daha azgın saldırdıkça, o gerillalar ölmez, yaşasın devrim şiarlarıyla destanlar yarattı ve 24 Kasım 1977'de şehitler kervanımıza katılarak ölümsüzleşti.

3. Konuşmacı:

İbrahim'in ruhunu yaşatanlar çoktu ve o kervana Selahattin Doğan yoldaş 2 Şubat 1978'de işkence tezgahlarında bir daha gösterdi ve boyun eğmezliğin yiğitliğin, Marksizm-Leninizme partiye ve yoldaşlarına bağlılığın, yüce erdemlerini yaşatarak, kendisine düşen yeri aldı.

Zülfikar yoldaş partiye ve halka bağlılığın sembolüydü. Düşürüldüğü pusuda katledilmişti.

1. Konuşmacı:

Bu dönemde dünya çapında ciddi gelişmeler olmaktadır. Sosyal-emperyalist Rusya'nın başını çektiği VARŞOVA bloğuyla ABD emperyalistlerinin başı çektiği NATO bloğu arasında, dünyanın yeniden paylaşılması için yürütülen rekabet giderek kızışıyor, bölgesel savaşlar

körükleniyor, darbeler tezgahlanıyor, her türlü hile, entrika ve gözdağı ile üstünlük sağlama yarışı sürdürülüyordu. Dünya emperyalist kapitalist sisteminin 1970'lerde ağırlaşan ekonomik krizi bu çatışmayı daha da besleyip hızlandırıyor. Bir yandan emperyalistler arasındaki çatışma keskinleşirken, diğer yandan da emperyalizmle ezilen halklar arasındaki çelişki ciddi boyutlarda derinleşiyordu. Bu dönem dünyadaki objektif gelişmelere yön veriyordu.

Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin bastırılması için emperyalist ve sosyal-emperyalistler binbir dolap çeviriyor, kanlı saldırılar düzenliyorlardı. Devrimci hareketleri hedeflerinden saptırmak, peşlerine takmak için her tür entrikayı denerlerken, beceremedikleri yerlerde de, onları kanla bastırmak için vahşice saldırıyorlardı. Rus sosyal-emperyalistlerinin bombardımanlarıyla Irak'ta kanla bastırılan Kürt ulusal hareketi, Filistin'de gelişen ulusal kurtuluş hareketinin ABD desteğindeki İsrail siyonistlerince kana bulanması, Rus sosyal-emperyalistleri desteğinde Suriye hakim sınıflarının Filistin ulusal kurtuluş hareketine saldırısının önemli bir halkası olan Tel Zaatar katliamı, Dofar'da ulusal kurtuluş hareketinin ABD desteğindeki İran Şahı'nın askeri güçleri tarafından vahşice bastırılması bunlardan sadece bir kaç örnektir.

2. Konuşmacı:

Bu dönem Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'da ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi önemli boyutlara ulaşmıştı. Büyük öğretmen Başkan Mao'nun önderliğindeki Çin Halk Cumhuriyeti ulusal kurtuluş mücadelelerine kararlı, fedakar bir destekleyicisiydi. O proletarya enternasyonalizminin canlı bir örneği idi. Bunun için ulusal kurtuluş hareketlerinde ve diğer devrimci hareketlerde sosyalist sisteme bağlılık, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı daha kararlı olma sözkonusuydu. Mao ve Çin'in ML çizgisinin bu durumda tayin edici rolü vardır. O dünya devrimcilerinin komünistlerinin güçlü bir ilham kaynağıydı. Proleter dünya devrim mücadelesinin önderi ve kalesiydi. Dünya karşı devriminin korkulu bir rüyasıydı. Her türden oportünizmin revizyonizmin, amansız düşmanıydı. Marksizm-Leninizmin büyük ustası yoldaş Mao Zedung'un başında bulunduğu uluslararası komünist hareket başarıdan başarıya koşuyordu. Mao, komünistlerin devrimcilerin elinde bayraklaşıyordu. Ülkemizde de komünistler dışında devrimci güçlerde yoldaş Mao'ya ve onun kızıl Çin'ine sonsuz bir güven ve sempati duyuyorlardı. Öyle ki, Halkın Kurtuluşu gibileri Mao'nun yolundan dönersek lanet olsun bize" diyorlardı. "Kimse bizi Mao'nun yolundan döndüremez" diyen Halkın Yolu ve Halkın Birliği gibi küçük burjuva sağ oportünist akımlar, en keskin Mao savunucusu pozundaydılar. Ancak gerçek şuydu ki, bunlardan hiçbiri Mao'yu ve onun katkılarıyla daha da zenginleşmiş Marksizm-Leninizm bilimini savunmuyorlardı. Onun lafzını etmelerine rağmen oportünist bir niteliğe sahiptiler. Daha sonraki gelişmeler bu gerçeği berrak bir şekilde gösterdi.

3. Konuşmacı:

1976'nın 9 Eylül'üydü
Kara bir haber duyuldu
Dört bir yandan
Mao öldü diyorlardı.
Doğru muydu bu?
Fabrikada işçi, tarlada köylü,
gençlik, gecekondu
demir parmaklık, taş duvar
parıldayan yürek

tüketilemeyen nefes
İnanmadı.
Bir türlü sindirmedi içine
direndi.

"Nasıl öldü Mao
Daha kavga sürerken."

Kolay değil
Ölüme karşı kabul etmek
büyük kaybı.

Bırakmamalı kendisi
Başboş akan sular gibi
Derlenip toparlanmalıydı.
Silkindi proletarya
Kalktı ayağa

"Kim demiş Mao ölmüş" diye

Yaşıyor O, ölmez!
Her doğan yeni gün ile,
Elimizin hüneri ile,
Beynimizde

Kavgamızda
Kızıl Bayrağımızda
Yaşıyor

Elimizde yükselen
Kızıl Kitapta yaşıyor.

Ve hiç şüphe edilmesin,
Söz veriyoruz, and içiyoruz
YAŞATACAĞIZ ONU

1. Konuşmacı:

Karşı devrim fırsat bildi bunu
Ve daha yasını tutarken
komünistler.
Saldırdı Deng Siao-ping'in
gerici güçleri.

Zayıfken yakaladılar.
Çetin oldu direniş,
Kanlı oldu.
Binlerini verdi komünistler
Fakat yeniden tekrarlıyamadılar
Kültür devrimindeki başarılarını.
Karşı devrim geçici de olsa kazanmıştı.
Bayram sevinci yaşadı tüm emperyalistler
Düşürdüler bir kaleyi daha
Kızıl Bayrağı indirdiler burcundan
Çektiler yerine beyaz bayrağı.
Emperyalistler geçirmeden zamanı
Hesabına girişti tatlı karlarının
"Çin'de 1 milyar insan yaşar
Bunlar hergün yer içerler.
Satarsam günde her birine
bir Coco-Cola
Bunun hesabı ne tutar

Acaba?"

Oğuşturduklar ellerini hırslı hırslı
Sıvazladılar sırtlarını Hua ile Dengi'in.

2. Konuşmacı:

Revizyonist ihanet
Baş eğdiremedi komünistlere
Cang Çing tükürdü yüzüne
Tüm dünyanın gözleri önünde
kapitalistlerin.

"Sevinmeyin boşuna

-dedi- daha bitmedi herşey
Kısa sürer bu devran
Unutmadınız değil mi?
Nasıl geçirmiştik boynunuza ipi
Yine geleceğiz ve
alacağız iktidarı yeniden.
Ne kadar korkarsanız korkun
Buna emin olun
Proletaryadır sonunda kazanacak
olan..

Hiç bir şeyi bitirmiyoruz,
Kavgaya devam ediyoruz
Budur son sözüm.

3. Konuşmacı:

Çin'de Mao'nun ölümünden kısa bir müddet sonra parti ve devlet iktidarının yeni burjuvazi tarafından ele geçirilmesi, uluslararası alanda yeni

değişmeleri beraberinde getirdi. Marksizm-Leninizmin lafzını edenler ya da revizyonist eğilimler taşıyanlar peş peşe yuvarlanıp gittiler. Rüzgara göğüs gerememiş revizyonist ihanetle birlikte eriyip gittiler.

Yeni Çin burjuvazisi Kruşçev revizyonistinin yolunda yürüyordu ve onun sosyalist sistemi tasfiye ederken ortaya attığı tezler yeniden canlanmaya başlamıştı. Kruşçev'in kapitalist olmayan gelişme yolu, yani silahlı devrim yapmadan mevcut düzenin kapitalist olmayan yolda geliştirilerek sosyalizme varma teorisi, aynı gerici teori, Çin burjuvaları tarafından "Yeni İktisadi Düzen" teorileriyle yeniden piyasaya sürmüştü. "Üç Dünya Teorisinin" özünü oluşturan bu çizgi, devrimi imkansız hale getiren karşı devrimci bir teoridir. Devrimci mücadeleyi karartan ve hakim sınıfların peşine takmanın teorisi olan bu teori ülkemizde TİKP revizyonistleri karşı devrimin safına götürdü ve devletin ve düzenin bir numaralı savunucuları arasına yerleştirdi. Çin revizyonistleri burjuva diktatörlüklerini gizleyebilmek için sosyalizmde sınıf mücadelesini ve proletarya diktatörlüğünün gerekliliğini reddederek ve Kruşçev'in yolunu izlediler. Daha sonra göreceğimiz gibi Enver Hoca'da bu teorileri savunacaktı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1. Konuşmacı: ▼

Partimiz demokratik bir tarzda toparladığı 1. Konferansıyla yeniden merkezi bir yapıya kavuşturuldu. Koordinasyon Komitesi Hizibinin ihanetine karşı partimizin askeri ve azami programının savunulması temelinde toplanan parti 1. Konferansımız partimizin ML çizgisinin doğruluğunu bir kez daha onayladı. Tüm oportünist ve revizyonist çevrelerin partimize yönelttikleri "bunlar hizipler konfederasyonudur, bunlar federal örgütlenmelerdir" şeklindeki saldırılara önemli bir darbe vurdu. Esas olarak Marksizm-Leninizmin zaferiyle sonuçlanan 1. Konferansımız, içinde geçilen dönemin objektif koşulları, Partimizin durumu ve benzeri gözönüne alındığında ileriye doğru atılmış önemli tarihsel bir adımdır.

2. Konuşmacı:

Şöyle ki, 1. Konferansımız:

Partimizin bölgesel faaliyetler sürdürdüğü döneme son verdi. Partimizin iç işleyişini ve yaşam tarzını ML bir tüzük onaylayarak daha da sağlam bir düzene oturttu. Partimizin ML çizgisini onayladı. Karşı devrimci Üç Dünya Teorisini reddetti. Uluslararası planda ML sancağın etrafında yerini daha da pekiştirdi. Kısacası parti 1. Konferansımıza damgasını vuran esas yan olumludur. Esas olarak ML olan bu mirasa sahip çıkıp yükseltmek vazgeçilmez bir görevdir.

Ancak bu konferansımızın, hata ve eksikliklerinin olmadığı anlamı-

na gelmez. Hata ve yanlışlarına karşı amansız olan partimiz olumlu mirasını yükseltirken, hatalarını da diyalektik materyalist bir bakış açısıyla her şeyi zamanı ve mekanı içerisinde hiçbir geçiştirmeye inkarcılığa, prim vermeden ortaya koymasını bilecektir. şüphesiz I. Konferans sonrası takip eden dönemde, partimizin karşı karşıya kaldığı bazı önemli hatalar, başarısızlıklar, eksiklikler birden bire gündeme gelen tesadüfi olgular değillerdi. Bunların siyasi ve ideolojik kökleri, birinci konferansta da bölgesel dönemde de vardır. Ancak bunlar bütün içerisinde ikincil ve tali yanı oluşturuyordu.

YAŞASIN MARKSİST-LENİNİST I. KONFERANSIMIZ! YAŞASIN PARTİMİZ!...

3. Konuşmacı:

Parti birinci konferansımızın yapıldığı 1978 ve ertesini dönemde sınıf mücadelesi hızlı bir gelişme içerisindeydi. Yığınlar, güçlü bir şekilde devrimci hareketlere yönelme durumundaydılar. 12 Mart askeri faşist diktatörlüğünü takip eden süreçte devrimci durumda görülen alçalma kitle mücadelelerinin zorla bastırılması, devrimci hareketlerdeki gerileme, yenilgi yerini bir gelişme seyrine ve toparlanmaya bırakmıştı. Devrimci durum yükseliyordu. Kendiliğinden kitle mücadelelerinde görülen ilerleme bunun sonucu idi. 12 Mart yenilgisinin ve devrimci güçlerin önemli kayıpları, halk yığınlarının örgütlenme ve bilinç seviyelerinin geri olmasının, karşı-devrimin aldatmacalarının vb. bir çok etkenin sonucu olarak halk muhalefeti önemli oranda ekonomik ve demokratik bir düzeyde kalıyordu. Reformist hayaller önemli oranda gelişmişti. Bu zayıf yapı içinde barındıran halk muhalefeti, 12 Mart sonrası ciddi boyutlara ulaşarak ilerledi.

Ekonomik ve politik buhranın sonucu olarak ülkemizde esas olarak mütemediyen varlığını sürdüren devrimci durumun 12 Mart'ı takip eden dönemdeki yükselmesinin pratik sonuçlarından bir tanesi de istikrarsızlıkları ciddi boyutlar alan hakim sınıfların yönetme zorluklarıydı. 12 Mart'ta süngü zoru ve birçok etkenin sonucu olarak sağlanmış olan kısmi siyasi istikrar, yerini daha derin bir istikrarsızlığa bıraktı. Hakim sınıfların dalaşması keskinleşti. Ülkemizin yapısının bir sonucu olarak ekonomik ve siyasi krizin hakim sınıflar hiçbir dönem esas olarak atlattı. Kriz bazen belli bir zikzak çizse de, esas olarak varlığını sürdürür. Ülkemizde bazen alçalma ve yükselme şeklinde durumlar gösterse de esas olarak sürekli var olan devrimci durumun nedeni de budur.

1. Konuşmacı:

12 Mart'ı takiben gelişen halk muhalefeti 1978'lerde önemli ilerlemeler kaydetti. Hakim sınıflar kara kara düşünüyorlardı. Muhalefeti, düzen sınırlarına hapsedmek ileri mevzilere erişmesini ve kendilerini ciddi şekilde tehdit eder hale gelmesini önlemek için bir seferberlik başlattılar. Batı Avrupa'lı emperyalistlerin uşağı CHP'si demokrasi, özgürlük ve halkçılık nutuklarıyla halk muhalefetinin önemli bir potansiyelini kuy-

ruğuna takmayı geçici de olsa başarmıştı. Çünkü yığınlar CHP'nin karşı devrimci niteliğini göremiyorlardı. Sahte reformist yüzüne aldanyorlardı. Bunlar kendisine devrimciyim, komünistim diyen burjuva devrimcilerinin rolü tayin ediciydi. Onlar da, Ecevit CHP'sinin faşist niteliğini göremiyorlardı. Dost güçlerden biri olarak bakıyorlardı. Çizgileri kitlelerin seviyesinde ve kuyrukçuydu. Partimiz başından beri hakim sınıf partisi CHP'nin faşist niteliğini gördü.

2.Konuşmacı:

Bilindiği gibi 12 Mart sonrası yapılan 1973 seçimlerinde, iki parti tek başına çoğunluk sağlayamadı. Bunun sonucu olarak, CHP-MSP koalisyonu oldu. Sekiz aylık ömrü içinde bu koalisyon verdiği vaatlerin yerine getirilmemesi sonucunda kısmen de olsa gerçek niteliğini sergiledi. Bu dönemde yapılan Kıbrıs işgaliyle birlikte estirilen koyu Türk şovenizmi rüzgarı yığınlar içerisinde de önemli orana da yansımaları bulmuş, yığınların tepkileri bununla ciddi oranda törpülenebilmişti. Bu rüzgardan küçük burjuva devrimcileri de etkilendi. Partimiz Türk şovenizmine karşı koydu ve bu konuda da hakim ulus milliyetçiliğiyle, hertürden burjuva milliyetçiliğiyle arasına kesin ayırım çizgisini muhafaza etti.

MSP-CHP koalisyonundan sonra oluşturulan Sadi Irmak hükümeti mecliste güven oyu alamıyarak düştü ve MC hükümeti 1975'te başladı. Bu dönem üç yıl sürdü. Milliyetçi cephe hükümetiyle beraber baskı, zulüm ve sömürü daha da katmerleşti. Sivil faşist güçler resmen beslendi, korundu ve yaygınlaştırıldı. Devletin zulmünün yanısıra bizzat onun desteğindeki sivil faşist çetelerin katliamları da önemli boyutlara ulaştı. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi de hızla yükselmeye devam etti, ve giderek silahlı biçimlere vardı. Tüm baskı hile, entrika ve saldırıya rağmen halkın yer yer silahlı direnişini içine alan muhalefeti engelleyemedi. Hakim sınıflar arasındaki çatışma had safhadaydı. Otoriteleri iyice sarsılmış yönetemezlikleri ciddi olarak derinleşmişti. Mecliste milletvekilleri satın alma pazarları kamuoyunun gözleri önünde açıktan ceryan ediyordu. Rüşvet soygun mekanizması bütün rezaletiyle işliyordu. Su yüzüne vuran bu pislikler düzenin çürümüşlüğü ve temellerinin ne kadar çürük olduğunu açığa çıkarmıştı. Devrim için objektif durum son derece elverişliydi.

3.Konuşmacı:

Hakim sınıflar büyüyen çıkmazların çözümüne onları atlatmak için Ecevit alternatifini yeniden piyasaya sürdü. CHP'de kitlelerin aldatmaya artık yetmedi. Balonu önemli oranda sönmüştü. Bu dönem kendiliğinden kitle mücadeleleri daha da yükseldi silahlı biçimler olarak devam etti. Hakim sınıfların düştüğü kriz her yönlü gelişmeye devam etti. Çaresizdiler. Halkın seli bentleri taşmıştı. Durduramıyordu hiç biri. Faşist saldırılar para etmiyordu. Yeni baskı yasalarına pekiştirilen faşist diktatörlük istenileni veremiyordu. Neticede halkın muhalefetini bastırmak için, Kahraman Maraş'ta faşist bir katliam düzenlendi.

12 Mart

Şarkışla, Kızıldere,
Zeytinburnu, 1 Mayıs,
Antep, Maltya, Sivas, derken,
Cihada çağırıldılar baboo!
Özel kamplarda eğitilmiş,
Bütün bozkurt köpekleriyle
Rütbeli, rütbesiz bütün MİT'leri,
Maraş'ın fakir mahalleleri üstüne...
Davete çağırıldılar baboo!
Tüm leş kargalarıyla
Sadakat yemini etmiş kudurgan köpekleri.

Onbeşlik kızların
Memelerini keserek başladılar
Görevlerine kimileri;
Kellelerini dizdiler,
Yaktıkları kitaplardan boşalan
Kitaplıkların üstüne, sırasıyla
Pahlı baltalarla kestikleri
Okur-yazar ailelerin...
Kanını içtiler en kudurmuşları,
Kundaktaki körpecik bebelerin!..
Kazığa geçirdiler
Altmışlık birkaç yurtseveri...
Ve ırzına geçti
Subay üniformalı biri,
Kurşuna dizmeden önce
Yirmilik hamile bir gelini!..

Bir yanda saf tutmuş;
Halkımın kanıyla beslenen
Faşizmin
Ordusu, Jandarması, Polisi,
Özel kamplarda eğitilmiş
Kan içen bozkurt sürüleri
Ve
İşkence uzmanı MİT'lerle,
Demokrat maskesini atan
Ecevit hükümeti.
Yani senin, benim,
İşçinin Köylünün,
Devrimden çıkarı olanların düşmanları

www.partizanarsiv.net

Bir yanda:
Umudunu bir dilim ekmeğe bağlamış
Hamalı, Irgatı, İşçisi, işsizi,
Köy göçmeni,
Yörükselim, Sergentepe
Yenimahalle, Mağralı,
Kapkara kaderine direnen
Karamaraş'lı, Sakarya'lı.

YANI;
Maraş'a Kahraman adını verenlerin
Kızı, oğlu, torunları.
Sözün kıyası:
Kahraman Maraş'ın,
Gecekonduları.
Yani;
Vatanın her karış toprağını
Kanıyla sulayanların çocukları!..
Sonuç:
Binlerce virane,
Bin kadar ölü
Ve binlerce yaralı...
Fakat,
Gavur dağlarından yankılanan
Emperyalist kurşunları değil bugün
Maraş'ta ölüm kusan.
O kara çullu İtalyan köpeğinden
Nazi kampında döllen
Bozkurtun torunları
Maraş'ın kahraman gecekondu halkına
Kurşun sıkan...
Yani emperyalizmin;
O günden bu yana
Yurdumuzda, halkın kanıyla büyüyen
Yerli uşakları!..

1. Konuşmacı:

Maraş katliamının hemen ertesinde hakim sınıflar sıkıyönetim ilan ettiler, bu dönem CHP'nin teşhir olmuşluğu iyice derinleşti 1979'da yapılan senato üçte bir yenileme ve açık olan milletvekili seçimlerinde CHP oy kaybına uğradı. Neticede Demirel azınlık hükümeti kuruldu. Sıkıyönetimler devrimci mücadeleyi durduramadı, anti faşist kitle hareketleri ve Kürt milli hareketi önemli bir yükselme gösterdi. Halk kitleleri sıkıyönetime sivil faşist saldırılara karşı güçlü direnişler gösterdiler. Faşizmin ve efendileri emperyalizmin karşısına dikilmiş haykırıyordu.

www.partizanalstiv.net

Ne varki anti-faşist kitle hareketleri önemli bir zayıflığı bünyesinde taşımaya devam ediyordu. Faşizme karşı mücadele MHP ve MC hükümetine karşı mücadele ile sınırlanıyordu. Partimiz dışındaki tüm devrimci demokrat güçler faşist ve faşizme karşı mücadele konusunda bu anlayışlara sahiptirler. Diğer taraftan sosyal-faşistler kitleler nezdinde yeterince teşhir edilmemişti. Birçok küçük burjuva devrimci örgüt onları halk safları içinde görüyordu. Sosyal faşistlerin ulusal demokratik cephe şeklindeki MHP'ye karşı diğer tüm hakim sınıf partileriyle birliği ifade eden hükümet alternatiflerinin etkisinde kalıyorlardı. Bunlar kitlelerin aldatılmasında önemli bir rol oynuyordu. Ve yine anti-faşist kitle hareketi kendiliğindenci ciddi oranda dağınmış, örgütsüz bir vaziyet arz ediyordu. Sıkıyönetim ile birlikte devrimci güçler paniğe kapıldılar. Halk muhalefetinin gelişmeye devam edeceğini göremediler. Ciddi bir sağcılık içine girdiler. kitle mücadeleleri onları tepeleyip geçti. Devrimci güçler kitlelerin çok çok gerisindeydiler öncü değil artçıydılar. Bu dönemde patlayan Tarih direnişinde emekçiler kahramanca ayağa kalkmalarına ve mücadeleyi silahlı biçimlere vardırılmalarına rağmen, tüm oportünistler çok çok gerideydiler. Çorum'da, Sivas'ta karşı devrimin gerçekleştirdiği katliamlara karşı yığınlar silahlı biçimlere varan mücadelelerle, yiğitçe direndiler. Bu mücadelelerin başına geçip onları yönlendirmek, bilinçli kılmak ve daha kararlı sürdürmek bir görev iken, oportünizm yine kuyrukçu misyonunu oynadı. Oportünist ve revizyonistlerden silahlı mücadelelere binbir küfür geldi. Ünlü provakasyon türleri hortlatıldı. Uslu durun faşizm gelir deniliyordu. Söz konusu dönemlerin gevşek, hantal, legal gazete çerçeveleri laçka örgütlenmeleri içinde tüm oportünistler şapşallaşmıştı. 1979 sonlarında faşist ordunun kuvvet komutanları hükümete bir uyarı mektubu vermişlerdi. Bunun muhtemelen bir cuntaya götürceğini ve buna yönelik tedbir, hazırlık ve mücadelenin taşıdığı canahıcı önem görülemedi. Eski tas eski hamam gidişatına devam edildi.

2.Konuşmacı:

"24 Ocak ekonomik istikrar" adlı kararların uygulanmasıyla ne tür değişikliklerin gündeme geleceği de görülemedi. Bu politikanın hayata geçirildiği ülkelerde, karşı-devrimin saldırıları daha da yoğunlaşmış, birçoğunda askeri darbelerle yol açmıştı. Bunlardan gerekli dersler çıkarılamadı. Ülkemizde had safhaya varan ekonomik ve politik buhran ve bunun sözde atlatılması için gündeme getirilen politikalar dünyadaki gelişmelerden soyut değildi. Dünya emperyalist sisteminin artan krizi, kendisini sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde daha yakıcı bir şekilde gösteriyordu. Sermayenin yoğunlaşan krizi, emperyalist savaş tehlikesinin ciddi boyutlarda yükselmesine, savaş hazırlıklarının hızla ilerlemesine yol açıyordu. Her alanda belirlenen politikalar gündeme gelen değişiklikler alınan tedbirler, bu durumla yakın ilişkisi vardı. Bunlar görülemiyordu. Eğer sorunlar sağlıklı bir şekilde tahlil edilebilseydi, ona uygun politikalar üretilip pratiğe geçirilebilseydi ve sağam M-L bir çizgi ile hareket edilseydi, 12 Eylül'e hazırlıksız yakalanılmazdı veya

cunta olduğunda hayretlere düşülmezdi.

Bu yıllarda dünya da gelişen diğer önemli bir olayda şudur:

3. Konuşmacı:

Bilindiği gibi Mao Zedung'un ölümü UKH için yeri doldurulamıyacak bir kayıptı. Özellikle emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin, tüm gericiliğin saldırılarının yoğunlaştığı oportünizmin revizyonizmin cirit attığı bu dönemde söz konusu kaybın önemi daha iyi anlaşılır. Dünya karşı devriminin artan saldırıları karşısında, içinde taşıdığı zaafılardan ötürü paniğe kapılıp yolu şaşırarak AEP Mao Zedung şahsında M-L'e saldırdı ve modern revizyonist troçkist bir çizgi sistemleştirerek, emperyalizme karşı teslim bayrağını çekti. Stalin savunulduğu maskesi altında ihanetini gizlemeye çalıştı. Oysa onun başvurduğu bu taktik tüm modern revizyonistlerin klasik ve değeri olmayan bayığı yöntemlerdi. O' da, gıdasını bilimum revizyonist ve troçkistlerin ambarından alıyordu.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne saray darbesi, "ne idüğü belirsiz kargaşa" "Partiyi ayakta kimine peşkeş çekme" gibi adı saldırılar AEP yöneticileriyle birlikte yeni gündeme gelmiyordu. Kruşçef, Brejnev ve bütün sosyalizm düşmanı revizyonistler bunları çok çok önceleri söylüyorlardı. ÇKP içindeki modern revizyonist Deng Siao Ping, Li Şao Şi gibi arkadaşlarını destekleme kampanyalarını, onlar çok eskilerden sürdürmüşlerdi. Şu veya bu biçimi olsada modern revizyonizm aynı ortak karaktere sahiptir. Kültür devriminden Çin'de kimler rahatsız oldu. Domuz ahırlarına gönderilenler, boyunlarına ip takılıp karşı devrimciler olarak yığınlar içerisinde teşhir edilenler, "beyaz kedi, kara kedi teorisinin mimarı ve Çin'de karşı-devrimci darbenin elebaşısı Deng Siao Ping rahatsızdı. Liu Şao Şi, bunların başını çektiği kapitalist yolcu yeni burjuvaların hepsiydi rahatsız olan, emperyalistler ve sosyal emperyalistlerdi rahatsız olanlar. Daha Marksist-Leninistlerin saflarındayken, kızıl Çin'in dünya komünizmin kalesi, proletaryanın ve halkların ilham kaynağı olarak değerlendirirken, Mao Zedung için "Büyük bir deha, UKH'nın öğretmeni, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den sonra çağımızın en büyük Marksist-Leninisti" olarak alkışlarken, AET Kültür devriminin en hareketli savunucuları arasındaydı. Onun dönerek M-L'e ihanetinden sonra kültür devrimine yöneltilen bu saldırının mahiyeti anlaşılmaktadır.

1. Konuşmacı:

Mao Zedung yoldaşın tüm sosyalizm dönemi boyunca sınıfların, sınıf mücadelesinin var olacağını, proletarya diktatörlüğü alt devrimin sürdürülmesi gerektiğini bilimsel bir çözümleme ile ortaya koyan hayati önemdeki fikirlerinden kimler rahatsızdı. İlerlemeye karşı olan eski ile yenin bir arada kardeşçe uyumunu savunan ve yeni ekonomi düzen sahtekarlıklarıyla burjuvazinin ihtiyaçlarına uygun teoriler üreten sosyalizmin çelişkilerini örten, sınıf mücadelesini saptırmaya çalışan, parti ve devlet iktidarında kümelenen revizyonistlerin emellerini gerçekleştirebilmelerinin yollarını döşeyen kapitalist yolcular rahatsız. Yani Buharin, Brejnev, Kruşçef, Deng ve Hua'lar rahatsızdı. Oshalde Enver Hocanın

yükseltmeye çalıştığı bayrak revizyonizmi bu karşı-devrimci bayrağı de-
ğilde nedir.

AEP ihanetinin ardından, ülkemizde, geçmişte, Mao Zedung savunucusu şampiyonu kesilen küçük burjuva devrimcileri hemen yelkenleri suya indirdiler. Teslim oldular, bu sefer küfür yarışına başladılar. Bu oportünist hareketler partimize karşı saldırılarında Mao'ya dayanmalara dayanıyor gözükmeleri ve karşımıza Mao Zedung'un kararlı savunucuları olarak çıkmalarındaki sahtelik kısa sürede ortaya çıkmıştı.

2. Konuşmacı:

Ne varki o dönemler partimizin önderliği de revizyonist saldırılar karşısında titredi, yalpaladı, Mao'yu reddetme cephesinde yer almamasına rağmen onu savunmadı ve fikirlerini bayrak edemedi, şüpheye düştü. Fakat bu davranış parti çizgimizle tamamen zıddı ve partimizin çizgisiyle yoğrulmuş ML kadrolar modern revizyonist rüzgara göğüs gerdiler, titremediler, biryandan AEP ve yandaşlarının ihanetine karşı mücadele ederlerken, diğer yandan da 1. Merkez Komitesinin, oportünist hattına karşı mücadele ettiler. Ki o dönemde partimizin önderlik kademesinde şimdi yurtdışı hizibi olarak adlandırılan akımın düşünceleri eğemedi. Ancak MK yekpare değildi. İçinde Marksist-Leninistler de vardı. Süleyman Cihan Yoldaş bu kanadın öne çıkanlarından biriydi. Partimizin M-L hattına sahip çıkan kadrolar, yürüttükleri mücadele ile daha sonra gördüğümüz gibi partimizin 2. Konferansında zafere eriştirdiler.

3. Konuşmacı:

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye halkının yükselen mücadelesi karşısında telaşları artan ve korkunun verdiği panikle kudurganlığını yoğunlaştıran faşist diktatörlük, bir çıkmaz içindeydi, Ve neticede 12 Eylül 1980'de, faşist Türk ordusu yönetime el koydu. Türkiye'nin çeşitli milliyetlerinden emekçi halkı üzerinde Kemalist faşist diktatörlükten bu yana eksik olmayan faşist zulüm, faşist genareller çetesinin darbesi ile birlikte, hada hayasız bir hal aldı.

Ve ölüm yürüdü sokaklarda!...
Bir tank görüldü caddede
Bir tank daha
Askerler görüldü caddede
Askerler
Askerler doldu her yere
Birleştiler
Çoğaldılar
Yayıldılar
Avdaydılar..

2. Konuşmacı :

Ülke bastan-basa fasist Türk ordusu tarafından ablukaya alındılar.. Fabrikalar, okullar, köyler, gecekondu işgal edildi, kuşatıldı... Grevdeki işçiler üzerine panzerle, tanklarla yüründü. Mavi tulumlar kana boyandı. Dipçik zoruyla iş başı yaptırıldılar. Azgınca saldırdılar yiğit gençliğimize... Süngü altındaydı tüm okullar, faşistler saldırı operasyonu düzenledi köylere. Yoksul köylüler meydanlarda falakaya yatırıldılar, dipçiklendiler. Kaphe pusularda devrimciler, demokratlar, komünistler alçakça katledildiler.

İşkence tezgahları amansızca işletildi, dar ağaçları kuruldu, zinyanlar tıka basa doldurdu. Arşa yükseldi yoksulların feryadı... Her taraf kan, barut kokuyordu. Faşist zulüm kara bulut gibi çöktü.

KALKIN

Kalkın yavrularım kalkın
Gecenin gecesinden
Palet titreşimleri
Uğultular geliyor
Vurgun dağdağası
Apolet nağrasadır
Antenleri sarsan
Hele kalkın

Banknota el başı
Ant içmişler
Devleti kurtarmaya
Tıkabasa doldurmaya
Ve teri
Mazlum milliyetleri
Susturmaya
Ant içmişler
Hele kalkın

Kalkın yavrularım kalkın
Fabrikalar süngü çemberindedir
Haberdar edin gelinleri kızları
Bahtı kara yurdumun
Kara yüzlü cellatları
Metropol haydutları
Ölüm tücarları
Kompradorları
Tekmil sürek avındadır.

Belki şimdi
Belki konca şafakta

Gümbür gümbür
Dövecekler kapıları
Demir zorbahğa inat
Titremeyin
Korkumuz
Cesaretidir onların
Şahin gözleriyle duran
Gözünü namluların.
kin ile nefret ile
Kınayış ve tecrit ile
Karşılmalıyız onları
Değil bir tek kitabı
Bir lokmacık ekmeği
Bir tek mermiyi dahi
Kaptırmamalıyız
İspiyonu
Namussuzu
Piyonu
Aramızda yaşatmamalıyız

Kalkın yavrularım kalkın
Gün kenetlenme günüdür
Toparlanma birleşme
Çekiçle orakla
Dişle tırnakla
Direnme günüdür
Ve sıkı kaynaşma günüdür
Parti neferleriyle
Gözümüzün bebeği
Kavgamızın çiçeği
Halkımızın gücü
Ve geleceğiyle

Kalkın
Davamın gonca gülleri
Kalkın
Yeni bir geçite vardık
Yolumuz üzerinde tuzaklarla örülmüş
Yeni bir sınavdan geçiyoruz
Daha çetin günler için
Pişeceğiz
Acı çekeceğiz amma
Çelikleşeceğiz

1. Konuşmacı:

12 Eylül askeri faşist darbesi, işbaşına getirilen genareller çetesi, Amerikan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Kemalist merkezci kliğinin temsilcisidir.

O esas olarak ülkemizde yükselen devrimci mücadeleyi bastırmak için geldi. Bilindiği gibi 12 Eylül öncesi halkın devrimci muhalefeti, önemli boyutlara ulaşmıştı. Hakim sınıfların MC, CHP, sıkıyönetim gibi alternatiflerinin hiç biri para etmemişti. Saldırıları, baskılar halkın mücadelesini durdurmaya yetmiyordu. Faşist devletin otoritesi iyice sarsılmıştı. Hakim sınıfların saltanatı temellerinden çatırdıyordu. Ayrıca komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kendi aralarında süren it dalaşıda hat safhadaydı. Buda çıkmazlarını derinleştiriyordu.

Hakim sınıfların tüm partileri, faşist devletin yüzünü maskeleyerek için kullanılan, parlamento incir yaprağı kadar dahi fonksiyon oynamıyordu. Parlamento ahırında süren rezaletler çıplaklığıyla ortadaydı. Kısacası yıllardır oynadıkları demokrasi sahtekarlığı iyice sırtıyordu. Cuntaya yol açan diğer nedenler ise, yine dünya bu dönem önemli gelişmelere sahne oluyordu. Başını ABD ve RSE'nin çektiği emperyalist savaş hazırlığı hızla tirmanıyor, emperyalist savaş tehlikesi muazzam boyutlarda ilerliyor. Buna kaynaklık eden dünya emperyalist sisteminin artan kriziydi. Bu kriz, emperyalist dünyanın sömürge, yarı sömürge halklarında çok daha yoğun vaziyet arz ediyordu. Çelişkiler iyice derinleşiyordu. Sözüm ona çare olarak gündeme getirilen politikalar tutmuyordu.

2. Konuşmacı:

Dünya emperyalist sisteminin yoğun krizinin ürünü olarak, emperyalist, kapitalist ülkelerde sosyal haklar daha yoğun kısıtlanıyor. Artan hayat pahalılığına rağmen ücretler düşük seviyede tutuluyor, yeni baskı tehditleriyle burjuva diktatörlükler pekiştirilmeye çalışılıyor.

Baskılar sömürge, yarı sömürgelerde daha yakıcı hal alıyordu. Sunulan İMF reçeteleriyle hayat dayanılmaz hale getiriliyordu. 24 Ocak kararları olarak adlandırılan modeller emperyalist sistemin yoğun kriziyle yakinen alakalıdır. Öyleki sömürge, yarı sömürgeler, emperyalistlere bırakılmı borçlarını, borçların faizlerini dahi ödeyemez durumdaydılar ve yine öyledirlerde. Sunulan yeni modellerle krizin ağır yükü emekçilere yıkılmaya çalışılıyor. Bu modellerin uygulanması daha da baskıcı mekanizmaları pekiştiriyordu. Sallantılı, çaturdayan faşist diktatörlükler yetmiyordu. Ayrıca emperyalist savaş tehlikesinin yükselmesi, emperyalistlerin cephe gerilerini sağlama alması faaliyetlerine hız vermelerini gerektiriyordu. Başını ABD ve RSE'nin çektiği NATO ve VARŞOVA emperyalist blokları arasındaki rekabet yoğunlaşarak sürüyordu. Yeni mevziler kazanmak, eldekileri sağlama almak için dalaşma tüm hızıyla devam ediyordu. Bir yandan emperyalist haydutların kendileri arasındaki kavga, yeni gelişmeleri sahneye getirirken, diğer yandan halkların mücadelesi, emperyalist buhranı derinleştiriyordu. Kendileri-

ni tehdit ediyordu. ABD'nin Orta-doğu kalelerinden İran'da şahlık yıkılmıştı. Türkiye'de faşist diktatörlüğün durumu da iyi değildir. Bu durum başta ABD olmak üzere Batılı emperyalistleri tedirgin ediyordu.

Bir yandan halkların yükselen mücadelesi, diğer yandanda rakip emperyalist RSE'nin Afganistan işgali ile ele geçirdiği yeni mevzi, Filistin'de artan etkinliği vb. Ortadoğu ABD ve batılı emperyalistleri kara kara düşündürüyordu. NATO'nun güney doğu kanadı sallantıdaydı. Hem rakip emperyalist VARŞOVA blok'una karşı, hemde kendilerini ciddi olarak tehdit eden devrim mücadelelerine acil tedbirler alınmalıydı. Ve böylelikle geldi 12 Eylül!

3. Konuşmacı:

Faşist generallerin 12 Eylül'ün ruh ve felsefesi adı altında sistemli bir şekilde sürdürdükleri bir başka türküde cumhuriyet döneminden bu yana çalan, paslı türkü Kemalizm ve Kemalizmin iğrenç yüzüdür. Fanatik bir şekilde sosyalizm ve demokrasi düşmanı olan Kemalizmin önderi M. Kemal bir ilah haline getirilerek, halkın bilinci köreltmeye, hedefinin yönü şaşırılmaya çalışıldı.

Kemalizmi en iyi şekilde günlük yaşamda tatbik eden, Cunta başı halk düşmanı Kenan Evren de 2. Atatürk olarak övünmeye başladı. Her şeyiyle M. Kemal'i taklit etti. Gerçekten de onu aratmıyordu. Faşist Evrene hakkını vermek gerekir ki, büyük Kemalistlerden biridir.

Ne varki; fanatik kudurmuş bir anti komünizm, emekçilere yönelen barbar baskı zulüm ve terör, ezilen Kürt ulusu ve azınlıklar üzerinde uygulanan azgın bir milli zulüm, koyu bir Türk şövenizmi, emperyalizme köpekçe sadakat olan faşist kemalizmi, bugün hala kendisine devrimciyim diyenler anlamamaktadır. Dev-Yol'undan, HK, Dev-Sol, H.Yolu, PKK'sına kadar hala ondan ulusal kurtuluşçuluk, anti emperyalizm diye bahs edenler var. Onun küçük burjuvazinin en radikal kesiminin devrimci hareketi olarak alkışlayanlar var.

1. Konuşmacı:

AEP gibi modern revizyonist troçkistler onun bayrağını taşıdıklarını söylüyorlar. "Biz M. Kemal ve İskenderlerin ruhundan ilham alıyoruz, M. Kemal hareketi ile çığır aşmıştır, biz o çığırda yürüyoruz" diyorlar. Arnavutlukta M. Kemali yaşatma kampanyaları açıyorlar. Cuntanın idam, işkence ve katliamlarına karşı tek laf etmeyen bu baylar, Dünyada en iyi dost oldukları devlet, faşist Türk devletidir. Bugün Kürt milli hareketlerini emperyalizmin oyuncuğu, gericilik olarak damgalayan bu bayları iyi tanıyalım. AEP, Dersim, Koçkgiri, Zilan'da katledilen onbinlerce Kürt köylüsünün imhasını onaylıyor. Tıpkı revizyonist Şefik Hüsnüler gibi... Ve halen bu kara halaya ülkemizde HK, KAWA, DHB, HY, D. Proletarya gibi devrimci aımlar kızıl kale diyorlar... Halk düşmanı cuntayla Arnavutluk arasındaki çok yönlü dostluğa, bu baylar tek laf etmiyorlar... Faşist cunta'nın zulmü anlatılmakla bitmez. İşbaşına gelmesinin ardında zulmü doruğuna çıkaran faşist cunta işkence tezgahlarını harıl harıl işletti... Akla gelmedik işkence metodlarıyla devrimci-demokrat komünist-

leri davalarına ihanete zorladı.. Direnme ile teslimiyet-ihanet ile sabır, inanç, karamsarlık, yılgınlık ile kararlılık, boyun eğmezlik her alanda olduğu gibi işkencelerde de net olarak kendini dayatarak verilen sınavlarla ayrıştı. Bazıları dönemleştiler. Düşmana teslim oldular. Hayatlarını devam ettirebilmek için cuntanın kanatları altına girdiler, şerefsizlik yolunu seçtiler.

Vecdi Tapşın, Mehmet Altıntaş, Şahin Dönmez, Yıldırım Merkit, Şemsi Özkan gibi zavallılar, düzenin piyonları oldular, ihanetin bayrağını oluşturdular, teslimiyetin, ihanetin sembolü oldular. Süleyman Cihanlar, Hakkı Erdoğanlar, Ali Uçarlar. Haydar Arslanlar komünist direnişin sembolü oldular.

2. Konuşmacı:

Gerçekten devrimci olanlar, komünist olanlar işkence tezgahlarında yenilmediler. Düşmanı dize getirdiler, direnişin sembolü oldular. Ve şöyle haykırdılar.

HAZİROL

Mapusluğa hazırol
Hazırol darağacına
Namlu ağzına
Dişe diş
İnada, inat
Kavgalar yoludur ✦
Tutuğun yol
Betona ve demire
Teslimiyet isteyen
Katı zebellah emire
Yani sermaye
Ve zincir dünyasına karşı
Sınıfının onurunu
Kızıl direnme ruhunu
Yaşatmaya hazırol!

3. Konuşmacı:

12 Eylül faşist generaller çetesinin işkence tezgahlarında önder *İbrahim* gibi.. Komünizm davasını savunarak şehit düştü önderimiz Süleyman Cihan. Balyoz gibi patladı karşı-devrimin suratına!... Yükseltti proletaryanın enternasyonalist bayrağını.. Kızıl bir Cihan yaratmak amacıyla olanların yenilmez fikirlerinden aldığı ilhamla, karanlıklarda kızıl bir ateş oldu. Aydınlatı alevleriyle devrim mücadelesinin yolunu. Ser verdi sır vermedi. Bedenen aramızdan ayrıldı ama ölmedi. Halkımızın gönlünde ölümsüz yer tuttu... Binlerce Cihan doğdu.

İbrahim'in Cihan'ın yolunda daha nice devrim, komünizm savaşçıları kanlarıyla kızılaştırdılar kavga yolunu. Katıldılar ölümsüzler kervanına.

İşte Hasan Hakkı Erdoğan!.. Partimizin değerli üyesi, yiğit halk savaşçısı...
Selam sana.. Ölümsüzlük simgesi... Sen; uğruna mücadele ettiğin fikir-
lerle mücadelemizde yaşıyorsun, yaşayacaksın.

Yada sonbahar mevsiminde...
Kemiklerime işleyen
...yağmurdan duyacağım.

Milyonları saran...
O doyulmaz sevince,
Ben de ortak olacağım.

Mevsim sonbahar,
Sıcak bir yaz olsa da
Gece, gündüz farketmez,
Ben her zaman hazırım.

www.partizanarsiv.net

58 PARTİZAN

Adımın yazıldığı taş yıkılsa da,
Kalmamışta olsa şu dünyada mezarım.
Hatırlayıp tek canlı, ..
...gelme de baş ucuma
O müjdeyi ben doğadan alacağım

Nasırlı ellerle yaratılan,
O görkemli bayrama
Hiç kimse farketmeden,
Ben de katılacağım.

1. Konuşmacı:

İşte böyle diyordu idamı bekleyenler!.. Darağaçlarınız, prangalarınız, otomatik silahlarınız sökmez diyorlardı. Siz, kalelerimizdir dediğiniz yerlerde, şimşek olur çıkarız biz diyorlardı... Doğruydu, onlar gürleyen gök gibi haykırıyorlardı devrim şiarlarını. Öyle güçlüydüler ki! üzülmeğin diyorlardı halkımıza.

2. Konuşmacı:

Generaller devrimcileri ve halkımızı korkutmak, yıldırma ve mücadeleden caydırmak amacıyla, idam sehparını da kurdular hemen... Adana, Antep, İzmir, İstanbul, Burdur ve daha birçok şehirde gece yarısından itibaren saat 13 sıralarında 40'ın üzerinde defalarca yağlı ilmikler devrimcilerin boynuna geçirildi ve generallerin kâh kâhları karşısında boyunları kısıldı, canlarımız alındı.

Serdar Soyergin, Nejdet Adalı, Erdal Eren, Ahmet Şener, Kadir Tandoğan, Mustafa Özenç, Hıdır Aslan, İlyas Has ve daha onlarca devrimci kahramanı alçakça idam edildiler.

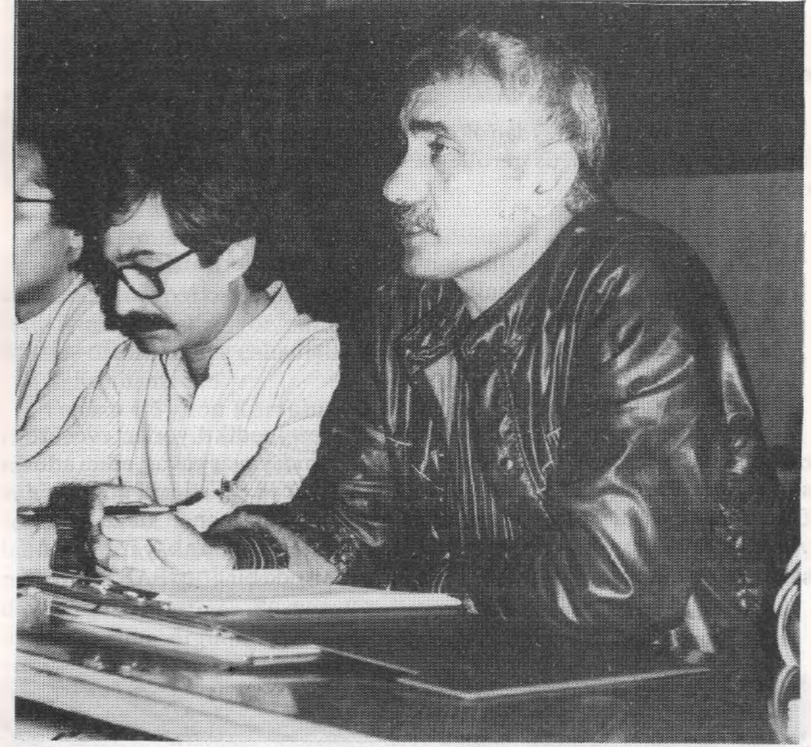
3. Konuşmacı:

Partimizin ve Ordumuz TIKKO'nun yiğit savaşçıları, dağda, ovada, gecekonduarda, her yerde korkusuzca dikildiler faşist cellatların karşısına. Teslim olmadılar! Yaşattılar partimizin şanlı kavgacı geleneğini. İsmail Hanoğlu'ndan, Orhan Bakır'dan Efendi Diril'den, Ali Uçar, İbrahim Kara, Ali Geçgel, Raci Yılmaz, Mustafa Sarıtaş, Şenol Özyurt, Aziz Gözetmen, Ramazan Can, Cihan Çelebi'den devralan kızıl bayrağı, 12 Eylül'de yükseklerde tuttular!

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün kara bulut gibi çöken zulmünü parçalamak için kahramanca mücadele ettiler. Onlar karanlığı aydınlatan fenerler oldular... Ali Karadağ, Murat Diri, Aziz Süer, Haydar Çakmak, Pir Hasan Kulaç, Bahar Yıldaz, Sırma Boyoğlu, Metin Karataş, Hüseyin Gözlü, M. Şefik Karağaç, Hüseyin Kılığ, Veysel Uyar, Erdoğan Tekin ve emperyalist burjuvezinin kiralık katilleri tarafından aramızdan koparılan yoldaşımız Kemal Özgül daha niceleri!....

KOKNUŞMACI: 1

Faşizmin cellatlarına karşı, kahramanca direnerek, çarpışarak şerefle toprağa düşen yoldaşların yanısıra, çeşitli milliyetlerden çilekes

halkımızın yetiştirdiği ender, devrimci sanatçı, yiğit halk evladı Yılmaz Güney, 9 Eylül 1984'te Paris'te aramızdan ayrıldı. O'nun devrimci mirası, her türlü saldırıya karşı, partimiz TKP/ML'in kızıl mücadelesinde onurla korunacak, dalgalandırılacaktır sonsuza dek!

12 Eylül'le birlikte devrimci, demokrat, komünistlere yönelik tutuklama furyası daha da yoğun bir hal aldı... Yüzbinler zindanlara dolduruldu... Cunta özgürlük savaşçıları yıldırma ve hatta ihanete zorlamak denemedik yol bırakmadı. Sagon Zindanları, Nazi kamplarını aratmıyordu cezaevleri!.. Ni var ki her alnada olduğu gibi zindanlarda da özgürlük savaşçıları sesi susturulamıyordu, susturulamayacak...

2. Konuşmacı:

Elazığ, Diyarbakır, Metris, Sağmalcılar, Mamak'ta olduğu gibi, şanlı direnişler yükseldi zindanlarda!... Komünistler, devrimciler engel tanımıyordu... Taş duvarlar, demir kapılar, prangalar durduramaz bizi diyorlardı... Teslimiyetin, yılgınlığın ihanetin kol gezdiği ortamda devrimci direnişlerle, açlık grevleri, ölüm oruçlarıyla onlarca şehit veren özgürlük mahkumları direnişin sembolü oldular. Elazığ'da partimizin millitanları ve diğer devrimciler, zindanları deldiler.

3. Konuşmacı:

Zeki Şerit gibi yoldaşlar, "O duvar, o duvarımız, vız gelir bize vız!" dediler, faşist zindanların köhne duvarlarını deldiler.

1. Konuşmacı:

Zulme sömürüye meydan okuyanlar yine teslim olmadılar! faşist nam-lulara korkusuzca göğüs gerdiler... Yüzlercesi kahpe pusularda katle-dildiler.

Ey, ölümsüz halkımız için toprağa düşenlerimiz!

Ey, yüce oğulları halkımızın!

Gururla ve sabırla dinlenin şimdi

Kavganızı sürdürüyor yoldaşlarınız!...

2. Konuşmacı:

Generaller ve uşakları korkuyorlar, daha ezemedik diyorlar, evet eze-mediler, yok edemediler ve edemeyecekler. Şimdi yavaş yavaş, adım adım söz sırası bizde!!! Şimdi kızıl kurşunlar patlayacak faşistlerin beyinde. Devrimciler şimdi yarınlarından daha emin, ve daha inançlı, daha bilinçli yürüyorlar. Hata, eksiklik ve zaaflardan dersler çıkararak, yarının sınıf savaşımına hazırlanıyorlar. İşte Dersim dağlarında bir grup PARTİZAN!!!

www.partizanarsiv.net

faşizmin ve yerli ajan şebekelerinin korkulu rüyası, halkın umudu, devrimin kızıl neferleri... Dağda grup grup hem faşizmin saldırılarına karşı koyuyor, korunuyor, hem devrim için ajitasyon/propaganda faaliyetleri yürütüyor, hemde gerektiğinde köylülerin sorunlarıyla ilgileniyor, üretime yardımcı oluyor ve köylü savaşının ön koşullarını geliştirmeye çalışıyorlar. Geleceğin sürekliliği sağlanmış gerilla savaşının ilk tugaylarıdır bunlar.

3. Konuşmacı:

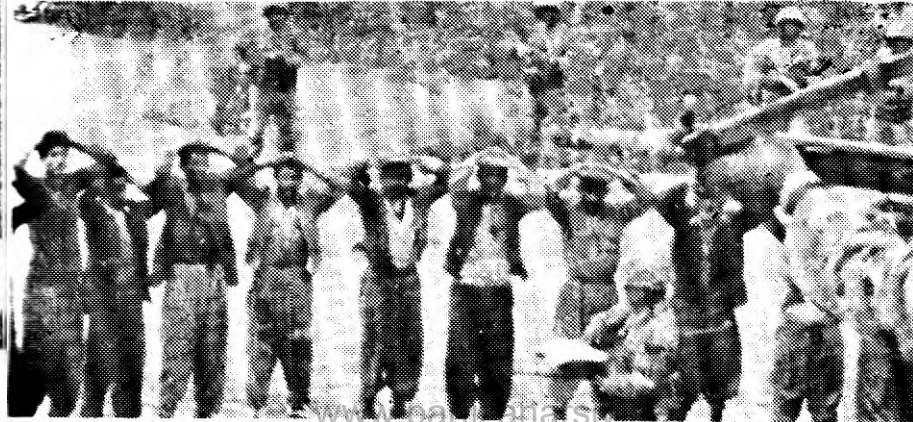
Faşist cuntanın idam, işkence ve katliamları 4,5 yıldır hızından hiç bir şey kaybetmedi. Faşistler demokrasiye geçtiklerine dair ard arda açıklamalar yaparken, katliam, operasyon ve zulüm haberleride gazetelerin içinde geçiriliyor, zulüm ve vahşet Özal hükümeti tarafından binlerce örütlenmeye çalışılıyor.

2. Konuşmacı:

Faşizm 4,5 yıldır Kürt ulusuna ve azınlık milliyetlere cumhuriyet tarihinin en karanlık dönemlerinden birini daha yaşıyor. Tatbikat, operasyon, arama, tarama adı altında Kürt köylülerine yapılan zulüm ve vahşet tüyler ürpertici ve ibret verici biçimler alıyor. Can, mal, namus, şeref, haysiyet herşey faşizmin çizmeleri altında. Yapılan katliam ve zorbalıklarda "köylere huzur götürme" olarak açıklanıyor, başta Dersim olmak üzere devrimcilerin faaliyet yürüttükleri kırsal kesimlerde bu zulüm düzeyi daha da artıyor. Türkiye Kürdistan'ında komünist hareket olmak üzere devrimci örgütlerin faaliyetlerine hız katması generalleri kudurtuyor ve daha da saldırganlaştırıyor.

3. Konuşmacı:

Türk hakim sınıflarının, ezilen ulus ve azınlıklar üzerinde sürdürdüğü milli zulüm, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde toplu katliam, imha seviyesine ulaştırılarak en barbar şekillerde süregelmiştir. Ölü bebekler süngüye takılarak, genç gelinlerin ve kadınların ırzına geçerek, köyleri, evleri ateşe vererek, genç-yaşlı demeden Kürt köylülerini kurşunlayarak,

diri diri kazılmış çukurlara doldurarak, kalan sağları zoraki iskanlara, sürgünlere mecbur bırakarak, kısacası oluk oluk kan akıtılarak, sürdürülen bu zulüm bugün de vahşice devam ettiriliyor... Dersim'i Ağrı'yı Zilan'ı unutmadık! ve diyoruz ki: geçmişte Dersim'de Koçkiri'de faşist Türk devletine karşı isyan ateşi yakanlar, bu sefer kendileriyle birlikte tüm emekçileri kurtuluşa götürecek işçi sınıfının öncü örgütünün komutasında daha kızıl ateşler yakmaya devam edeceklerdir.

KONUŞMACI: 3

Her türlü eşitsizliğin olduğu gibi, tüm ulusal eşitsizliklere de, gerçek anlamda son verecek, tüm uluslar için tam hak eşitliği sağlayacak, yegane güç proletaryaya partisidir.

Her türden burjuva milliyetçisi akım, eninde sonunda emperyalizmin yedeğine düşmeye ve kucacağına oturmaya mahkumdur. Bugün PKK'nın halkın gücüne inançsızlık, sosyal emperyalistlerin yörüngesinde hızla ilerleyişi, Ortadoğuda'da gerici bölge devletleriyle çok yönlü flört, kısacası ideolojik yozlaşma ve objektif olarak teslimiyetçi durmu bunun örneklerinden yalnızca biridir. Kendilerini devrimci, sosyalist maskeyle gizlemeye çalışan TKSP, DDKD, vb. gibi akımların Rus emperyalistlerinin oyuncağı karakteri ortadadır.

Proletaryaya her türlü eşitsizlik gibi, ulusal imtiyazlarının da amansız düşmanıdır. Bir ulusun diğeri üzerinde üstünlük kurmasına karşıdır. Bunların eşit haklarla birliğinden yanadır. Oysa burjuva milliyetçiliği ulusal imtiyazcıdır, dar ulusal çıkarıcıdır. Ezilen ulus milliyetçiliği elbette ezen

www.partizanarsiv.net

ulus milliyetçiliği ile aynı kefeye konamaz. Aksine ezilen ulusun milli hareketi, ezen ulusun, hakim sınıflarının baskısına karşı genel demokratik bir muhteva taşır. İşte proletarya bu yanın destekleyicisidir.

1. Konuşmacı:

Proletarya; UKKTH'nı kayıtsız şartsız savunur. Bu hakkın savunulmasını hiç bir şarta bağlamaz. Bugün bu hakkın savunulmasını şartlara bağlayan, O'nu Buharenci "Halkın Kaderini Tayin Hakkı" biçimindeki zirvalıklarıyla ele alan sapla-samanı birbirine karıştıran ezen ulus şovenizminin etkilerine karşı, amansızca mücadele edilmelidir. Bu konuda DY, HK, ve benzeri gibi oportünist akımların bakış açıları saçmadır. Öyle ki HK, Kürt ulusal sorunun çözümünü bir devrime gereksinim olmadan da düzen sınırları içerisinde, gerçekleştirilebilecek referandumlarla halletmeyi programına koyuyor.

Türk hakim sınıflarının estirdiği koyu Türk şovenizminin ortalığı kasıp kavurduğu, Kürt ulusu ve azınlıkların adlarını dahi ağza alınmadığı, varlıklarının rettedildiği bir ortamda, doğusuyla birlikte ülkemizde, ulusal soruna, köklü ML bir yaklaşım getiren partimiz, şovenizmin kara bayrağını yırttı!..

3. Konuşmacı:

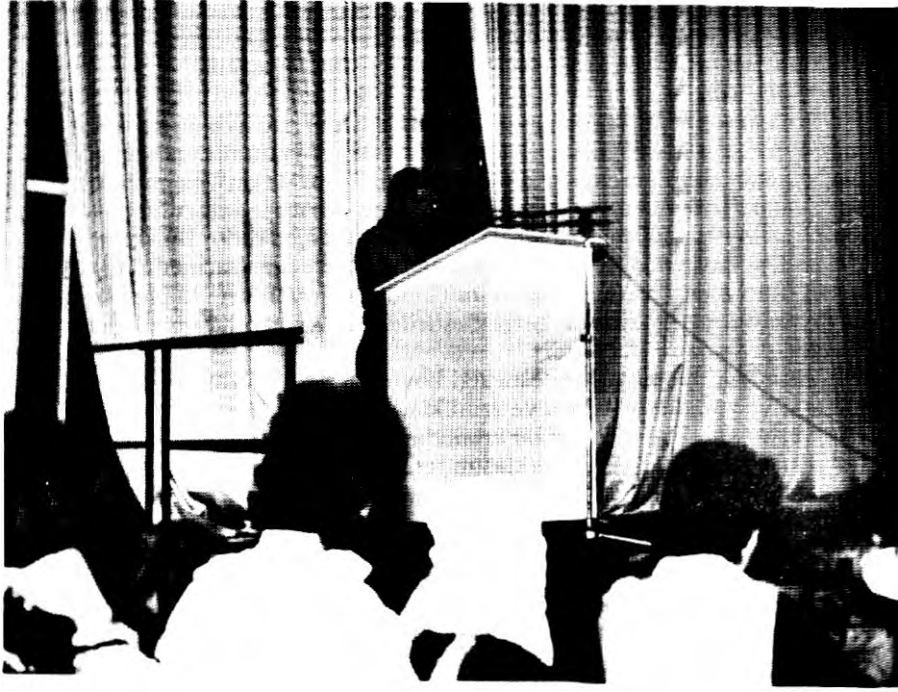
Bugün kendilerini, keskin ulusal kurtuluşçu adlandıran ulusal soruna işaret etmenin kendileriyle başladığını iddia eden burjuva milliyetçileri bu gerçeği külleyemezler. Bir kez daha haykırıyoruz! proletaryanın denenmiş kendi sancağı var! O'nun etrafında saf tatalım, burjuva alternatifleri elimizin tersiyle itelim!

—Kahrolsun Milli Zulüm!

—Yaşasın Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı!

—Tüm Uluslar İçin Tam Hak Eşitliği!

—Yaşasın Tüm Uluslardan Emekçilerin Birliği!

F.İhsan Berkin Yoldaşın Konuşması:

YOLDAŞLAR, EMEKÇİLER, KARDEŞLER.

Sizlere, faşizmin zindanlarından özgürlük mahkumlarının gümbürdeyen yüreğini getirdim;

Sizlere ölüm hücrelerini çatırdatan idam mahkumlarının direniş şiarlarını getirdim;

Sizlere Sedat'tan, Muzo'dan birer soluk getirdim;

Sizlere yoldaşlardan kızıl selam getirdim.

Yıllardan beri ilk kez 18 Mayıs'ı cezaevinin dışında anıyorum; hem de böylesine coşkulu ve mücadele azmiyle dolu binlerce yoldaşla birlikte anıyorum 18 Mayıs'ı.

Türkiye'de kızıl direnme ruhunu işkencehanelere ilk kez yerleştiren;

66 PAPTIZAN www.partizanarsiv.net

böylece adı Türkiye devrim tarihine altın harflerle yazılan *İbrahim Kaypakkaya yoldaşın anıldığı bir günde, hem de merkezi bir şekilde anıldığı bir günde sizlerle birlikte olabilmek, sizleri kucaklayabilmek sesime ses gücüme güç, coşkuma coşku katıyor*

Yoldaşlar,

Yenilgi kaosunun her yönüyle sürdüğü, ihanetin, döneklığın, yalınlığın, korkaklığın kol gezdiği: onbinlerin tutsak edildiği, işkenceye çekildiği, yüzlercesinin işkencede, darağacında binlercesinin de sokaklarda, kırlarda katledildiği, zalim bir askeri faşist diktatörlüğün sürdüğü böylesi bir dönemde, düşmanın en güçlü olduğu yerlerden biri olan zindanlarda, onbinlerce Özgürlük Mahkumu düşmana teslim olmamış, susmamış, haykırmış, baş eğmemiş, direnmiş düşmanın kalelerinde ona kabuslu rüyalar gördürmüş ve gördürmektedir.

Onbinlerce özgürlük mahkumundan bir kaç bini de partimiz üyesi ve taraftarıdır. Bu azımsanmayacak bir sayıdır.

İşte *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşı daha gür bir sesle andığımız bugün- de sizlere onun komünist çizgisini zindanlarda da inançla sürdürenleri, demir parmaklıkları, taş duvarları yüreklerindeki özgürlük ateşiyle eritenleri; yoldaşlarımızı anlatacağım. Anlatacağım onları hem de bıkmadan, usanmadan, yılmadan anlatacağım:

Çünkü karşı-devrimin Partimize azgınca saldırdığı, her renkten oportünist ve revizyonistin Marksizm-Leninizme hayasızca dil uzattığı bir çok sahtekarın, *İbrahim Kaypakkaya*'nın Türkiye devrimindeki erişilmez adına utanmazca sahip çıktığı bir ortamda faşizmin zindanlarındaki başları dik, alınları açık yoldaşlarımızın direniş destanları *İbrahim Kaypakkaya*'yı nasıl anmak gerektiğini, onun adına mücadelesine nasıl sahip çıkmak gerektiğini dosta da, düşmana da göstermektedir ve gösterecektir.

Düşman çok iyi biliyor onları.

Dostlar da iyi biliyor onları.

Hele zindanlardakiler, hatta oportünistler revizyonistler bile iyi biliyor onları.

Yoldaşlar,

Düşmanın zindanlarında yatan kime sorarsanız sorun — bazı istisnalar dışında — hepsi de TKP/ML taraftarlarından sevgiyle, saygıyla söz ettikleri, onların olumlu tavırlarından dem vurdukları görülecektir.

Peki, onları böyle konuşmaya iten şey nedir?

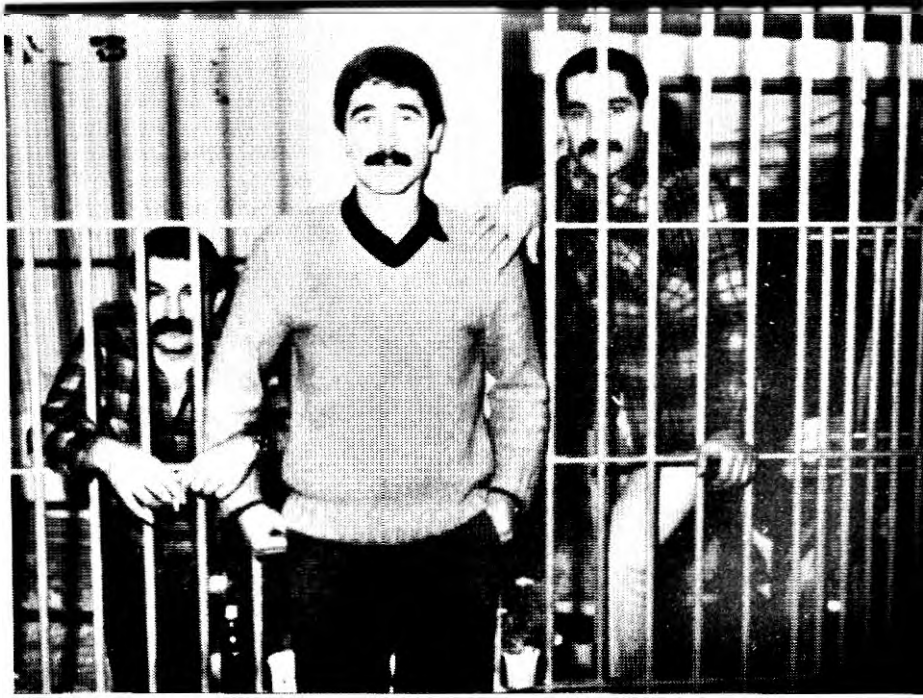
Neden TKP/ML :araftarlarından bu denli olumlu bir şekilde sözedilmektedir?

Neden tüm oportünist ve revizyonistler bu konuyu açıkça teslim etmektedirler? Bu sadece yoldaşlarımızın "saf", "iyi niyetli", "temiz ve dürüst" kişilikli insanlar olmalarından mıdır?

Elbetteki hayır!

İşte bunun nedenlerini ortaya koymak için sizlere yoldaşlardan sözetmek istiyorum.

Sizlere özellikle SEDAT'tan ve MUZO'dan ve daha başka yoldaşlar-

dan sözetmek istiyorum;

Böylece onların olumlu tavırlarının nedenlerinin daha iyi anlaşılacağına inanıyorum.

Aslında onları tüm yönleriyle anlatmaya saatler yetmeyecektir, ama şu kısa süre içinde elimden geldiğince bir şeyler vermeye çalışacağım.

Sizlere önce MUZO'yu anlatacağım. Kimsenin kalbini kırmayan, alçak gönüllü, ölüm hücrelerinin moral kaynağı, tüm idamlıkların MUZO'sunu diyeceğim sizlere.

O, yalnız hücrelerde değil, koğuşlarda da kendisini sevdirmesini bilmiş, düşmana karşı katı ve acımasız, ama yoldaşlara ve dostalara karşı daima sevecen olmuştur. Bir komünistin ne denli duyarlı olması gerekirse, o da o denli duyarlıdır. İçinin kan ağladığı bir günde dahi sorunu olan bir arkadaşın sorununu çözmeye çaba sarfeder hemen. Bu yönünden dolayı bazıları "dert babası" bile derler O'na. Hatta diğer cezaevlerindeki arkadaşlar mektup yazıp sorunlarını çözmesini isterler kendisinden.

Hiç bir yapmacık davranışı yoktur, içi nasılsa dışı da öyledir. Bencilliğin "B" sini de göremezsiniz onda, tam tersine kolektivizm ruhu ile dopdoludur. Gerek koğuşlarda ve gerekse hücrelerdeki komün yaşantısında yoldaşlarını kesinlikle diğer devrimcilerden ayırmaz; komün içindeki en

küçük bir hatayı dahi acımasızca eleştirir; haklıyı-haksızı ayırır, hatalı olan taraf bir yoldaşı olsa bile onu kayırmaz. Ancak onun bu tavrı TKP/ML'ye bağlılığı ile çelişmez hiç bir zaman. Partiye sarsılmaz bir inançla bağlıdır. Benliği, kişiliği partiyle yoğrulmuştur adeta, yaşam partidir O'nun için.

Tam bir neşe kaynağıdır. Bazen herkesin suskun olduğu bir günde etraf onun sesiyle cınlardan: "Ne oluyor yahu öldünüz mü?" O'nun bu haykırışı hücreleri neşeye boğmak için yeterlidir. İdamlıkları susturabilmek elde değildir artık. Hep bir ağızdan yükselen ezgiler, türküler, marşlarla inler tüm hücreler.

Yanık bir sesi vardır, saza da aşıktır. Herkes O'nun sazını da sözünü de büyük bir hayranlıkla dinler.

Hücrelere sazin girmesi yasaktı bir dönem; sazin aşkıyla o kadar yanıp tutuşuyordu ki, içeriye saz alınması için durmadan idareyi sıkıştırıp duruyordu. İdare ise duyarsız kalıyordu bu isteme. Baktı ki olacak gibi değil, düşündü, taşındı ve kibrit çöplerinden saz yapmaya karar verdi.

Yaptı da...

Küçük bir saz yapmıştı önce, daha sonra bir de divan sazı yapıverdi. Artık keyfine diyecek yoktu MUZO'nun. Saza ad bile taktık: "DOST". Sıradan bir saz değildi çünkü. Her şeyini herkesle paylaşmayı isterdi; sazi o kadar çok sevmesine karşın, diğer arkadaşlar istemeden gönderirdi sazi çalmaları için.

Sevgisini son zerresine kadar yoldaşlarından esirgemeyen MUZO düşmanı ise tir tir titretirdi korkudan.

1980 yılında bir ara ŞİRİNYER ASKERİ CEZAEVİNE sevk edilmişti, o sıralar o cezaevinde karşı-devrimin vahşi bir zulmü vardı ve bu durum karşısında bir çok devrimci geri adımlar atmıştı. Ama MUZO boyun eğmedi faşist subaylara; bunun üzerine, O'na dış geçiremeyen faşistler çareyi O'nu prangaya vurmakta buldular. Hatta bununla da yetinmeyerek bir de karyolaya zincirlediler MUZO'yu. Yine de yıldıramadılar O'nu. O'nun bu hali bile korkutuyordu onları. Prangalı, zincirli MUZO'nun yanına yaklaşamadılar bir türlü. Zincirler O'nu daha da güçlendirmişti sanki.

Tüm bu olumlu tavırlarına karşın hiç bir zaman hava basmamış, kendini kimseden üstün görmemiş, aksine her zaman için başkalarından öğrenmeye ihtiyacı olduğunu vurgulamış, daima olgun ve alçak gönüllü olmuştur.

Soruyorum size yoldaşlar, böyle bir insanın ölümden zerrece korkabileceği düşünülebilir mi?

Bırakın korkmayı, O ölümlü alay ederdi adeta.

BAZAN EN ZORLU DÖNEMLERDE BİLE —ÖYLESİ ANLAR VARDI Kİ, EN GÜÇLÜ ANLARIMIZDIR O ANLAR VE EĞER ÖLÜM BİR SİLAH OLARAK KULLANILABİLİRSE EN GÜÇLÜ ANLARIMIZDAN BİRİDİR O DA.

İşte MUZO'nun da ölüm karşısındaki tavrı tam anlamıyla böyleydi.

www.partizanarsiv.net

İrade yaratıcılık, sabır, ideolojiye, çizgiye sarsılmaz inanç, komünist azim...

UZUN SÖZE GEREK YOK! MUZO budur işte yoldaşlar.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Sizlere şimdi de SEDAT ı anlatacağım, hücrelerin SEDAT abisini diyeceğim sizlere.

İri palabıyıklı, sevecen bakışlarıyla küçüklerin de büyüklerin de abisidir O. MUZO da varolan birçok niteliği bulabilirsiniz O nda da.

Başlı başına bir moral kaynağıdır hücrelerde. Doyumsuz sohbetlerini herkes özlemle bekler. Çok eğitici bir kişiliğe sahiptir. İnsanları tartışmaya sevk etmek için sık sık tartışma konuları atar ortaya. Hücrelerdeki canlılığın bir nedeni de **özellikle O nun yarattığı tartışma ortamıdır.**

JULIUS FUÇIK yoldaşın dediği gibi, güneş de türkü de bizlere çok gereklidir. hele hücrelerde güneş bizlerden çok uzaklarda olduğu için türkü bir misli daha gereklidir. SEDAT da bilincindedir bunun; sesi güzel değildir, ama bol bol türkü söyler, hatta — hücreler hep türkülerle inlesin diye— başkalarını da söylemeye teşvik eder.

Alçak gönüllüdür, merttir, cömerttir, duyarlıdır.

Paylaşmak, her şeyini dostlarıyla paylaşmaktır tek isteği.

Kendini sürekli eğitir: okumak, durmadan okumak... Okumak O'nun yaşamının kopmaz bir parçasıdır. Yaşam için hava, su ve yemek neyse kitapta o kadar önemlidir O nun için. Kitap bulamadı mı içi buruktur. Hücrelerde O nun kadar kitap okuyon yoktur: o kadar kitap okur ki ayaklı kütüphanedir adeta.

Cezaevi deyip, yan gelip yatmamıştır. Daima üretici olmuştur; hep bir şeyler üretmek istemiş,ir. Roman yazmış, öykü yazmış, şiir yazmış, resim yapmış, bu konularda bir çok arkadaşı eğitmiş, yeteneklerini esirgememiştir onlardan. O ndan etkilenen bir çok arkadaş çok güzel yapıtlar sergilemişlerdir.

Yoldaşlar, bir konuda kesinlikle iddialıyım: Proleter edebiyatın ülkemizdeki önde gelen temsilcilerinden biridir SEDAT. Romanları, öyküleri ve diğer yapıtları halkımıza malolacaktır birgün; ve kitlelerin bilincinde yaşatılacaktır. Hepsisi de.

Ancak çok daha önemli bir şey var yoldaşlar; döneklğin, pasifizmin, korkaklığın, yılgınlığın hortladığı, kimilerinin KEMALİZMI ezberlediği bir ortamda, O nun düşmanın zindanlarında bile böylesine güçlü yapıtları yaratabilmesidir: kupkuru ölüm hücrelerinde böylesine verimli olabilmesidir.

İşte O nun bu gücü nereden bulduğudur önemli olan; O nu böylesine yılmaz yapanın ne olduğudur önemli olan. Birazdan bunun yanıtını vereceğim.

Yoldaşlar,

Yunanistan iç savaşında ölüm hücrelerinde yatan Yunanistan'lı komünistlerin deneylerini yansıtan bir özdeyiş vardır: "Hücreyi sevecek-

sin, eğitimini aksatmayacaksın, ekmeğini son lokmasına kadar yiyeceksin." Ben bir iki cümle ekleyerek bir kez daha irdelemek istiyorum bu özdeyişi: "Hücreyi sevecek, eğitimini aksatmayacak, ekmeğini son lokmasına kadar yiyeceksin, kahkahalarını eksiltmeyecek, türkülerini haykırarak, sohbetini dostlardan esirgemeyeceksin."

İşte, ölüm hücrelerindeki yoldaşlarımız bu ilkeleri hiç eksiksiz bir şekilde uygulamışlardır. Öyle ki, hücrelerde yaşam mucizeviydi adeta. Ölüm herkese vız gelmekteydi artık.

Yaşamın böylesine güçlü olmasında herkesin payı vardı, ama en önemli paylardan birinin partimize ve yoldaşlarımıza ait olduğu yadsınmaz bir gerçektir.

Onlar, ölümün eşğinde kültür dergisi çıkarabilecek kadar üretkendirler.

Onlar, arkadaşlarının idamından bir gün sonra avukatlarına, ziya-

www.partizanarsiv.net

retçilerine moral verecek kadar güçlüydüler.

Onlar, zindanlarda askerlere, gardiyanlara, önlerine çıkan herkese yılmadan devrim propagandası yapacak kadar inançlıydılar.

Peki yoldaşlar, zindanlarda doğru tavırlarıyla dikkatleri çekenler sadece ölüm hücrelerindeki yoldaşlarımız mıdır?

—Elbetteki hayır!

Koşullardaki yoldaşlarımız da, esasta, olumlu tavırlarıyla dikkat çekmektedirler.

Öleceğini bile bile tek tip elbiseyi giymeyen, giymediği için hastaneye götürülmeyen, ama en küçük bir tereddüt göstermeden ölümü yiğitçe kucaklayan ŞERİF AHMET ASLAN gibi yoldaşlarımız var bizim.

İşkencehanelerde kızıl direnme ruhunu sürdüren, cezaevinde de işkencelere karşı aynı tavrı gösteren, bu nedenle herkesin sevgisini kazanan, hatta Dev-Yol gibi siyasetlerin kendi arkadaşlarından çok onun propagandasını yaptıkları CELAL PEDÜK gibi yoldaşlarımız var bizim.

Komünist önder KAYPAKKAYA yoldaşın yolundan yürüyen yoldaşlarımız var bizim.

Herkes biliyor, tanıyor onları.

Evet yoldaşlar, baştan sorduğum soruyu şimdi bir kez daha soruyorum sizlere: Böylesi komünist tavırları gösteren, bu nedenle dostu ve düşmana da kendilerini kabul ettiren yoldaşların tavırları saf iyi niyet ve dürüstlikle açıklanabilir mi?

Elbette hayır! Konuya böyle bakmak ya iyice safdillik, ya da onu bilinçli olarak saptırmak olacaktır.

Bu tavırlar, çizgimizin Marksist-Leninist oluşuyla açıklanabilir ancak.

Bu tavırlar, doğru siyasetimizin pratiğe yansımalarıyla açıklanabilir ancak.

Bu tavırlar, komünizme olan inançla açıklanabilir ancak,

Bu tavırlar Partimizin komünist niteliğiyle açıklanabilir ancak!

İşte Yoldaşlar;

İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı anmak demek, bu demektir.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı mücadelede yaşatmak demek, bu demektir yoldaşlar.

O'nu onurla, gururla bir kez daha andığımız bugünde daha da umutla bakıyoruz, daha da inançla bakıyoruz geleceğe;

Çünkü,

O'nun doğru çizgisi yaşamın her alanında kanıtlanıyor, kanıtlanacak!

Çünkü,

TKP/ML'ye inanmış komünist militanlar O'nun mücadelesini yaşıyor, yaşatacak!

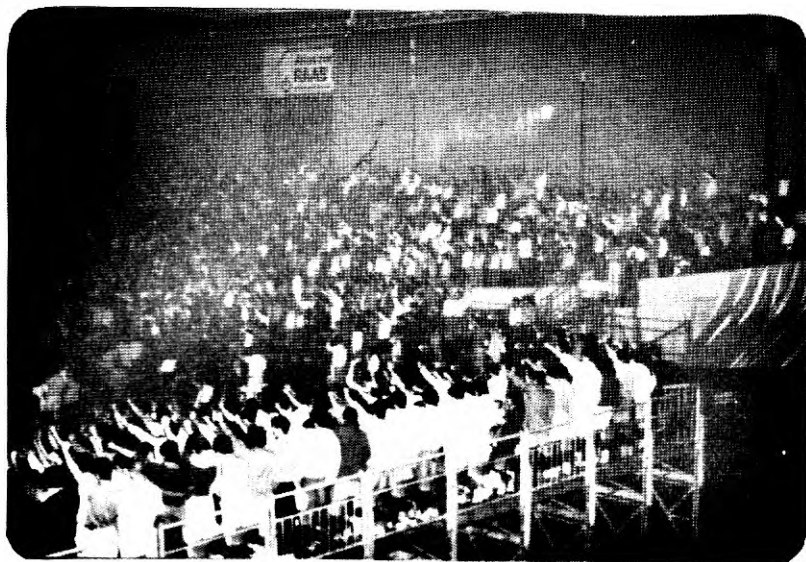
ÖNDER YOLDAŞ!

ÖLÜMÜNÜN 12. YILINDA BİR KEZ DAHA HAYKIRIYORUZ!

ZAFER ER GEÇ PARTİMİZİN OLACAKTIR!

www.partizanarsiv.net

72 PARTİZAN

MESAJLAR:

Merkez Komitesinden 18 Mayıs'ı Anma Gecesi Tertip Komitesine

İşçiler, Emekçiler!

Devrimci Arkadaşlar; Yoldaşlar!

Bugün, enternasyonal proletaryanın komünist savaşı Türkiye işçi sınıfının komünist önderi ve Türkiye proletaryasının öncü örgütü şanlı Partimiz TKP/ML'in kurucu önderi, başkanı *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü tarafından işkencehanelerde hunharca katledildiği gündür.

Bugün; ölümsüz önderimizin devrim, sosyalizm ve yüce komünizm davası uğruna yürüttüğü can bedeli mücadelede partimiz, emekçi halkımız, enternasyonal proletarya için ser verip sır vermeyerek komünist bir korkusuzlukla şerefle ölümü kucakladığı bir gündür.

Bugün onun aramızdan sadece bedenen ayrıldığı, ölümünün 12. yıldönümüdür. Burada; onu adına layık bir şekilde anmak için toplanmış bulunuyoruz.

O sadece burada anılmıyor!

O, şimdi faşizmin en iğrenç oyunlarının oynandığı işkencehanelerinde parıldayan yürek, boyun eğmeyen baş, susturulamayan ses, şahlanan kızıl direnme ruhu, haykıran komünizm olarak anılıyor!

O; şimdi cezaevlerinde, ölüm hücrelerinde elden düşürülmeyen komünist devrimci isyan bayrağı olarak anılıyor.

Şimdi O; Türkiye'nin dağlarında, zulmün kol gezdiği Kürdistan top- raklarında silah elde can bedeli mücadele yürüten gerilla birimlerinde, yoksul köylerde, dağların doruklarında anılıyor.

Şimdi O; kahraman işçi sınıfımız, fedakar korkusuz gençliğimiz, ve hayatın her alanında çilekeş halkımız tarafından anılıyor.

Şimdi O; enternasyonal proletaryanın kızıl sancağında sönmeyen bir yıldız olarak anılıyor! Anılacak...

EMEKÇİLER YOLDAŞLAR!

Ezilen ve sömürülen sınıflar olarak bugün gerek dünyada ve gerekse özel olarak yaşadığımız ülkelerde ve Türkiye'de zor ve çetin günler yaşıyoruz.

Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler bir yandan kendilerine karşı gelişen dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının mücadelesini en kanlı

bir şekilde bastırmaya çalışırken, öbür taraftan içine düştükleri kriz içinde kıvranıyor ve bundan geçici olarak kurtulmak için de olsa, dünya pazarlarını yeniden paylaşmak için yeni bir paylaşım savaşına hazırlanıyorlar. Bu hazırlıkların başını da ABD ve Rus sosyal-emperyalistleri çekiyor. Emperyalist kriz; sadece kendilerini etkilemiyor milyarlarca emekçiyi daha kötü koşullara sürüklüyor, emekçilerin devrimci mücadelesini daha da kızıştırıyor ve sınıf mücadelesini daha da sertleştiriyor. Elbetteki meydana sadece emperyalistler cirit atmıyor, tersine onları daha da köşeye sıkıştıracak, kaçınılmaz sonlarını getirecek olan mücadelelerde devam ediyor. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ağır darbeler vuran, Peru Komünist Partisi önderliğindeki halk savaşı karanlıkta yanan meşale gibidir. Ezilenlerin mücadelesi sadece Peru'daki mücadele ile sınırlı değildir. Kamboçya'da, Eritre'de, El Salvador'da, Filipinler'de ve daha bir dizi ülkede devam eden mücadeleler, emperyalistleri korkutuyor, eteklerini tutuşturuyor.

Bu mücadele emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'de devam ediyor. 12 Eylül 1980'de yönetime gelen generaller cuntası ile sınıf mücadelesi daha zor ve çetin bir döneme girdi. Emperyalistler ve özellikle de ABD emperyalistleri ve uşakları kompartor patronlar ve toprak ağaları halka daha koyu baskı yöntemleri uyguladılar. Halk örgütlerine alabildiğince saldırdılar. İçinde partimizin de olduğu istisnasız tüm devrimci örgütler, karşı-devrim karşısında ağır bir yenilgi alırken, karşı devrim geçici bir zafer kazanarak ömrünü biraz daha uzatabildi. Yenilgi ve onun doğurduğu sonuçlar Türkiye devrimci hareketini bütünüyle etkilemeye devam ediyor. Sözümüz onlara bazı hareketler kendilerince bu yenilgiden gerekli dersleri çıkardılar, ama gerçekte, onlar gerekli dersleri çıkaramadılar, bununda ötesinde yanlış çizgilerini daha da derinleştirerek, ya yüzeysel bir özeleştiri yaptılar, ya da gericiliğe ve özellikle de sosyal-emperyalizme avuç açtılar, sırt dayadılar, böylelerin yolu bizi aydınlığa götürecektir yol değildir. Olsa olsa bataklıkla götürür. Bazıları da sözüm ona, bu dönemden gerekli dersleri çıkararak, daha da sağa kaydılar, onlar bugün DSP, SODEP gibi komprador patronlar ve toprak ağalarının, partileri ile demokrasi mücadelesinde kol kola girecek kadar sağcılaşmışlardır.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü döneminde, proletarya partisi olarak TKP/ML'de başarısızlığa uğradı ve ağır bir yenilgi aldı, bunu hiç bir zaman gizlemedik ve gizlemeyeceğiz. Çünkü Marksistler hata ve zaafalarını hiç bir zaman gizlemezler, tersine başarısızlığı düzeltmenin yolunun, buna neden olan hataların ortaya çıkarılması ile ve doğruları savunup hayata uygulamakla mümkün olabileceğini bilirler. Partimiz tam da bugün samimi olarak başarısızlıklarının nedenlerini incelemek, bunun hesabını, dünya işçi sınıfına, emekçi halklarına, Türkiye işçi sınıfına ve emekçi halkına vermeye, doğruları daha titiz bir şekilde hayata uygulamaya çalışmaktadır. TKP/ML'nin bu tarihi görev altında alınmış akıyla

çıkacağına ve ileriye doğru gideceğine inancımız tamdır ve bu görev başarılacaktır. Devrim yolunun dümdüz olmadığını, zikzakları olacağını, sınıf mücadelesinde bu tür başarısızlıkların olacağını bilincinde olmalıyız. Bu nedenledir ki, yenilgi altında ezilmiyoruz, gericiliğe avuç açmıyoruz, sırtımızı çürük yerlere dayamıyoruz, dayamayacağızda. Bizim ilham kaynağımız Marksizm-Leninizmdir. Bizim en çetin dönemlerde bile dayanacağımız tek güç sizlersiniz. Yani işçi sınıfı ve ezilenlerdir. Biz, bizi zafere götüreceğiz olan yolun, proletarya önderliğinde, halkın bitmez tükenmez gücü olduğuna inanıyoruz. Buna inanmayanların, Marksizme-Leninizme sarılmayanların, işçi sınıfına ve emekçi halka güvenmeyenlerin yolu karanlıktır, bataklıktır. Partimiz aldığı yenilgiye rağmen, hayatın her alanındaki mücadelesini boyun eğmeden sürdürüyor. Ağır başarısızlıklarımıza rağmen, silah elde dağlarda savaşımaya ve mücadeleye devam eden, silah elde düşmana meydan okuyan gerillalarımız, bizlere bu mücadelede destek veren binlerce emekçiler var. Şehirlerde karşı-devrimin en azgın saldırılarına rağmen, mücadeleyi devam ettiren militanlarımız var. İşkencehanelerde düşmana meydan okuyan **SÜLEYMAN CİHAN** larımız, **HASAN HAKKI ERDOĞAN** larımız ve daha nice yoldaşlarımız var. Cezaevlerinde dışa dış mücadele yürüten savaşçılarımız var. Yurtdışında partimize her türlü destek veren binlerce emekçi var. Ve yine bizlere güç veren enternasyonal proletarya ve onun çeşitli ülkelerdeki temsilcileri komünistler var. İşte bunlar partimizin yok olmadığını, bununla ötesinde, mücadelenin devam edeceğine işaret eden güçlü enerjilerdir. İşte *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşı bu ortamda anıyoruz. Onu bu ortamda anmak ne demektir?

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, işçi sınıfının bilimsel ideolojisi, Marksizm-Leninizmi her türden sapmalara karşı savunmak, onu daha sıkı olarak kavramak, hayata uygulamak, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşın kızıl yolunda ilerlemek, yürümek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, işçi sınıfının ve ezilen halkların bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesini sürdürmek, dünyanın her alanındaki bu mücadeleyi desteklemek, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmak, ilerici, devrimci hareketleri desteklemek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, ezilen uluslar üzerindeki millî baskıya karşı savaşmak, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak, ülkemizde Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki her türlü baskıya karşı çıkmak demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, halk savaşına bağlı kalmak, silahlı mücadele yolunda ilerlemek, gerilla mücadelesini örgütlemek, desteklemek ve yürütmektir.

—Onu anmak, işkencede kızıl direnme ruhunu yaşatmak, zindanlarda direnmektir.

—Onu anmak, proleter enternasyonalizmine sıkı sıkıya sarılmak, dev-

rimci enternasyonalist hareket saflarını sıklaştırmak, her türden burjuva akıma, milliyetçiliğe karşı çıkmaktır. Hepinizi komünist bir coşkuyla selamlarken ve 12. yıldönümünde onu bir kez daha anarken, bütün gücümüzle haykırıyoruz.

- Yaşasın Marksizm-Leninizm!
- Yaşasın Proletar Enternasyonalizmi!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TİKKO!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
- Kahrolsun Emperyalizm, Sosyal-Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!
- Yaşasın Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemiz!

MERKEZ KOMİTESİ

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist'e, Kurucusu İbrahim Kaypakkaya'nın şehit oluşunun 12. yıldönümünde mesaj:

Değerli Yoldaşlar,

12 sene önce, yoldaş İbrahim Kaypakkaya karşı-devrimci Türk rejiminin tutuklusuyken korkakça bir cinayete kurban edildi. Ölümünde yoldaş *Kaypakkaya* henüz 24 yaşında olmasına rağmen, daha o zamandan, devrimci hareketin gelişmesine Türkiye'de muazzam katkılarda bulunmuştu. Ölümü, proleter devrimine hem teori hemde pratikte önemli katkılar yapmış bir önder ve öğretmenden mehrum kalan enternasyonal komünist hareket ve Türkiye proletaryası için ağır bir kayıptı.

Ölümünden 12 sene sonra, şüphesiz Türkiye'de, ama aynı zamanda diğer ülkelerden, binlerce devrimci komünistin onun anısına yüce tutmaya ve onun öğretilerinden öğrenmeye devam etmesi, *İbrahim Kaypakkaya*'nın proleter çizgisinin gücü göstermektedir.

80 PARTİZAN

www.partizanarsiv.net

İbrahim Kaypakkaya'nın Türkiye devrimine katkılarını savunmak salt tarihsel ve akademik bir merak sorunu değildir-bu proleter devrimi ilerletmenin canalıcı sorunlarıyla sıkı sıkıya bağlıdır.

İbrahim Kaypakkaya'nın kısa ama son derece değerli ve verimli hayatı, 1960'lı yıllarda devrimci Marksizm ile karşı-devrimci revizyonizm arasında dünya çapında yürütülen mücadeleye entegral şekilde bağlıydı. Mao Zedung yoldaş'ın önderliği altında ve Mao Zedung tarafından başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin verdiği ilhamla, devrimciler tüm dünyada revizyonizme karşı ideolojik siyasi ve örgütsel cepheden şiddetli bir mücadele başlattılar. Çoğu kez bu, devrimi sözde bile savunmayı çoktan terketmiş revizyonist partilerden kopuşu ve Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi temelinde yeni devrimci partilerin kurulmasını içeriyordu.

Türkiye'de bu sürece bütün yönleriyle önderlik eden yoldaş *İbrahim Kaypakkaya* idi. O bir dizi cephede revizyonizmin berrak ve çökertici eleştirisini geliştirdi, bundan da öte, özellikle Türkiye tarihinde gerçek bir halk savaşı'nı başlatmak için ilk ciddi çabanın başını çekerek bu siyasi çizginin pratiğe uygulanışına kumanda etti. Yoldaş Mao Zedung'un çizgisinin Türkiye'de en köklü ve kararlı savunucusu, *İbrahim Kaypakkaya* Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dünya çapındaki tarihsel önemini ve Marksizm-Leninizm biliminin Mao zedung tarafından geliştirilmesini vakit kaybetmeksizin özümlemişti.

Bütün bu nedenlerden ötürü, yaşamı sırasında olduğu kadar ölümünden sonra da *İbrahim Kaypakkaya* her zaman devrimin her cinsten düşmanının saldırısına hedef olmuştur. Devrimin gelişmesine karşı olanlar *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisine ya açıktan ya da utangaç bir şekilde saldırırmak zorunluğunda kalmışlardır. Diğer yanda ise, Türkiye'de devrimin daha da ilerlemesinin *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisinin savunulmasına doğrudan bağlı olduğu kanıtlanmış bulunuyor. Kendilerine "Bolşeviklik" payesi yakıştırmış olan ve diğer dönemler gibi bazıları, yoldaş *Kaypakkaya*'nın yüksek prestijinden ötürü, sahtekârca onun mirasını, "eksiklerini" eleştirerek, savunduklarını iddia ederken, gerçekte *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisinin bütününe cepheden saldırılmaktadırlar.

Bu "Bolşevik" geçinenlerin bugünkü acıklı durumu, bu çizginin ne-reye varacağı hakkında herkes için açık bir ihtaradır.

Elbette, revizyonizmden kopuş ve iktidar için halkın silahlı mücadelesini başlatmanın ilk tecrübesinin beraberinde ancak eksiklik ve zaaf-lar da olabilirdi ve oldu da. Fakat bu tüm yeni ve doğru şeylerin hepsi için geçerlidir. **Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Deklerasyonu**'-nun belirttiği gibi:

"1960'larda ve 1970'lerin başlarında, pek çok ülkede Marksit-Leninist güçler, Çin'deki Kültür Devrimi'nin etkisi altında ve dünya çapındaki genel devrimci kabarışın bir parçası olarak, devrimci savaş verme müca-delesinde kitlelerle birleştiler. Bir dizi ülkede Marksit-Leninistler

nüfusunun kayda değer bir kesimini devrimci bayrak altında toplayabildiler ve karşı-devrimin vahşi baskısına rağmen, Marksist-Leninist partiyi ve kitlelerin silahlı güçlerini muhafaza edebildiler. Yani Marksist-Leninist partilerin inşası ve silahlı mücadelenin başlatılması için bu ilk çabaların belli ölçüde bir ıskallığın izlerini taşımaları hiçte şaşırtıcı değildir. Yine de, bu tecrübeler genelinde Marksist-Leninist hareketin mirasının daha ileri kazanımların temelini atılmasına yardımcı olan, önemli bir parçası olarak kazanılmalıdır." *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın büyük katkılarını özümlemedeki tek doğru tavır ve yaklaşım da bu olmalıdır.

Yoldaşlar, bugün tüm ülkelerdeki devrimci hareketler, hem büyük tehlikeli hem büyük fırsatlarla yoğrulmakta olan bir dünya durumuyla yüz yüze bulunuyor. Dünya savaşı tehlikesi tehdit edici boyuttadır, fakat devrimci mücadelede yeniden yükselişe geçmiştir. Bu gerçek, gerçek Marksist-Leninist güçlerin karşısına dönemin fırsatlarına hazır olmak üzere ilerleme ve sorumluluklarını yerine getirme zorunluluğunu koymaktadır.

Türkiye'deki faşist rejim, halk kitleleri ve devrimci güçler üzerinde terör estirmeye devam ediyor. *İbrahim Kaypakkaya*'nın yolunda yürüyenlerin, Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in sürekli takip altında olması, hedef alınması sürüyor; bugün çok sayıda yoldaş ya şehit olmuştur, ya da zindanlara atılmış durumdadır. Fakat herşeye rağmen faşist yönetim sağlam olmaktan çok uzaktır. Gerçekte onların törürü, kitlelerden tecrit olmalarına gösterdikleri tepkidir. Dört bir yanda mevcut olan gerici rejimlere rağmen, bölgedeki durum giderek halkın kurtuluş mücadelesi için elverişli bir hal almaktadır. Gericici rejim yenilebilir ve yenilecektir de. *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizdiği yolda ilerlemek, uzun zamandır beklenen bu zaferin gerçekleşmesi için esastır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, Devrimci Enternasyonalist Hareketin yaratılmasının temsil ettiği dünya proletaryası için büyük ilerleme ve büyük zaferi görece kadar yaşamadı. Devrimci Enternasyonalist hareket, diğer Maoist güçlerle birlikte, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un mirasçılarıdır ve bu hareketin oluşumu, tüm dünyadaki proletarya ve ezilen halkların mücadelesinin değerli bir meyvasıdır. Türkiye'deki proletarya ve ezilen halkın, *İbrahim*'in ve haleflerinin mücadelesinde tecrübeleri TKP/ML'nin de imzasının bulunduğu Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Deklarasyonunda ifade bulmaktadır.

Bugün devrimci proletarya, uzun bir süredir görülmemiş bir şekilde, ideolojik, siyasi ve örgütsel birliğini geliştirmeye muktedir durumdadır. Elbette, Deklarasyonun da işaret ettiği gibi, enternasyonal komünist hareketin krizi giderilmiş değildir. Yine de önemli bir köşe dönülmüş, ve daha da derin parçalanma ve yıkım süreci, yerini daha üst seviyede bir birliği ve devrimci güçlerin büyümesine bırakmıştır.

Bu gerçek, özellikle de Peru'da, Devrimci Enternasyonalist Hareketin bir parçası olmaktan gurur duyduğunu ilan eden Peru Komünist Par-

tisi önderliğindeki silahlı devrimci mücadelenin hızlı ve ilham verici gelişimi ile de sergilenmektedir. Bu önemli devrim mücadelesini desteklemek ve ondan öğrenmek, tüm ülkelerin devrimci komünistleri için önemli bir görevdir.

Yoldaşlar, *Kaypakkaya* yoldaşın anısına saygı göstermenin en önemli yönü, devrim yolunda sebat etmek ve ilerlemektir. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi, öntümüzdeki yolun güzergahını çizen temel pusuladır. Ve Devrimci Enternasyonalist Hareketin Deklarasyonunda vücut bulan da bu temel yönelimdir. Bu yolda sebat ederek, hem proletaryanın dünya çapında birliğini hemde her ülkedeki bölüklerini güçlendirerek ve geçmişin derslerini doğru olarak özümleyerek, ileriye doğru muzaffer bir şekilde yürüeyebiliriz.

- Yaşasın İbrahim Kaypakkaya'nın anısı!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun kıvılcığı!
- Tüm dünyanın işçileri ve ezilen halkları birleşsin!

Devrimci Enternasyonalist Hareketin komitesi.

Ölümsüz Önder İbrahim Kaypakkaya Yoldaşın Düşünceleri Yolumuzu Aydınlatıyor!

Gerilla Bölgesinden Yurtdışındaki Yoldaşlara, Emekçilere!

Bölgemize, SB'muzca iletildiği kadarıyla, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşı anmak için bir merkezi toplantı kararı almış ve sizler bu karar gereği, sorumluluğunuz bilinciyle, şu an toplantımızda bulunuyorsunuz. Tümünüzze, faşist Türk cuntasının sürdüğü Türkiye'den en içten selamlar! Nice komünist, devrimci ve demokratın kanlarının döküldüğü, nice direniş destanların yaratıldığı katliam ve işkencelerin sistemleştiği Türkiye'den ihtilalci selamlar! Sizleri bölgemiz adına en derin ve içten yoldaşlık sevgilerimizle kucaqlarız!

Emekçiler, Yoldaşlar;

Tam bundan 12 yıl önce, faşizmin işkencehanelerinde partimizin ku-

rucusu önder yoldaşımız *İbrahim Kaypakkaya* alçakca katledildi. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı için kolay kolay yeri doldurmayacak bir boşluk ve kayıp bırakırken, emperyalistler için, onların uşakları için ise yıkılışlarını içinde barındıran bir kazanç ve başarıyı bırakmıştır.

İşte gerek partimiz gerekse çeşitli milliyetlerden halkımız derinden etkileyen bu açu kayıbımızdandır ki, 1973'den günümüze önder yoldaşımızı anma, onu halka maletme, onun uğrunda savaştığı fikirleri daha da derinlemesine kavrayıp kitlelere aktarıp onları bu fikirler etrafında birleştirip harekete geçirme, komünistlerin başlıca görevlerinden olmuştur. İşte günün bu anlamı içindir ki, faşist diktatörlüklerin faşist cuntaların sürdüğü Türkiye'de nice işkencelere maruz kalma pahasına, kayıp verme pahasına da olsa kitlelere önderimizin fikirlerini ulaştırdık, ulaştırıyoruz!

Emekçiler, Yoldaşlar;

Bugünün koşullarında önder yoldaşımızı anmak, onun fikirlerini daha derinden kavrayarak, hayata uygulamak daha anlamlı daha da önemli bir hale gelmiştir. 12 Eylül cuntasının faşist-gerici saldırı ve uygulamaları sonucu, Türkiye devrimci hareketin, özelinde de partimizin aldığı yenilgi koşullarında elbetteki bu daha da özel bir anlam kazanmaktadır. Yenilgi döneminin getirdiği karamsarlık, yozlaşma, kavga kaçgınlara karşı *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın ML fikirleriyle, dizlerimiz titremede, çeşitli cereyanlara göğüs gererek yürümek ML'lerin yenilgilerin içinde zafer tohumları taşıyacağı anlayışıyla hareketle yenilgimizin sebeplerini doğru tahlil ederek, O'ndan ilham almayı bugün daha da acil görüyoruz.

Yenilgi yılların tipik özelliklerinden olan, dağınıklık, bölünmüşlük, karışıklığın olduğu, çeşitli siyasal birikimlerde yeni yeni arayışların olduğu günümüzde, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın düşüncelerini temel alarak, bu olumsuz gidişatı önlenip, zafere giden yoldan ilerlenebilir. Yenilgi yıllarında, atılım yıllarına hazırlanarak partimiz TKP/ML'yi sağlamlaştırarak, emin adımlarla ilerleyebiliriz. Bu tarihi sorumluluğu yerine getirmek için daha fedakar, daha canlı ve tutarlı davranmak zorundayız. Emin adımlarla yürüyeceğimiz bu yolda O'nun ML düşünceleriyle ilerleyeceğiz!...

Çünkü *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın düşünceleri ve aynı zamanda partimizin temel çizgisi her geçen gün doğruluğu bir kez daha ispatlanırken, *İbrahim Kaypakkaya* düşüncesinin yol göstericiliği bir kez daha kendisini en açık biçimiyle gösteriyor!..

Çeşitli oportünist, revizyonistlerin savunduğu ve sandığı gibi, O, sadece bir "yiğit" değil, O fikir ve düşünceleriyle, pratiğiyle Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir, proletaryanın temsilcisidir. O'nun işkencedeki kızıl direnişi düşmanı can evinden vurmuş, düşmanın işkencehane ve zindanlarında komünist, devrimci ve yurtseverlere ilham vermiştir. O, zor alanlarda *İbrahim*, her zaman onlarla beraber en ilerlerde düşmana meydan okuyor.

O'nun kızıl direnme çizgisi temel siyasal düşüncesiyle birleştirilip savunması gereklidir. *İbrahim Kaypakkaya*'nın işkencedeki tutumunu sıradan bir direnme olarak değerlendirenler, kötü bir yanlış işlerlerken, O'nun eriştiği mertebeye gölge düşürüp çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına mal olmasını engellemeye çalışıyorlar. Ama nafile!.. Güneş balcıkla sıvanmaz!... O'nun kızıl direniş çizgisiyle bütünleşen ML temel düşünceleri bugün yine tap taze, gök yüzünde parlayan güneş gibi yolumuzu aydınlatıyor, yol gösteriyor!

İçinde bulunduğumuz bu zor koşullarda yenilginin karşısında paniğe ve karamsarlığa kapılmadan *İbrahim Kaypakkaya*'dan öğrenmeli, O'nun yolundan yürüyerek, partimizin daha bilinçli birliğini pekiştirerek, davranmasını bilmeliyiz. Saflarda moral bozukluğuna, karamsarlığa, kavga kaçaklığına hayat hakkı tanımayarak, partimizin direktar ve ihtilalci çizgisinde yürümeliyiz. O'nun deyimleriyle; "Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin engin denizine bütün varlığımızla atılalım!

Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedakar ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım!"

O'nun yolunda karamsarlık, kavga kaçkunluğu, yozlaşmaya yer yoktur.

O'nun yolu, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un şanlı ışıklı yoludur!

O'nun yolu, Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir tek doğru yoldur!

O'nun yolu, tüm haksızlıkların kökünden söküldüğü, sömürü ve zulmün olmadığı bir sisteme uzanan tek yoldur!

O'nun yolu, milletlerin özgürlüğü, halkların birliği yoludur!

O'nun yolu, kötülüklerden arınma, "kirliyi atıp temizi giyme" yoludur!

Kısacası O'nun yolu, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı ML bilimi ışığında devrimin üç büyük silahının inşasıyla kırlardan şehirlere doğru verilen halk savaşı sonucu, iktidarın parça parça alınıp, faşist Türk devletini yıkarak, proletarya önderliğinde Demokratik Halk İktidarı inşa edilmesi, oradan sosyalizm ve komünizme varma yoludur!

Bu yolda birleşmek örgütlenmek, mücadeleye atılmak başta proletarya olmak üzere tüm halkın çıkarıdır.

Emekçiler!

Türkiye'de 4 yılı aşkındır Amerikancı faşist cunta tarafından en azılı baskılara maruz kalan emekçi halk, gerilla bölgemizin özel yapısının bir ürünü olarak bu daha katmerli, daha pervasızca sürmektedir. Sınıfsal baskının yanında milli baskının soy kırımına varacak biçimde devam eden bölgemizde partimizin tek Bölge Komitesi aralıksız olarak faaliyetlerine devam ediyor, ettirecektir. Cuntanın başa geçmesiyle kimi yeni "teoriler" icat ederek, kimi de daha kaba yollarda sınıf mücadelesinin sahasından uzaklaşma yollarını arayarak, soluklarını çeşitli "hayata uzanan yollar"

aracılığıyla terk ettiler. Genelde partimiz, özelde BK'mız, Türkiye'deki zor koşullara rağmen sınıf mücadelesinin sahasında yenilgi ve kayıplara rağmen kaçmadı, kaçmayacak! Biz hata ve zaaflarımızı, zaferlerimizi de ülkemizin koşullarından tadacağız!

Partimizin, Türkiye devrimci hareketinin bir parçası olarak, yenilmesinin yanı sıra, düşmanın Türkiye genelindeki bir parçası olarak özel uygulamalarını gündeme getirip uyguladığı bölgemizde, partimizin çizgisinden aldığımız ilham *İbrahim Kaypakkaya* çizgisinden aldığımız ilhamla yenilmedik, yenilmeyeceğiz! Bölgemizde *İbrahim Kaypakkaya*'nın attığı temellerin üzerinden daha da sağlam bir biçimde parti ve ordumuza inşa etmeye devam edeceğiz! Faşist cuntanın en gaddar ve azılı başkalarına rağmen, onbinlerce emekçi kitlesinin desteğiyle başaracağız. Her defasında bir kez daha doğrulanan partimizin siyasal düşüncelerinin bir parçası olan kırları temel alma düşüncesini daha da bilinçli hale getirip, partimizin doğru kitle çizgisini uygulayarak, halk savaşına hazırlık için daha da emin yürüyeceğiz! 2. konferansımızdan sonra kurulan BK'mız, o günden bu yana gösterdiği olumlu faaliyete rağmen hata ve zaaflarını aşarak, parti çizgimize tamamen yarasır, *İbrahim Kaypakkaya*'nın ideallerini hayata uygulama en büyük mutluluğumuz olacaktır!

Bu yüce ve anlamlı ideallerimiz içindir ki hiç bir fedakarlığı çekinmeden göğüsleyen bölgemizdeki parti ve ordu savaşçılarımız onlarca şehit vererek onlarcasını tutsak vererek, en ideal şekilde mücadelesini devam ediyor!

Türkiye pratiği içinde yoğrulan bizler, özellikle cunta sonrası koşullarda partimizin stratejik düşüncelerini her gün bir kez daha doğruladığını kendi hayatımızda tadararak görüyoruz. Yıllardır, çeşitli revizyonist ve oportünistlerin saldırılarına uğrayan partimizin doğru stratejisi, bizlere daha da güven vererek işlediğimiz hataların çıplaklığında defalarca görüyoruz. Önümüzdeki sınıf mücadelesi arenasında bu konuda kendimizi aşmamız en temel görevlerimizdendir.

Emekçiler, Yoldaşlar

İbrahim Kaypakkaya'yı kilometrelerce uzaklıklara rağmen, kalplerimizin aynı çarptığı bugün de anıyoruz. Bugünde ileri atılımlar için hazırlanmak, görev almak zorundayız. Sadece teoride değil, ama, pratikte de tutarlı olanlar gerçek devrimciler olduğunu bilmeliyiz. *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş, "pratik faaliyetle sım sıkı birleşmiş siyasi ve ideolojik eğitim" dışındaki bir çalışmanın boş bir çaba olduğunu belirtmiştir. *İbrahim Kaypakkaya*'nın lafzına değil ama, O'nun sınıf mücadelesinde bir reformist gibi değil, gerçek bir komünist ihtilalcilikle savaşmasını öğrenmeli, kendimizi O'na göre hazırlamalıyız. Özellikle YD'deki yoldaşlar ve devrimci demokratlar kendisini sınıf mücadelesinin en zor alanlarına hazırlamak, her an oralarda savaşmaya hazır olmak zorundadır!

Emekçiler, Yoldaşlar!

Sizlerin maddi ve manevi olarak Türkiye devrimci hareketine, öze-

linde de partimize verdiğiniz desteği, faşist diktatörlüğe, cuntaya karşı verdiğimiz mücadelede bize güç vermenin yanında, moral veriyor. Biraz daha iyi koşullar içinde yaşadığımız halde kalplerimizin hep dünya devriminin bir parçası olan Türkiye devrimi için çarpması, devam ettirmemiz gerekli en önemli özellikler arasındadır. Türkiye devrimini maddi ve manevi olarak desteklemek, *İbrahim Kaypakkaya'nın* ve partimizin hayata uygulamaya yardımcı olacak, sizlerin, bizlerin, hepimizin ortak ideallerinin gerçekleşmesine giden yolun biraz daha kısalmasına sebep olacaktır!...

Emekçiler, Yoldaşlar,

Tüm Devrimci Demokratlar ve Yurtseverler!

Mesajımıza son vermeden, *İbrahim Kaypakkaya'yı* andığımız bugünde sağlıklı bir sağ duyu ile hareketle, Türkiye'deki tek proletarya partisi ve Türkiye halkını kurtuluşa komünist partisi olan TKP/ML etrafında birleşmeye, birliklerimizi daha da sağlamlaştırmaya bir kez daha çağırıyoruz! Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe, faşist cuntaya karşı daha gür sesimizi çıkarmak için, silahlarımızın fazla cephede daha güçlü çarpışmalar yaratarak kalıcı başarılar için, faşist patronağa devletin yerle bir edilip yerine proletarya önderliğinde Demokratik Halk İktidarını kurmak için birleşmek zorundayız!

Üzerinde yıllar geçmesine rağmen, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş tarafından ortaya konulan düşünceler bugün benimsememiz, etrafında birleşerek, mücadele etmemizi zorunlu kılıyor! O zaman partiyi daha da güçlendirmek, geliştirmek için ileri!

- Önderimiz İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür!
- Yaşasın Partimizin İbrahim Kaypakkaya Düşüncesi Üzerine Şekillenen Marksist-Leninist Çizgisi!
- Kahrolsun Her Türlü anti-ML Sapma!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğindeki TİKKO!
- Bizi İbrahim Kaypakkaya Yolundan Ayırmaya Hiç Bir Güç Engel Olamayacaktır!

TKP/ML 1. NO'LU GERİLLA BÖLGESİ
PARTİ BÖLGE KOMİTESİ

Tertip Komitesine!

Ülkemizdeki sınıf mücadelesinin gereği, devrimciler, ilericiler, yurtseverler dün olduğu gibi, bugünde faşist diktatörlüğün işkencehanelerinden geçmektedirler. Ama daha yoğun olarakta açık faşist diktatörlükler dönemlerinde. İşte Türkiye devriminin öncüsü, partimiz TKP/ML'nin ku-

rucusu, önder *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşa bir 18 Mayıs günü bu işken-
cehanelerde katledildi. O, ML'yı ülkemiz koşullarına uyarlayarak
geliştirdi, ideolojik, siyasi, örgütsel alanda her türden revizyonist ve oportünist akımlara karşı kararlı bir şekilde mücadele vererek Türkiye devriminin yolunu gösterdi.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, kısacık yaşantısında devrime bağlılığını, kararlılığını, fedakarlığını sonuna kadar korudu. O, yaşamın her alanında sürdürdüğü mücadelesini, komprador patron-ağa devletinin işkence tezgahlarında da sürdürdü. Ser verip sır vermeyen kararlı mücadelesiyle hakim sınıfların uşaklarını canı pahasına bir kez daha mağlup etti ve tüm devrimcilere örnek oldu.

Yaşadığımız günler zorlu günler, ihanetli günler. Ağır bir yenilgi aldık. Biz bu kavgada daha nice yoldaşımızı yitirdik. Ama, vardık, varız, varolmaya devam edeceğiz. Daha nicelerini de yitireceğiz. Ölüm, her ne kadar doğal bir olaysa da, kabullenmek zor. Hele ölen canımı devrim uğruna göz kırpmadan seve seve veren yoldaşlarımız olursa. Ancak onları fiilen yitirdiysek, şu anda yüreklerimizde mücadeleleriyle yaşıyorlar, bizlere ısıklık oluyorlar.

Değerli Yoldaşlar!

Onlar birer birer düştüler. Onları her anış, bizlerin Türkiye devrimi sorununa, görev ve sorumluluklarımız açısından kat kat fazla eğilmemizi gerektiriyor. Bir yoldaşın ölümü veya ölüm yıldönümü üzerine sayfalarca güzel sözler yazılabilir. Ama onlara nasıl sahip çıkacağız, görev ve sorumluluklarımızı nasıl yerine getireceğiz? En ağır kayıplarımızı yenilgi dönemlerinde verdik. Partimizin kurucusu ve önderi *İbrahim Kaypakkaya'yı* da 12 Mart döneminde yitirdik. Evet, devrim düz bir yol değildir, zordur, çetindir. Yenilgilerde alacağız, daha bir yığın şehitte vereceğiz. Ama her yenilgi bize yeni dersler vermeli, **birlik içerisinde** ML'in ışığı altında geçmiş deneyimlerimizi değerlendirerek ve de *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın bugünde geçerliliğini koruyan ideolojik, siyasi, örgütsel tespitlerini gözardı etmeden önümüzdeki engelleri aşmalıyız.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, bize Türkiye devriminin yolunu gösterdi. Biz onun mücadelesine ve anısına, ancak ülke devrimine ilişkin siyasi tespitlerini günümüzün objektif ve subjektif koşullarına göre geliştirerek sahip çıkabiliriz. Bu anlamda göstereceğimiz bilinçli bir çaba yenilgilerimizi başarıya mutlaka dönüştürecektir.

Yoldaşlar, *İbrahim Kaypakkaya'nın* ölüm yıldönümü olan 18 Mayıs'ta sizlerin *İbrahim Kaypakkaya'yı* geniş bir şekilde anacağınızı öğrendik. Koşullara göre bu konuda en iyi çalışmalarını yapacağımıza güveniyoruz. Devrim için çarpan, katledilen yoldaşlarımızın kiniyle günden güne daha çok bilenen yüreğimiz sizinle. Bugün Türkiye'de *İbrahim Kaypakkaya'yı* geniş bir şekilde anmanın, katkılarını ve tespitlerini geniş bir kitleye anlatmanın koşulları çok sınırlı. Ama biz bunu hiç bir şey yapamamak

anlamında ele almıyoruz. Onun görüşlerinin ışığı altında, daha geliştirerek ilerleyeceğiz el ele, birlikte, taki sonuna kadar.

**İstanbul'dan
TKP/ML Sempatizanı Aydınlar**

Haydar Ceber'in Mesajı:

Sevgili Yoldaşlar:

Onun en göze batan özelliklerinden birisi fedakarlıktı. Gerek günlük basit yaşamında, gerekse o görkemli sevdasında bu özelliği hemen göze batardı. O'na göre büyük kolektif fedakarlığı yaratmak isteyen her kişi, hayatını alçak gönüllülük ve güçlü bir fedakarlık çizgisine oturtmak zorundaydı.

En çok göze batan ikinci özelliği, inatçılık ve ısrarcılıktı. Bu, genellikle temel sorunlarda kendini gösteriyordu. Özellikle prensiplerinde, katılığa kaçacak derecede, bağnaz ve dogmatik bir görünüm yaratacak derecede inatçı ve ödünsüzdü.

Onda bana göre en çok göze batan üçüncü özellik, bilgi susuzluğu, kavrayış zenginliği ve ikna gücüydü. Düzenli çalışır, programlı çalışır ama eline geçen herşeyi okurdu. Özellikle tarihe, felsefeye, ekonomiye ve es-tetiğe dair bulduğu her şeyi... Metinlerin lafzına itibar edenleri eleştirir, özünü kavramalarını söylerdi. En karmaşık, en soyut metinleri çok da-kik olarak, insanda hayranlık uyandıracak bir tarzda kavradı. İyi bir din-leyiciydi. Ama bir başlayınca da saatlerce konuşurdu. Karşısındakini ikna etme tutkusu güçlüydü. Dili de kalemi gibi yalın, ışıltılı ve dupduruydu.

Yaşama tutkundu. Şiir yazmak, halaya durmak, türkü okumak ve kah-kahalar savurmak tabiatının en belirgin özelliği idi. Zaten en fazla da, ya-şama tutkun olana tutkun oluyor ölüm.

Kısa yaşadı ama yoğun yaşadı. Düşüncesi, yaşlandıkça gençleşen bir kuşağın en parlak yıldızlarından birisi olarak anacağız O'nu. Güneş ba-banını çıkar bakışlı çocuğuydu O. Ben O'nu, büyük Fin destanı Kaleva-la'nın kahramanı Vainamoinene benzetiyorum. Güçlükler, yokluklar, olanaksızlıklar ve umutsuzluklar ortamında dizlerini örs, dirseğini çekik eden ve mavi kıvılcımlar sıçratan Vainamoinene. Anısı ve hayatı örnek olsun.

Peru Komünist Partisi'nden mesaj:

**TKP/ML'den Yoldaşlar!
Proleterler,**

Peru halkının mücadelesiyle dayanışma enternasyonal komitesi ve Peru Komünist Partisi sempatanları olarak, görüşleri ve pratiğiyle Türkiye halkının gönlünde yaşayan büyük devrimci, komünist partisinin kurucusu *İbrahim Kaypakkaya'yı* anma gününde Türkiye halkına ve özellikle de TKP/ML'ye devrimci selamlarımızı iletiriz.

Bu günün biz Peru lu devrimciler içinde paha biçilmez bir anlamı vardır; çünkü bugün Peru'da silahlı mücadelenin başlangıç tarihinin yıl dönümüdür. 28 Mart 1980'de Parti Merkez Komitesi 2. toplantısında onayladığı gibi: "kitlelerin sömürü ve baskıya maruz kaldıkları günler geride kaldı. Duvarları yıkmaya, şafağı kızılaştırmaya başlamış bulunuyoruz."

Bugün içinde yaşadığımız dünyanın durumu nedir? Uluslararası işçi hareketi, ulusal kurtuluş hareketlerinin yükselen dalgası, komünist partilerinin gelişmesi, Marksizmin Mao Zedung düşüncesi zirvesine yükselmesi, tüm bunlar bizi yeni bir ortama getiriyor. Dünya çapında devrim sürecinde stratejik olarak saldırı döneminde bulunuyoruz. İşçi sınıfının elinde, komünist partisi önderliğinde, yoksul köylülük temelinde yayılan halk savaşı eski düzeni yıkana kadar devam edecektir. Peru'daki halk savaşı bugün bu durumun en yüksek noktasını oluşturmaktadır. İspanya'lı yoldaşlarında belirttiği gibi "bu halk savaşıyla birlikte, Marksizm-Leninizm, dünya çapında yeni bir ileri atılma geçmiştir."

5 yıllık silahlı mücadeleyle başarılan nedir? 1980 yılı, silahlı mücadelenin başlangıç olarak tespit edilirse 81,82 yılların da gerilla savaşının yayılması ve ilk yeni iktidar organları olan halk komitelerinin kurulması olarak tespit edilir. Bu noktadan bu güne kadar, mücadele, kurma ve yeniden kurma şeklinde; yani, gericiliğin yeni iktidarı yıkma savaşı ile bunu savunan, geliştiren, inşa eden devrimci savaş şeklinde ilerlemiştir, ilerlemektedir.

Bu 5 yıl içinde, 20.000'nin üstünde askeri eylem koyulmuş, PKP askeri gücünü birkaç misli arttırmış ve prestiji ise hem ülke içinde hem dışında kat kat yükselmiştir. Binlerce savaşçıyla bir halk gerilla ordusu kurulmuş ve en önemlisi yüzlerce halk komitesi yeni iktidarı geliştirerek bir devlet işleyişi haline getirmiştir. Özel olarak, PKP bugün Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi temelinde (bu tek doğru komünist ideolojiyle) başarılı ve giderek hızlanan bir silahlı mücadele yürütmektedir.

PKP'nin önderlik ettiği halk savaşı hiç şüphesiz ki dünya devrimine

hizmet etmektedir ve uluslararası proletaryadan, özellikle de PKP'nin de bir parçası olduğu Devrimci Enternasyonalist Hareketten büyük destek görmektedir.

Son olarak, bu anma gününde, anma, saygı ve aynı zamanda kutlama gününde, yoldaş Gonzales'in 3 Aralık 1979'daki ulusal konferansta formüle ettiği şu devrimci düşünceyi sizlerle paylaşmak istiyoruz:

Bende sizler gibi andıyorum. Sizler gibi Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi sancağı altında, kurucumuzun resmi önünde, partimizin çizgisi ve sol bayraklar altında, ben de bu düzenin toptan yıkılması için mücadele ediyorum. Tek bir amacım var; sizin gibi, kitlelere dayanarak proleter enternasyonalizmini ısrarla savunmak, uluslararası komünist hareket içinde tek bir bayrağımız vardır. Bu bayrağı Marks, açtı, Lenin izledi, Mao daha yükseklere çıkarttı, bu bayrak hiçbir zaman sönmeyecek bir ateştir. Bence önemli olan bu yolda sapmadan yürümeaktır. Komünistler olarak tek bir isteğimiz vardır: Komünizm! ve bu hepimizin ortak kararıdır!"

- İbrahim Kaypakkaya Yoldaş Sonsuza Kadar Yaşayacaktır!
- Yaşasın TKP/ML!
- Yaşasın Peru Komünist Partisi!
- Yaşasın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi!
- Yaşasın Devrimci Enternasyonalist Hareket!

PERU KOMÜNİST PARTİSİ

Yunanistan Komünist Partisi Marksist-Leninist

Sevgili Yoldaşlar:

Bugün İbrahim Kaypakkaya yoldaşın katledilişin 12. yıl dönümü ve silesiyle, sizlere Yunanistan Komünist partisi Marksist-Leninist'inin YKP/ML en içten ve en mücadeleci selamlarını iletiyorum.

Emperyalizmin ve Türk gericiliğinin, halkların savaşçılarını ve hatta İbrahim Kaypakkaya gibi komünist önderleri katletmeleri, Türkiye halklarının sosyal hağımsızlık mücadelesini güçlendirmekten başka bir şeye yaramayacaktır.

Dünya gericiliği ve emperyalizmin halk savaşçılarını baskıya, işken-
ceye ve katliamlara maruz bırakması, bir yandan kendi iç çelişkilerinin
sonucu; diğer yandan dünya proletaryasının mücadelesi sonucunda ka-
pitalist sistemin içinde bulunduğu çıkmazı ve zayıflığı göstermektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemde dünya halkları ve proletaryası geçmi-
şin de devrimci tecrübelerinden faydalanmak sömürü sistemine, emper-
yalist bağımlılığa, emperyalist savaşa karşı, açıkcası iki süper güce karşı
mücadelelerini örgütleyiyorlar.

Bu amaçla, dünya çapında, örgütlü Marksist-Leninist güçler geçmi-
şin zayıflıklarını ve hatalarını aşarak yukarıda belirtilen mücadelelerde
belirleyici bir rol oynamalıdır.

YOLDAŞLAR

Yunanistan'da bulunan TKP—ML üyeleri ve taraftarları yunanistan
halkının, Türkiye halkının faşist cuntaya karşı mücadelesini maddi ve ma-
nevi olarak desteklediğini çok açık bir şekilde görmektedirler.

Sizin, emperyalizme ve onun faşist uşaklarına karşı yürütmüş oldu-
ğunuz her mücadele Yunan halkının anti-faşist anti-emperyalist duygu-
larını güçlendirmektedir.

Hakim sınıfların yaymış olduğu şövenist propaganda yalnız halk-
larımızın mücadelesini saptırmayı denemekle kalmıyor; fakat aynı zama-
nada şayet gerekli görürlerse içinde buldukları çıkmazdan kurtulmak
ve emperyalist patronların isteklerini gerçekleştirmek doğrultusunda bizi
bir savaş durumuyla karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar.

Halbuki, 1967-74 döneminden faşist bir deneyden çıkan Yunan
halkının anti-faşist mücadelesi böyle şövenist propagandalara yer bırak-
mamaktadır.

Eminiz ki, böyle şövenist propagandalar ne Türkiye halkının faşist
cuntaya karşı mücadelesini, ne de Yunan halkının emperyalist bağımlılığı
ve her türden sömürüye karşı yürütmüş olduğu mücadeleyi engelleye-
meyecektir.

Yoldaşlar:

Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist, Türkiye Komünist
Partisi/Marksist-Leninist'in komünist önderi, *İbrahim Kaypakkaya*'yı an-
makla, her iki halkın ortak düşmanları faşizm, sömürü, burjuva sınıfla-
rına, emperyalist boyunduruğa ve iki süper güce karşı seslerini
birleştirecek ve mücadelesini örgütleyecektir.

- Yaşasın Türkiye halkının faşist cuntaya karşı mücadelesi!
- Yaşasın halklarımızın dayanışması ve dostluğu!
- Devrim şehitleri ve İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür!

YKP—ML

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist'e Mesaj:

Değerli Yoldaşlar,

Kurucunuz *İbrahim Kaypakkaya*'nın şehit edilmesinin 12. yıl dönümünde selamlarımızı kabul etmenizi dileriz.

İbrahim Kaypakkaya Türkiye'de Marksist-Leninist devrimci çizginin geliştirilmesinde, kitlelerin devrimci savaşını başlatmada, revizyonizmi eleştirme ve Marksist-Leninist Parti'nin oluşturulmasında *son derece* önemli bir rol oynadı.

Yoldaş Kaypakkaya Mao Zedung'un devrimci çizgisinin ve onun önderlik ettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin tutarlı bir savunucusu idi.

Bugün, büyük tehlikelerle ama bunun yanı sıra büyük devrimci fırsatlarla dolu bir dünyada, dünyanın dört bir yanından gerçek komünistlerin saflarını birleştirmeleri her zamankinden daha da fazla gereklidir. Partilerimizin ikisinin de içinde yer aldığı, Devrimci Enternasyonalist Hareketin oluşması ile bu birlik somut bir şekle bürünmektedir.

Bütün bu nedenlerden ötürü, *İbrahim Kaypakkaya*'nın anısını selamlamada sizlere katılmamız üst seviyede bir uygunluk arz ediyor. Türkiye'de devrimin yolunu *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizgisi aydınlatmaya devam etsin!

RCP, USA, MERKEZ KOMİTESİ

İran Komünistler Birliği Sarbedaran'dan

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Önderliğine!

Değerli Yoldaşlar!

Türkiye'nin proleter devrimci partisinin kurucusu, direnişin ve enternasyonal proletarya davasına sadakatin sembolü *İbrahim Kaypakkaya*

www.partizanarsiv.net

PARTİZAN 93

ya'nın şehit düşmesinin yıldönümünde kızıl komünist selamlar!

İbrahim'i saygıyla anmak, 1960 ve 70'lerin başındaki fırtınalı dönemlerde — komünist hareketin, Rusya'da ortaya çıkan yeni burjuvazi, uşakları ve aynı zamanda dünyadaki her yönlü gericilik ve emperyalizm tarafından saldırıya uğradığı sıralarda — Marksist-Leninist tavrı savurup anti-revizyonist mücadelenin sancağını yükselterek ve Mao yoldaşın öğretilerine uygun bir tarzda ve Türkiye somutuna göre halk savaşı yürüterek, Türkiye proletaryası ve halkı için geleceğin aydınlık günlerinin yolunu açan değerli bir önderi anmak demektir!

İbrahim, cüretkarlığı, kavrayışı ve devrimci duyarlılığı ile, siyasi, ideolojik ve örgütsel ilerleme için, doğru yolda gelişerek, devam etme için tarihsel olarak gerekli olan ender komünistlerden biriydi. Dünyadaki böylesi önderliğin çoğu, devrimci komünist hareket için kanlarını feda etmiş olmalarına rağmen, dönüm noktası ve geçmiş hatalardan kopma görevi, bugün artık maddi bir güce dönüşmektedir ve Devrimci Enternasyonalist Hareket'imiz, hiç şüphesiz bu tarihsel dönüm noktasının bir devamı ve bu fedakarlıkların meyvasıdır.

İbrahim ve yoldaşları, devrimci mücadele yürütmek isteyen bir çok ilericinin kafa karışıklığı içerisinde Türkiye'deki revizyonist partinin önderlerinin peşinden gittikleri bir dönemde, Kruşçev revizyonizmini reddederek Marksizmi seçtiler ve ML çizgi temelinde bağımsız proleter bir örgüt kurmanın gerekliliğini kavradılar ve bu ilericici güçleri örgütlemek için, siyasi-örgütsel bir alternatif sunmak tayin ediciydi.

İbrahim ve yoldaşları, revizyonistlerin ve diğer yol şaşırtıcı önderlerin sosyalizm ve işçi sınıfı maskesi altında enternasyonal proleter mücadelenin temel prensiplerini çiğneyerek yükselttikleri sınıf uzlaşmacı bayrağına karşı şiddete dayalı mücadelenin kızıl bayrağını göndere çektiler. Türkiye'deki sol eğilimli grupların çoğunun ekonomist ve acil ihtiyaçlara dayanan "grevlerden genel ayaklanmaya" tezini ısrarla savunarak, süreci hızlandırıp sosyal gelişmelerin temelini hazırlamada proleter öncünün rolünü reddettikleri bir ortamda, silahlı mücadele başlatıp halk ordusu yaratmayı hedef aldılar.

Eşitsiz ve kanlı bir çarpışmadan sonra *İbrahim* ve yoldaşları komünizm davası uğruna ya canlarını verdiler ya da zindanlara atıldılar. Son olarak, *İbrahim*'in MIT'in vahşi işkencesi karşısındaki direnişi tüm devrimciler ve özgürlük savaşçıları arasında destanlar yaratmıştır. O aylarca, tek bir kelime söylemeden bu vahşi işkencelere dayanmış ve Marksizm-Leninizm ve insanlığın geleceği hakkındaki kararlılığını ispat etmiştir. 18 Mayıs 1973'de akan kan, Paris Komünçülerinden devraldığımız kızıl bayrağın rengini daha da kızılaştırmıştır. Ve bu bayrak, *İbrahim*'in yoldaşlarının ellerinde, onun yarattığı örgütün en önünde dalgalanmakta, burjuva, küçük-burjuva çeşitli tonlarda diğer çizgilere ve örgütlere karşı mücadelede güçlenmektedir, ve Türkiye'de enternasyonal proletaryanın devrimci mücadelesinin tek doğru temsilcisidir. Böylesi

bir konum, hiç şüphesiz, *İbrahim* gibi öncülerin yiğit mücadelesine ve fedakarlığına dayanmaktadır.

Yoldaşlar,

Ortak amaç ve ortak davamızı ilerletmek için birlikte çalışmaya hazır olduğumuzu ve enternasyonalist dayanışmamızı yeniden duyurur; *İbrahim*'in ve diğer şehit önderlerin kanıyla kızışmış olan bayrağımızı yükseklerde tutacağımıza ve onların kızıl yolunda kararlı bir şekilde ilerleyeceğimize and içeriz.

—Yaşasın Türkiye proletaryasının önderi TKP/ML'nin kurucusu *İbrahim Kaypakkaya*'nın anısı!

—Yaşasın Türkiye proletaryasının Yeni Demokratik Devrim mücadelesi!

—Gericiliğe ve emperyalizme ölüm!

—Yaşasın Komünizm!

**İran'lı Komünistler Birliği
Sarbedaran**

TKP/ML Merkez Komitesine!

Değerli Yoldaşlar!

Avustralya'lı yoldaşlar, aranızdan ayrılan, sevgili ve yüce önderiniz *İbrahim Kaypakkaya*'nın anısını sizinle beraber anarlar.

Kaypakkaya yoldaş, yaşamını halkın devrimci davasına adanmıştır. Bu ise, gerçek proletarya enternasyonalizmidir. Kaypakkaya yoldaş, büyük bir vizyon ile, emperyalizm ve onun köpekleri yerli komprador sınıfın karşı-devrimci güçlerine karşı mücadele için maddi bir güce dönüştürme amacı ile, halkının sınıf bilincini yükseltme görevini yerine getirmiştir.

Bu mücadele uzun süreli bir mücadeledir. Ancak kapitalizm-emperyalizmin derinleşen buhranı, oportünist ve revizyonistlerin devrimci güçlere ihanetlerine rağmen, Marksizm ve onun düşüncelerinin yenilmezliğini ispat etmiş ve işçi sınıfı saflarında tekrar yayılmakta ve güçlenmektedir.

Kapitalizm-emperyalizm, bugün en derin buhranlarını yaşamaktadır. Dünyanın her yerinde kitlelerin gelişen bilinç ve eylemlerini saptırmak için her renkten oportünist ve modern-revizyonistlere muazzam oranda ihtiyacı vardır.

Marks, Lenin, ve Mao oportünizm ve revizyonizme karşı mücadeleyi hiç bir zaman elden bırakmamışlar, devrimci hareket içerisinde mevcut, kapitalist kuklalarla uzlaşma hayallerine karşı sürekli savaşmışlardır.

Emperyalizm dünya halklarını en gaddar ve barbar biçimde köleleştirmiştir.

Kaypakkaya gibi yoldaşlar, bilimsel sosyalizm ile donanmış, tarihi yapının halk olduğunun bilinci ile, yaşamını işçi sınıfı ve yoksul köylülerin devrimci bilincini yükseltip, onları kendilerini köleleştirenlere karşı bir HALK SAVAŞI uzun süreli bir savaş için maddi bir güce dönüştürme görevini gerçekleştirme davasını adamıştır.

Bugün Türkiye'de Marksist-Leninist Parti, *Kaypakkaya* yoldaş tarafından çizilen yolu takip ederek, emperyalizm ve komprador sınıfa karşı silahlı mücadeleyi üstlenmiştir. Bu mücadele diğer ezilen ülkelerin bir çoğundaki silahlı devrim mücadeleleri ile birleştirilmiştir. Gerçek proletarya enternasyonalizmi budur ve bu mücadele emperyalizmin buharanını daha da derinleştirecek ve 3. dünya savaşını başlatma çabalarını zayıflatacaktır.

Emperyalist ve gelişmiş kapitalist ülkelerdeki proleter devrimler, emperyalizmin dünyayı yeniden paylaşma planlarını engellemek için, sömürge ve yarı-sömürgelerde işçilerin ve köylülerin demokratik diktatörlüklerini kurmak için yürütülen demokratik halk devrimleri ile birleşmelidirler.

Kaypakkaya yoldaşa karşı en büyük saygıyı, tüm dünyada halkların köleliğine son verme, Marks tarafından görülen, erkek ve kadınların özgür, kültürlü, halka varlıklı ve harikülade bir yaşam sağlayabilmek için tüm becerilerini kullandıkları yeni bir dünyayı kurmak olan tarihi görevimizi yerine getireceğimize söz vermekle, yerine getirmiş oluruz.

**—Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi!
—İbrahim Kaypakkaya yoldaş çalışmalarımızda ve anılarımızda sürekli yaşayacaktır!**

**Flo Russel
Melbourne**

Mayıs 1985

TKP/ML—YDB

Libya Yürütme Komitesinden Mesaj:

Arkadaşlar, Yoldaşlar

Uluslararası ve ulusal çapta, zor ve çetin koşullar içerisinde bulunuyoruz. Şüphesiz meselenin bir yönü budur. Ama diğer yönü ise dünya proletaryası ve halkları açısından lehten gelişen durumdur. Zaten komünistler açısından da bu her iki sorunu da dikkatlice incelemek, vurulması gereken hedefe bütün gücüyle yüklenmektir.

Özelde çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkı, genelde dünya proletaryası ve halkları partimizden çok şeyler beklemektedir. Kanatımızca kendisinde çok şeyler beklendiği ve bu doğrultuda güven duyduğu gücün kendisi böyle bir güvene ve dostluğa layık olmak zorundadır. Sahte komünistlerle gerçek komünistleri bir birinde bütün yönleriyle ayırıştırabilmenin zamanı çoktan gelmiş ve geçmiştir. En iğrenç ve çirkef yollar ile proletaryanın silahı paslandırılmak istenmektedir. Marksizm-Leninizme yapılan saldırılarda burjuvazinin önemli başarılarının kazanıldığı da yaşanan bir gerçektir. Proletaryanın umut ışıkları söndürülmeye, köle yaşantılarına boyun eğdirilmeye çalışılıyor. Çok yönlü güçlü bir silkinişin ve bu silkinişte her türlü toz gubarı temizlenmesi zorunludur.

Yoldaşlar, partimizde dahil olmak üzere, faşist hakim sınıfların yoğun saldırıları karşısında bütün devrimci örgütlerin aldığı ağır yaralar ve bu yaraların aşılabilmesi önemli bir sorun durumundadır. Elbetteki her kesim, kendine göre bir çıkış bulacaktır ve gelinen aşamada da bazıları bulunmuş durumdadır. Ama mesele sadece bir çıkış bulmak değil, proletaryanın sancağı altından yürüebilmektir.

Biz Libya'da TKP/ML taraftarları, sempatizan ve militanları olarak, partimizin ne pahasına olursa olsun, üzerine düşen sorumluluğu yerine getireceğine inancımız tamdır. Buna olan inancımız şudur ki, birincisi, partimizin ML görüşü ve bugüne yüzlerce yoldaşın bu uğurda dökülen kanlarıdır. İkincisi ise, yaptığımız olumsuz ve hatalarımıza karşı göstereceğimiz samimi tavırdır. Bizlerin bilinen yere gelmesi veya gelmemesi bileğimizin bükülebileceği veya bükülmeyeceği buna bağlıdır. Haykırışlarımızı yükseltme seslerimizi içerisinde bozuklukları onararak ileriye fırlamak zorunlu bir görevdir.

Önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın şahsında merkezi olarak düzenlenen anma gecesini coşkuyla selamlıyor, haykırışlarınıza bizim sesimi-

zin gücünüde bütünleştireceğinize inanıyoruz.

- Selam olsun önder İbrahim Kaypakkaya'ya!
- Selam olsun şehit düşen bütün yoldaşlara!
- Yaşasın özgürlük mahkumlarının kızıl direniş ruhu
- Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TIKKO!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Kızıl Işıklı Yolu

Yoldaşca Selamlar
TKP/ML—YDB
LİBYA YÜRÜTME KOMİTESİ

Yunanistan'dan TKP/ML Taraftarlarından Mesaj:

EMEKÇİLER KARDEŞLER! İŞÇİ YOLDAŞLAR!

18 Mayıs, bundan tam 12 yıl önce, Türkiye proletaryasının, emekçi halkının tüm Türkiye komünist devrimcilerinin ve enternasyonal proletaryanın ölümsüz önderi yüce komünist *İbrahim Kaypakkaya*'nın faşist komprador patron-ağa devletinin işkence tezgahlarında katledilişinin yıl dönümüdür.

Ölümsüz önder *İbrahim Kaypakkaya*'nın yaşamı, enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm uğruna yürüttüğü mücadelede şehit düşen bir komüstin yaşamıdır.

Onun yaşamı, sınıf mücadelesinin yanan ateşi içerisinde teori ve pratiği birleştiren en somut ifadesiyle "devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" ilkesini beynine kazan, pratikten kopuk, ona hizmet etmeyen, ne idüğü belirsiz teori savunucularının bu entellektüel gevezeliklerini "bizim teorimiz pratiğimize hizmet etmeli" diyerek mahkum eden ve aynı zamanda teorisinin önemini küçümseyen ona burun kıvıran "yolu teori ile aydınlanmayan" bir pratik içerisinde dört bir yana yumruk sallayan dar pratikçileri de mahkum eden tutarlı bir komünistin yaşamıdır. O'nun yaşamı, bütün objektif ve subjektif olumsuzluklara rağmen en zor şartlar-

da bile enternasyonal proletaryanın dünya çapında yürüttüğü yüce komünizm davasına nasıl sadık kalınması, bu davanın Marksizm-Leninizme sadık kalarak nasıl yürütülmesi gerektiğini öğreten bir Marksist-Leninistin yaşamıdır.

Onun yaşamı, işkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatan, bu noktada destanlar yaratan bütün dünya devrimci ve komünist devrimcilerine ilham kaynağı olan yüce komünist Dimitrov'un, Vietnam Komünistlerinin, Çin Halk Savaşçılarının sonsuza dek yaşayacak olan direnme yaşamıdır.

O'nun yaşamı oportünizme, revizyonizme, reformizme karşı yürütülen tavizsiz bir ideolojik mücadelenin, tutarlı bir siyasi çizginin, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların şaşmaz bir takipçiliğinin yaşamıdır.

İşçi Yoldaşlar!

İşte her komünistte oldukça zor bulunabilecek bu erdemlere sıkı sıkıya sarılmanın zamanı gelmiş geçiyor bile. Biz bilmeliyiz ki, bizi kurtuluşa götürebilecek, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve onun yeminli uşağı faşist Türk devletinin sınırsız bir zulmünün ve sömürüsünün pencesinden kurtarılabilecek, geleceği aydınlık, mutlu bir yaşamın kapısını aralayacak, el ele omuz omuza yürüteceğimiz uzun ama bir o kadarda şanlı sınıf mücadelesinden geçerek büyük uyum diyarına yani yaşamın sonsuz güzelliğinin diyarına götürebilecek olan bu Marksist-Leninist çizgiye sarılmalı, bununla da yetinmemeli onu hayatın her alanında maddi bir güce dönüştürmek için canla başla çalışmalıyız. Yani uzun sözün kısası Partimizi her yönlü desteklemeliyiz, O'nun gösterdiği yoldan emin adımlarla harekete geçmeliyiz. Partimiz kendi partimiz onun Marksist-Leninist çizgisini kendi çizgimiz olarak kavramalıyız. Partimiz çetin ama bir o kadarda şanlı bir savaşa hazırlanıyor. Komprador patron-ağa devletini kökünden söküp atacak bir savaşa hazırlanıyor. O'nu bu mücadeleden kimse alıkoyamaz.

- Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO!
- Yaşasın İbrahim Kaypakkaya'nın Kızıl Çizgisi!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Kızıl Işıklı Yolu!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!

**Yunanistan'dan
TKP/ML Sempatizanları**

zin gücünüde bütünleştireceğinize inanıyoruz.

- Selam olsun önder İbrahim Kaypakkaya'ya!
- Selam olsun şehit düşen bütün yoldaşlara!
- Yaşasın özgürlük mahkumlarının kızıl direniş ruhu
- Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TIKKO!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Kızıl Işıklı Yolu

Yoldaşca Selamlar
TKP/ML—YDB
LİBYA YÜRÜTME KOMİTESİ

Yunanistan'dan TKP/ML Taraftarlarından Mesaj:

EMEKÇİLER KARDEŞLER! İŞÇİ YOLDAŞLAR!

18 Mayıs, bundan tam 12 yıl önce, Türkiye proletaryasının, emekçi halkının tüm Türkiye komünist devrimcilerinin ve enternasyonal proletaryanın ölümsüz önderi yüce komünist *İbrahim Kaypakkaya*'nın faşist komprador patron-ağa devletinin işkence tezgahlarında katledilişinin yıl dönümüdür.

Ölümsüz önder *İbrahim Kaypakkaya*'nın yaşamı, enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm uğruna yürüttüğü mücadelede şehit düşen bir komüstin yaşamıdır.

Onun yaşamı, sınıf mücadelesinin yanan ateşi içerisinde teori ve pratiği birleştiren en somut ifadesiyle "devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz" ilkesini beynine kazan, pratikten kopuk, ona hizmet etmeyen, ne idüğü belirsiz teori savunucularının bu entellektüel gevezeliklerini "bizim teorimiz pratiğimize hizmet etmeli" diyerek mahkum eden ve aynı zamanda teorinin önemini küçümseyen ona burun kıvıran "yolu teori ile aydınlanmayan" bir pratik içerisinde dört bir yana yumruk sallayan dar pratikçileri de mahkum eden tutarlı bir komünistin yaşamıdır. O'nun yaşamı, bütün objektif ve subjektif olumsuzluklara rağmen en zor şartlar-

da bile enternasyonal proletaryanın dünya çapında yürüttüğü yüce komünizm davasına nasıl sadık kalınması, bu davanın Marksizm-Leninizme sadık kalarak nasıl yürütülmesi gerektiğini öğreten bir Marksist-Leninistin yaşamıdır.

Onun yaşamı, işkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatan, bu noktada destanlar yaratan bütün dünya devrimci ve komünist devrimcilerine ilham kaynağı olan yüce komünist Dimitrov'un, Vietnam Komünistlerinin, Çin Halk Savaşçılarının sonsuza dek yaşayacak olan direnme yaşamıdır.

O'nun yaşamı oportünizme, revizyonizme, reformizme karşı yürütülen tavizsiz bir ideolojik mücadelenin, tutarlı bir siyasi çizginin, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların şaşmaz bir takipçiliğinin yaşamıdır.

İşçi Yoldaşlar!

İşte her komünistte oldukça zor bulunabilecek bu erdemlere sıkı sıkıya sarılmanın zamanı gelmiş geçiyor bile. Biz bilmeliyiz ki, bizi kurtuluşa götürebilecek, emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve onun yeminli uşağı faşist Türk devletinin sınırsız bir zulmünün ve sömürüsünün pencesinden kurtarılabilecek, geleceği aydınlık, mutlu bir yaşamın kapısını aralayacak, el ele omuz omuza yürüteceğimiz uzun ama bir o kadarda şanlı sınıf mücadelesinden geçerek büyük uyum diyarına yani yaşamın sonsuz güzelliğinin diyarına götürebilecek olan bu Marksist-Leninist çizgiye sarılmalı, bununla da yetinmemeli onu hayatın her alanında maddi bir güce dönüştürmek için canla başla çalışmalıyız. Yani uzun sözün kısası Partimizi her yönlü desteklemeliyiz, O'nun gösterdiği yoldan emin adımlarla harekete geçmeliyiz. Partimiz kendi partimiz onun Marksist-Leninist çizgisini kendi çizgimiz olarak kavramalıyız. Partimiz çetin ama bir o kadarda şanlı bir savaşa hazırlanıyor. Komprador patron-ağa devletini kökünden söküp atacak bir savaşa hazırlanıyor. O'nu bu mücadeleden kimse alıkoyamaz.

- Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO!
- Yaşasın İbrahim Kaypakkaya'nın Kızıl Çizgisi!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Kızıl Işıklı Yolu!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!

**Yunanistan'dan
TKP/ML Sempatizanları**

TKP/ML YDB'ne

Yoldaşlar;

Yurtdışında yaşamaya zorlanmış emekçiler!

Dünyanın tüm ezilenleri!

Bugün 18 Mayıs. Dünya proletaryası, Türkiye özelindeki, Türkiye işçi sınıfının komünist önderi, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın şehit edilmesinin 12. yılında sınıf kınıyla anıyor.

Bugün TKP/ML, militanı ile sempatizanı ile, taraftarı ile, dünya proletaryasına, ülkemiz işçi sınıfına ve ezilen halkına söz veriyor.

Yoldaş;

Bizi değil Dersim'den, yurdun bir köşesine sürgün edilmeyi, aya'da sürgün edilsek de, senin Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao yoldaşın ışıklı yolunda geliştirdiğin, ülkemiz devriminin kızıl meşalesini yükseltip düşmana korku salacağız.

İşte örneği, biz dünyanın öbür ucunda karın tokluğuna, kurtuluş olarak gösterilen Avustralya'da iki günlük geçici tokluğu reddediyor, kilometrelerce uzağa parlayan o kızıl meşaleyi gücümüz oranında, bütün azmimizle, halkımızın önünde sınıf mücadelesinin görevi olarak tutuyor sana söz veriyoruz yoldaş!

Nerede olursak olalım; tarlada, dağda, şehirde, ülkemizde, yurtdışında, ayda, sınıf mücadelesine bütün azmimizle sarılacağımıza.

Her renk altında ortaya çıkan; teslimiyete, karamsarlığa, pasifizme, oportünizme, revizyonizme ve bütün karşı-devrimci düşmanlara karşı senin bize öğrettiğin, miras bıraktığın kızıl yolda devam ederek, başımız dik, acımızı sınıf kinimize dönüştüreçğimize söz veriyoruz.

Ne mutlu senin gibi bir önderi olan bizlere,

Ne mutlu, senin kızıl çizgini her türlü sapmalara karşı koruyan, baskı, zulme karşı bayrağını dimdik tutan Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO'ya

—Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO!

—Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung Yoldaşların Işıklı Yolu!

—İbrahim yoldaş ve tüm komünist devrimciler ölümsüzdür!

**Avustralya'dan
Partizan Sempatizanları**

18 Mayıs'ın Anısına Ser Verenler!

Ser veririz, sır vermeyiz
Önderimiz İbo bizim
Ölürüz ama dönmeyiz.
Önderimiz İbo bizim

İşkencede bağladılar gözünü
Cellatlar dağladılar göğsünü
Korkaklar vermediler ölünü
Önder Süleyman Cihan'ım

Yaralandı bir kaza sonunda
Faşistler buldu hastanede onu da
Haykırdı faşizme halkın önünde
Sarılı çarşıfa Meral bacımız.

Sarıldı Munzur dağına
Düştü faşist tuzağına
Kanlar doldu kucağına
Ali Haydar ölmez ölmez.

Kurşunlara göğüs gerdii
Davadan taviz vermedi
Öldü amma yenilmedi
Ahmet Muharem Çiçeğim.

Halka saldırdı polisler itler
Yoksulu siper eder
Kitlelere koç yiğitler
TİKKO'da komutanlırlar
Atilla gibi yiğitler.

Yürüdü yüzbinlerin önünde
Bir Mayıs'ta İstanbul'un ilinde
Kurban seçti faşistler senide
Mehmet'in yüzbinlerin içinde.

Yılmaz savaştım gerillam
Düşmanın korkulu rüyası
Çemberleri yarıp geçen
Özgürlük türküm Cemil Oka'm.

Deldi duvarı deldi
Canını halka verdi
Duvarlar vız gelir dedi
Faşistlere Zeki yoldaş.

Girdi ölkü ocağına
Düştü itler ocağına
Kurşun doldu kucağına
İsmail Hanoğlu yoldaşım.

Dayanmadı zincirler ile duvarlar
Pusu kurdu generaller
Mezarını yıktılar ağalar
Orhan Bakır yoldaşım.

Fabrikada işçi idi çocuk yaşta
Yürüdü her kavgada başta
Yara aldı ayağından savaşta
İşkencede katledildi Selattin yoldaş.

Köpekler hep uludular
Arayıp seni buldular
Seni göğsünden vurdular
Katip Saltan Almanya'da.

Köylüler işçiler emekçiler
Daha nice gerillalar yiğitler
İbolar, Süleymanlar, Zeki Şeritler
Katlederler işkencede hep itler
Zafer er geç proletaryanıdır.

ÇARA ALI

Avustralya'da bir işçi taraftarımız

www.partizanarsiv.net PARTİZAN 101

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anma gecesine!

Yoldaşlar,

Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi *İ. Kaypakkaya* yoldaşı katledilişinin 12. yıldönümü dolayısı ile düzenlediğiniz anma gecesinde proletarya partisini ve ona gönül bağlamış tüm devrimcileri yürekten coşku ile selemler. Anma gecenizle dayanışma içinde olduğumuzu ve onun ihtilalci ruhunu benliğimizde taşıdığımızı, onun başarısının bizimde başarımız olacağını belirterek, *İ. kaypakkaya* yoldaşın anıları önünde saygı ile eğiliriz.

Yoldaşlar

Türkiye proletaryasının kurmay heyeti TKP-ML'nin günümüz koşullarında *İ. Kaypakkaya* yoldaşı siyasi ideolojik ve pratik olarak savunması ve onun düşüncelerini her alanda geliştirmeye çalışması, Türkiye devrimi açısından tayin edici bir gelişme teşkil etmektedir. Özellikle Türkiye devriminin geçirmekte olduğu çok yönlü ağır ve karmaşık geçici bunalım süreci, TKP/ML'nin tüm mücadele cephelerinde ileri fırlaması ve mücadele bayrağını dalgalandırmaya çalışması, Türkiye proletaryası ve emekçi halklarının tek kurtuluş umududur. *İbrahim* yoldaşı anarken, proletaryanın kurtuluş mücadelesini yükseltme azmiyle bilincimizi, sınıf kimimizi biliyor, yoldaşlarımızın ve komünist hareketin anıları mücadelesi önünde saygı ile eğilerek ATİF olarak elimizden gelen her türlü desteği proletaryanın emrine sunduğumuzu belirtiyoruz!

—*İ. Kaypakkaya* yoldaş ölümsüzdür!

—Devrim şehitleri devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşıyor, yaşayacak!

—Yaşasın proletarya partisi ve onun hizmetindeki devrimci kitle örgütleri...

ATİF Yönetim Kurulu

Tertip Komitesine

Yoldaşlar;

Düzenlemiş olduğunuz, Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi *İbrahim Kaypakkaya*'yı anma gecesine, tüm benliğimizle omuz verdiğimizizi

ve desteklediğimizi açıklarız. Biz Arnheim Türkiye'li Kadınlar Derneği olarak Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi *İbrahim Kaypakkaya*'nın çizdiği yolun yenilgilerle birlikte taçlanarak zafere tahum attığının bilincindeyiz.

Türkiyemizde işkence altında kızışan bir sembol, munzur eteklerinde sesini beyinlerimize kazarak yükseltir. Yükselen ses atmacanın kanatlarında Türkiye halkına, proletaryasına, dünya halklarına ve proletaryasına uzanır.

Binleri, onbinleri, milyonları kucaklar. Azim, inanç, yenilmez irade, kitlelere mal olur. Yeni direniş destanları yayılır. Kızıl kanlar sulanan toprakta yeni, daha direngen evlatlar yaratır. İşte bunun yaratıcısı sensin, ey halkımızın önder evladı. Yarının mutlu yarınlarını bize müjdeleyen sensin, ey komünist önder. Sen ölmedin, fikirlerin yaşadıkça, yoldaşların kavganı sürdürdükçe sen ölmeyeceksin, yaşayacaksın. Yaşadıkça faşizme, feodalizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme korkulu rüyalar yaşatacaksın. Senin fikirlerin yaşadıkça, Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm yolunda başta yoldaşların ve halkın savaşıdır.

İşte bizi yenilmez kılan senin çizdiğin ML bilimdir.

Sen Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung yoldaşların yolunda yürüyerek Türkiye devrimine kızılığımı verdin. Biz de senin yolunda yürüyerek kızılığımızı zaferle birleştireceğiz. Toprağın altında sana o günü müjdelemeyi dört gözle bekleyeceğiz.

—Komünist Önder *İbrahim Kaypakkaya* Ölümsüzdür!

—Kadınlar Katılmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadınlar Kurtulmaz!

—Yaşasın TKP/ML!

—Yaşasın Halk Savaşı!

—Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Kızıl Yolu!

—Kahrolsun Komprador Patron Ağa Devleti!

—Kahrolsun Faşist Diktatörlük!

—Kahrolsun Faşist Cunta!

—Kahrolsun Emperyalizm, Sosyal-Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!

Saygılarımızla
Arnheim Türkiye'li Kadınlar Derneği
Hollanda

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 12. yıldönümünde, Partimizin çıkardığı yayınları, bildirileri burada tekrar okuyucuya sunuyoruz.

18 Mayıs'a Çağrı

Emekçiler, Yoldaşlar;

18 Mayıs 1985 günü, Türkiye proletaryasının yılmaz önderi *İbrahim Kaypakkaya*'nın katledilişinin 12. yıldönümüdür. Bugünün büyük siyasi anlamı vardır: Dünyada ve Türkiye'de ciddi gelişmelerin olduğu bir dönemde, *İbrahim* yoldaşın anısını yaşatmak ve düşüncelerine sarılmak, her dönemde olduğundan daha büyük bir önem kazanmaktadır.

Emperyalistler arası çelişki ve çatışmalar derinleşip daha büyük çatışmaları hızla hazırlarken, bu gelişmenin bir parçası olarak vaziyet alan Türk hakim sınıfları, bir yandan ülkemizi emperyalizme kölelik zinciriyle daha çok bağlamakta, diğer yandan halka karşı, yurtsever ve komünistlere karşı her yönlü saldırılarını da son noktasına dek sürdürmektedir. Artan bütün baskıya rağmen, halk yığınları, sömürü, terör ve demagojinin gerçek niteliğini giderek daha fazla oranda görmekte, anlamakta ve ona karşı kıpırdanma ve karşı koyma eğilimi gelişip güçlenmektedir.

18 Mayıs'ın anlamı ve bugünkü önemi, sınıf mücadelesindeki gelişmelerle daha iyi ortaya çıkmaktadır. 12 Eylül öncesi çok "parlak" fikirlerle ortaya çıkan, ya da büyük yığınları sürükleyen siyasi örgütlerin pratikte iflas ettiği ve siyasi hareketlerin geçmişlerini gözden geçirmeye başladıkları bir dönemde, *İbrahim* yoldaşın fikirleri kanıtlanmış ve kuvvet kazanmıştır. Bu dönemde 18 Mayıs'ın anlamını yüceltmek ve ondan öğrenmek mevcut durumu değiştirmek için zorunludur. "Demokrasinin sınırlarını genişletme" mücadelesi adı altında teslimiyet ve sağcılaşma eğilimlerine karşı, devrim meşalesini yükseltmek ve reformizmi reddetmek için proleter devrimci mirasımıza sahip çıkıp geliştirmemiz gerekmektedir.

18 Mayıs bu siyasi içeriğe uygun olarak Avrupa çapında düzenlenecek merkezi bir gece ile anılacaktır. Bunun için her yoldaşa ve yurtsevere önemli görevler düşmektedir. Bütün gücümüzü bu yolda seferber edelim ve her yönüyle güçlendirmek için mücadele edelim. Katılımı en yükseğe çıkarmak için tüm gücümüzle çalışalım.

Faşizmin işkence tezgahlarında ser verip sır vermeyen, Türkiye proletaryasının komünist önderi ve partimiz TKP/ML'nin kurucusu

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı ölümünün 12. yıldönümünde komünist bir coşku ile anıyoruz!

**Dünyanın Tüm Ezilenleri!
Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden emekçi halkı!
İlericiler, Devrimciler, Yoldaşlar!**

18 Mayıs 1985 Türkiye proletaryasının komünist önderlerinden ve partimiz TKP/ML'nin kurucusu *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın faşizmin işkence tezgahlarında katledilişinin 12. yıldönümüdür. *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş yaşamını ve tüm enerjisini proletarya ve ezilen halkların kurtuluşuna, demokratik halk devrimi, sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesine adanmış, bu uğurda her türlü fedakarlığı göstermiş, can bedeli bir mücadeleye atılmış, bu erdemler uğruna verdiği şerefli mücadele sonucunda, 29 Ocak 1973'de komprador patron ağa devletinin kolluk kuvvetleri tarafından düzenlenen bir operasyonla Dersim'de düşmana esir düşmüştür. Komprador patron ağa devleti, yoldaşımızı yakaladığı 24 Ocak 1973'ten, 18 Mayıs 1973'e kadar işkence ve her türlü baskı metodlarını kullanarak yoldaşımızı ihanete zorlamış, bunda başarılı olamayınca çareyi yoldaşımızı öldürmekte görmüş, 18 Mayıs 1973'te bizzat kompradorların, toprak ağalarının ve efendileri emperyalistlerin emriyle katledilmiştir. *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş komünizm ve halkın davasına olan bağlılığını, faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde de amansız bir şekilde sürdürmüş, komünizm davasına yüksek bir bağlılık örneği göstererek, ser verip sır vermemiş, komprador patron ağaları en güçlü olduğu yerde dize getirmiş, ve onları can evinden vurmıştır. Ölümü Partimiz ve ezilenler açısından yeri kolay kolay doldurulamayacak bir boşluk yaratmış, emperyalistleri ve uşaklarını ise sevindirmiştir. Ancak hakim sınıflar bu başarılarına ve önder yoldaşımızı aramızdan bedenen ayırmasına rağmen, onun ölümsüz düşüncelerini ve kanıyla yarattığı TKP/ML'i yok edememiş, yok edemediği gibi, Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden

106 PARTİZAN

www.partizanarsiv.net

emekçi halkının ve dünya halklarının gönlünde taht kurmasını ve ölüm-süzleşmesini engelleyememiş, ektiği tohumlar serpilip gelişmiş ve artık bugün toprağın derinliklerine, sökülemeyecek kadar kök salmıştır. Partimiz TKP/ML düşman sınıfların baş belalarından biri olmuştur. Artık onun düşüncelerini ve bu düşünceleri savunan Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü partimiz TKP/ML'i, ne oportünist ve revizyonist mihraklar, ne de hakim sınıflar ve emperyalistler yok edemeyecektir. Çünkü Partimiz Marksizm-Leninizm gibi yenilmeyecek bir silaha sahiptir ve onun temelinde bu düşünceler vardır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş 1965'lerden sonra devrimci mücadeleye, çeşitli aşamalardan geçerek, en son TİİKP saflarında devrimci mücadele yürütmüş, PDA revizyonistlerinin anti-Marksist hattına karşı verdiği mücadele içinde, Marksist-Leninist çizgiyi şekillendirmiş, TİİKP içinde mücadele olanağının kalmaması ile birlikte, Nisan 1972'de TİİKP içinde ML muhalefetle birlikte ayrılarak, Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü TKP/ML'i kurmuştur.

TKP/ML'in kuruluşu Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkımızın kurtuluşu yolunda tayin edici bir adım olmuş. *Mustafa Suphi* yoldaş önderliğindeki TKP'den 50 yıl sonra proletaryanın kızıl bayrağı Türkiye topraklarına yeniden dikilmiştir. Partimiz Türkiye'de kendiliğinden gelişen sınıf mücadelesinin doruk noktasına ulaştığı, dünyada ise Büyük Proleter Kültür Devriminin muazzam etkilerinin sonucunda, ML bir hattı savunarak kurulmuştur. *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş önderliğindeki TKP/ML'nin kurulması, başta hakim sınıflar olmak üzere, oportünizme, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı ağır bir darbe olmuş, düşmanın uykusunu kaçırmıştır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş ortaya koyduğu düşüncelerle Marksizmi-Leninizmi Türkiye özgülüne indirgemiş, Türkiye devriminin temel sorunlarına çözüm getirmiş, bunları oportünizme, revizyonizme ve her türden sapmalara karşı amansızca savunmuştur. Bu düşünceler doğrultusunda proletarya partisini, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri alanda inşaaya çalışmış, ve bu doğrultuda amansız bir mücadele yürütmüş, bu alanda önemli mesafeler katetmiştir. Uluslararası planda başta Kruşçev-Brejnev modern revizyonizmine karşı aktif tavır alarak, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların yürüdüğü yolda yer almış, komünist bir önderdir. O'nun ve diğer önder yoldaşların ideolojik, siyasi, örgütsel hattı temelinde yükselen Partimiz TKP/ML bu sağlam çizgisini bir çok başarısızlıklarına, hatalarına ve eksikliklerine rağmen, bugüne kadar sürdüren, Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü olma özelliğini korumasının yanı sıra, dünyada yoğun alt-üst oluşlara ve ML ihanetlere ve en çetin ve zor koşullara rağmen bu özelliğini koruyan günümüz açısından dünyanın sayılı partilerinden biridir. Partimizin bu özelliğini korumasının *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın attığı temellerin, ideolojik, siyasi hattın sağlam olmasının tayin edici rolü vardır.

Emekçiler, Yoldaşlar;

Bugün gerek ülkemizde, gerekse Dünyada önemli alt üst oluşlar olmaktadır. Emperyalistler olanca hızıyla bir paylaşım savaşına hazırlanırken, dünya halklarının mücadeleside giderek gelişmektedir. Öte yandan ülkemiz hakim sınıfları, bütün gücüyle halka saldırmakta ve devrimci mücadeleyi yok etmeye çalışmaktadır. Uluslararası planda Marksizme-Leninizme karşı her renkten akım ve düşünceler amansızca saldırırken, ülkemiz devrimci hareketide ağır bir yenilgi almış, yenilgi sonucunda kendine ML diyen bir çok akım ve teşkilat ML'i kendisine kılıf ederek, ML'e saldırmakta, teslimiyet ve sağcılık kol gezmektedir. Bu açıdan, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşı ve onun düşüncelerinin ve çizgisinin günümüz açısından daha da anlamı ve önemi vardır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, en başta işçi sınıfının bilimi Marksizm-Leninizmi her türden sapmalara karşı savunmak, geliştirmek, onun kurduğu hatta bağlı kalmak ve bu hattın savunucusu TKP/ML'ye sahip çıkmak, korumak ve yaşatmak, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung yoldaşın kızıl yolunda yürümek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı çıkmak, dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların mücadelesini desteklemek, emperyalist savaş hazırlıklarına karşı amansızca mücadele vermek, uluslararası komünist hareketin doğru temeller üzerindeki birliğini savunmak, Peru Halk Savaşını her yönüyle desteklemek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, ezilen uluslar üzerindeki milli baskılara karşı amansızca mücadele etmek, ulusal kurtuluş hareketlerini desteklemek, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak, Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki milli zulme karşı çıkmak demektir.

Onu anmak, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve halkının demokratik halk devrimi, sosyalizm ve komünizm mücadelesini sürdürmek, önderlik yapmak, halk sınıf ve tabakaları üzerindeki her türlü baskıya, sömürüye, zulme, işkenceye karşı çıkmak, komprador patron-ağa devletini ve efendilerinin saltanatlarını yıkmak demektir. Kısacası hayatın her alanındaki sınıf mücadelesine katılmak ve önderlik yapmak demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, kırlardan şehirlere doğru gelişecek silahlı halk savaşı yolunda bağlı kalmak, kan can pahasına sürdürülen gerilla mücadelesini ve örgütlenmesini desteklemek, yönetmek, *Ali Haydar Yıldız*'ların, *Orhan Bakır*'ların, *Veysel Uyar*'ların, *Ali Karadağ*'ların, *Haydar Aslan*'ların, yolunda yürümek silah elde düşmana meydan okumak, boyun eğmemek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, faşizmin işkencehanelerinde düşmanı dize getirmek, kızıl direnme ruhunu yaşatmak, ser verip sır vermemek, cezaevleri ve mahkemelerde devrimci direnişleri yaşatmak, devrimci onuru korumak, sınıf mücadelesinin en çetin alanlarında halkın

davasına bağlı kalmak, *Mehmet Zeki'lerin, Selahattin Doğan'ların, Süleyman Cihan'ların, Hasan Hakkı Erdoğan'ların* yurudugu yoldan yürümek demektir.

Önderimizi anmak, sınıf mücadelesinin en çetin koşullarında, karşı-devrimin en azgın saldırılarının olduğu bir dönemde, kitlelere ve kendi gücümüze güvenmek, teslimiyet ve korkaklığa karşı çıkmak, başarısızlıkların altında ezilmemek, yenilgiden gerekli dersleri çıkarmak, gericiliğe ve karşı-devrime sırt dayanmayı reddetmek, halkın bitmez tükenmez enerjisine güvenmek demektir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak, onun Marksist-Leninist temeller üzerinde inşa ettiği ve kan-can pahasına mücadelesini sürdürdüğü Partimiz TKP/ML'i ve birliğini göz bebeğimiz gibi korumak, onun ismine sahtekarca sahip çıkan Devrimci Halkın Birliği, "Bolşevik" Partizan gibi teslimiyetçi, revizyonist, sağ oportünist akımlara karşı mücadele etmek, Partimizin ML hattını her türden saldırılara karşı savunmak demektir.

Önder Yoldaş!

Kan can pahasına ve amansız bir mücadele ile yarattığın Partimiz TKP/ML, bugünde sınıf mücadelesi arenasında en çetin koşullarda bütün hata ve eksikliklerine rağmen doğru çizgisini korumaya devam ediyor. Türkiye topraklarında dalgalandırdığın kızıl bayrak, şimdi dünyanın bir çok kıtasında, Türkiye'nin şehirlerinde, dağlarında, faşizmin işkencehanelerinde, cezaevlerinde daha da yükseklerde dalgalanıyor. Hiç bir gücte bu eserini yok edemeyecek TKP/ML mutlaka ama mutlaka demokratik halk devrimini, sosyalizm ve komünizm mücadelesini zafere ulaştıracaktır. Aramızdan odedenen ayrılışının 12. yıldönümünde bir kez daha haykırıyoruz: Partimiz Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao yoldaşların ışıklı yolunda, Senin çizdiğin kızıl yolda yürüyecektir. Bizi zafere götürecek olan tek yol budur. Bundan başka bir yol tanımıyoruz. Ölümünün 12. yıldönümünde komünist özelliğinin ve düşüncelerinin önünde bir kez daha Seni komünist bir coşkuyla anıyoruz.

- İbrahim Kaypakkaya Yoldaş Ölümsüzdür!
- Yaşasın Marksizm-Leninizm!
- Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Şanlı Kızıl Yolu!
- Kahrolsun Emperyalizm, Sosyal-Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğindeki TİKKO!
- Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Türkiye Komünist Partisi
Marksist/Leninist

Merkez Komitesi
Mayıs 1985

Marksizm-Leninizme Sıkıca Sarılmaktan Geçer!

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesini takip eden süreçte, Türkiye devrimci hareketi önemli yaralar, darbeler aldı. Neticede devrimci hareketin yenilgisine götüren bu sürecin özelliklerinin irdelenmesi ve yenilgiye kaynaklık eden objektif, subjektif etmenlerin ortaya çıkarılması, bunlardan gerekli derslerin çıkarılması, başlı başına bir konudur. Ancak kısaca şunu vurgulamalıyız ki; bu yenilginin temel sebebi objektif nedenlerle izah edilemez. Yenilginin temelini derin siyasi ve ideolojik, hatalar oluşturmaktadır. Elbette genel olarak her yenilgi siyasi çizginin yanlışlığının sonucu değildir. Siyasi çizginin doğruluğuna ve buna uygun örgütlenme, pratik çalışmaya rağmen alınmış yenilgiler vardır. Böyle yenilgilerin temelinde yatan şey, objektif koşulların muazzam ölçüde devrimci güçlerin aleyhinde buna karşılık düşman güçlerinin lehinde olması, güçler ilişkisi bakımından devrimin zayıflığı, karşı-devrimin güçlü olması vb. gibi sebeplerdir. Yani objektif koşullardır. Bunun yanı sıra, objektif koşulların elverişliliğine rağmen, alınan yenilgiler vardır. İşte bu tür yenilgilerin temelinde yatan şey; siyasi ve ideolojik çizginin yanlışlığıdır. Yani; elverişli objektif koşullara rağmen, dış dünyanın kanunlarını kavrama ve bu kanunlara uygun hareket etmekte düşülen hatalar. Bütün yenilgilerin sebepleri, bunlardan birisi veya her ikisidir.

Ülkemizdeki komünist hareket dışındaki devrimci hareketin yenilgisinin temel sebebi, onların üzerlerinde yükseldikleri, asgari ve azami çizgilerinin, anti-ML, oportünist, revizyonist niteliğidir. Böyle çizgiler genel olarak yenme imkanına sahip değildirler. "Revizyonizm, oportünizm yenilgiye, ML zafere götürür" gerçeğinin ifade ettiği şeyde budur. Ne var ki, oportünizm yenilginin sebeplerini doğru tarzda ortaya koymak ve ondan gerekli dersleri çıkarabilme durumunda olmaz. Onun anti-ML niteliği buna izin vermez. Aksine ders çıkarma, kendini aşma adına o; daha kötü bir batağa batmaya, iyiden iyiye şapşallaşmaya mahkumdur. Bugün olanda budur. Fakat komünist devrimciler, oportünist, revizyonist mihrakların, yığınların devrimci enerjisini çarçur eden çizgilerini ve bu çizgilerin kaçınılmaz sonu olan iflası ortaya koyma revizyonizmin, oportünizmin aldatmacalığını açığa çıkarma, kitlelerin ML'nin sancağı etrafında toplama göreviyle her zaman karşı karşıyadırlar.

Evet Türkiye proletaryasının öncü örgütü partimiz TKP/ML'de ye-

nilgi aldı... Fakat bu yenilginin sebebi, TKP/ML'in önder yoldaş **İbrahim Kaypakkaya** tarafından temeli atılmış asgari ve azami çizgisinin yanlışlığından gelmiyor. Ki; Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm mücadelemizin zaferi; Marksizm-Leninizmin ülkemizin somut koşullarıyla birleştirilmesini ifade eden partimiz TKP/ML'in temeli, **İbrahim Kaypakkaya** yoldaş tarafından atılmış ML çizginin ışıklı yolundan yürümekten geçer. Bu yolda yürünürse; alınan darbeler, yaralar ve hatta yenilgilerin zafere dönüştürülmesinin önünde hiçbir engel kalmayacaktır. Yenilginin bizim açımızdan sebebi Partimizin ML çizgisini kavramada ve uygulamadaki sığlığımızdan, onun mantığıyla her yeni dönemin özelliklerini tahlil etme konusunda gerekli yetkinliği gösteremememizde, stratejik programımızı her yeni gelişim aşamasına ustaca uygulayamamızdan, gerekli taktiklere ve ona uygun mücadele örgüt biçimleri belirleyememizden, dönemin önümüze çıkardığı sorunları doğru bir bakış açısıyla yeterince çözememizden, böylelikle her türden mekanizm, dogmatizm, sağ ve sol yorumlamalara karşı ML çizgimizi derinleştirip, geliştirmemizden vb. geliyor.

Bugüne kadar yanlışları ve hataları konusunda; korkusuz materyalist özü gereği; cesaretliliği, ciddi davranan, hatalarını ortaya koyma ve onlardan gerekli dersleri çıkarma ve öğrenmede tutarlı bir pozisyon takınan partimiz alınan yenilginin sebeplerinide inkarcılığa, geçiştirmeye pirim vermeden olgun ve seviyeli bir bakış açısıyla berrak olarak ortaya koymasını bilecektir. Bunun çabası içerisinde olan partimize her yönlü omuz vermek, vazgeçilmez bir görevdir. Karamsarlığa, yılgınlığa, ML'den ve onun ülkemizdeki temsilcisi parti çizgimizden zerrece kuşkuya partimiz açısından neden yok. Aksine daha da umutlu, azimliyiz. Bu ML çizgimizin bilimselliğinin pratiğinden denek taşında her gün yeniden doğrulanmasının ürünü olan bilimsel inancımızın sonucudur. Daha güçlü, ileri, nitelikli olmak için koşullar her zamankinden elverişli... Partimizin onlarca yıllık muazzam düzeyde bir birikimi var. bu mirasın, olumlu ve olumsuz tecrübelerinin öğrenmede ve atak yapmada bizleri donatacak önemli dersleri var... Oportünist, revizyonist iflas bayraklarının peş peşe kalkmasının yanı sıra, Partimizin ML çizgisinin her gün yeniden doğrulanması var. Miskinlik ve karamsarlığın iyice aptallaştırdığı oportünizmin yanı sıra, ML'in kızıl yolunda güçleri oranında mücadeleyi her sahada omuzlayan yoldaşlarımız var. Ve sorunları altetme çabamızda yükseltilmesi gereken komünist sebat ve kararlılığımız var. Daha da önemlisi, işe sınırdan başlamıyoruz. Aksine, proleter dünya devriminin ve onun bir parçası olan ülkemiz devriminin temel sorunlarının doğru bir analizini ifade eden, muazzam bir hazinemiz var. Bunun ifadesi olan partimizin asgari ve azami programını ustaca her alanda uygulamanın ve onun mantığıyla pratiğin önümüze çıkardığı her yeni sorunu çözmek için kararlı bir mücadele yürütmenin tayin edici önemde olduğunu bir an olsun unutmamalıyız.

TKP/ML BÜYÜK PROLETER KÜLTÜR DEVRİMİNİN ÜRÜNÜ OLARAK HER TÜRDEN ML DÜŞMANI AKIMA KARŞI MÜCADELE İÇİNDE DOĞDU!

Bilindiği gibi, TKP/ML'in kurulmasından önce, *İbrahim Kaypakkaya* yoldaş, TİİKP içindeydi. Bu dönem Türkiye Kürdistan'ında kırsal alanlarda yoksul köylüleri ve genel olarak emekçi yığınları DHD mücadelesine seferber etmek için canbedeli bir mücadele yürütüyordu. Ancak o hiçbir zaman temel halkanın ML ideolojisiyle donanmış bir Komünist Partisinin yaratılması olduğunu, DHD, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde KP'nin tayinedici bir öneme sahip olduğunu unutmadı. Bunun için ilk etapta TİİKP'nin komünist bir zemine çekilmesi için mücadele etti. Ancak TİİKP yönetiminin revizyonist çizgisi bunun önünde her yönlü bariyer oluşturdu. Revizyonist klik ML düşmanı niteliğini iyice pekiştirdi. Revizyonizmini uçlaştırdı. *İbrahim Kaypakkaya* ve yoldaşları; revizyonist karargahın ideolojik ve politik hattını çok yönlü açığa çıkararak, TİİKP içindeki ve tabandaki devrimci unsurları ML'in etrafına toparlamak ve revizyonist kliği alaşağı etmek için yoğun çaba sarfettiler. ML'lerin bu etkili ve revizyonizmi canevinden vuran mücadeleleri karşısında etekleri tutuşan, paniğe kapılan revizyonist hainler, ML'lere karşı iğrenç karalama, dedikodu kampanyalarına giriştiler. Hatta ML'leri fiziken imha etmek için komplolar planladılar. Artık TİİKP içinde mücadelenin olanağının kalmadığını gören ML'ler, revizyonist, oportünist karargaha karşı cepheden bayrak açtılar. 1972 Şubat'ında DABK kararlarıyla TİİKP revizyonizminin karakteristik özelliklerini ve ML'lerin ideolojik ve politik hattını özetlediler. Bunun karşısında TİİKP revizyonistlerinin alçak girişimleri iyice sistemleşti. *İbrahim Kaypakkaya* ve yoldaşları için ayrı bir KP kurmaktan başka çıkar yol yoktu. Bunun sonucu olarak yürütülen yoğun siyasi, ideolojik, örgütsel, pratik çalışmalar sonrası Nisan 1972'de TKP/ML Koordinasyon Komitesi kuruldu. Daimi komite seçilecek alt organlar teşekkül ettirildi.

Kısacası TKP/ML; TİİKP revizyonizmine karşı mücadele içinde ve Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünü olarak, dünyada ve ülkemizde devrimci hareketin önemli gelişmeler gösterdiği bir ortamda bütün bu gelişmelerin derslerinin ML bakışla özümlemesinin sonucu olarak şekillendi. TİİKP içindeki mücadelenin DABK kararlarıyla aldığı özlü ifadenin her yönlü genişletilmesiyle; TKP/ML'in platformu programatik görüşler seviyesinde ortaya kondu. 5. temel belge olarak adlandırılan bu görüşler, her türden oportünizm ve revizyonizm ile ML arasına kalın bir çizgi çeken hayati öneme sahip belgelerdir. Dün olduğu gibi bugünde ML'lere yol gösteren ve onların elinde tüm ML düşmanlarına panzehir olan komünist silahlardır. Görev hayatın her alanında bunları savunmak, geliştirip derinleştirmektir.

TKP/ML; 1917 Büyük Ekim Devriminin dünyayı sarsan etkilerinin,

Türkiye halkasında da yansımasının ürünü olarak 10 Eylül 1920'de Bakü'de Kuruluş Kongresiyle birlikte ilan edilen Mustafa Suphi yoldaş önderliğindeki TKP'nin devamıdır. O; Mustafa Suphi'den sonra TKP'nin başına çöreklenen Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'nin 50 küsur yıllık revizyonist mirasını güçlü darbelerle açığa çıkaran ve Türkiye'de komünizmin bayrağının yeniden göndere çekilmesini ifade eden ML Kurmay heyetidir.

SAĞCILIK İLLETİ TÜRKİYE'DE OPORTÜNİZMİ YIYIP TÜKETMİŞTİR!

Her türden revizyonizm, oportünizmin kara batağı çok daha derin bir vaziyet arz ediyor. Yenilgi döneminin tipik özellikleri olan yılgınlık, karamsarlık, teslimiyet, davaya inançsızlık, emekçi yığınlar güvensizlik, yozlaşma vs. en berrak şekliyle oportünizm nezdinde temsil edilmektedir. Üstelik tüm bu burjuva özelliklerin resmileştirilmesinin, meşrulaştırılmasının teorisi yapıyor. Daha korkunç bir batağa sapış tüm oportünist, revizyonistlerin ortaklaşa paylaştıkları bir olgudur. Onların bu durumlarının çok yönlü ortaya konması, başlı başına bir konu olduğu için biz burada bazı yönleriyle soruna işaret edelim...

Bir dönemler yoğun bir devrimci potansiyeli bağrında toplayan Dev-Yol'un bugün geldiği nokta ortadadır. Binlerce devrimci militan mücadeleci ruhunu boşaltan onları sıkılmış bir limon haline getiren, tüketen Dev-Yol'un bir kanadının revizyonist çizgisi bahsettiğimiz sonucun temel nedenidir. Elbette bu çizgi tesadüfen ortaya çıkmadı. Dev-Yol'un ML olmayan geçmiş çizgisinin sosyal pratikteki iflasından soyut olarak bugünkü çizgiyi ele almak tam bir saflık örneği olur. Aksine bu iflasın sonucu olarak sözde yeni icat edilen bu çizgi Türkiye devrimci tarihinde kaşarlanmış oportünist, revizyonist kimlikle tanınan BİRİKİM'cilerin kara bayrağıdır. şimdi bu bayrağı dalgalandıranlar yüksek teorisyenlik havalarında azgın ML düşmanlığı yapıyorlar.

Bunlar; Leninist devrim ve devlet öğretisini reddediyorlar. Devrimleri üstten dayatılmış olgular olarak gösteriyor ve yeni devrim modelleri öneriyorlar. Bugün almış oldukları pozisyonlarla; Büyük Ekim Devrimi, Çin Devrimi gibi çığır açan tarihi öneme sahip devrimlere karşı duruyorlar, objektif olarak gerici bir davranış içinde bulunuyorlar. Subjektif öğenin, iradi müdahalenin devrimdeki rolüne gözlerini kapayan bu biçareler kendiliğinden devrimler düşlüyorlar.

Leninist proletarya partisi öğretisine de karşı bir tutum alan bu revizyonist grup; "Demokratik Sol Parti"nin platformuna benzer bir anlayış sergilemektedir. "Taban Demokrasisi", "aşağıdan yukarıya doğru örgütlenmek için toplumun çeşitli dinamikleri içine girme" vs. anlayışlarla şekillendirilen bu düşünce, anti-ML'dir. ML bir komünist partisinin en temel özellikleri olan demokratik-merkezîyetçilik, işçi sınıfının öncüsü, proletarya devletinin aracı olma vb. özellikleri tamamıyla yadsıyan bu akım,

tasfiyeci ve örgütsel anarşizmin bayraktarlığını yapıyor. Halihazırdaki tutumlarıyla "bugün için bir örgütlenme gereksizdir, böyle bir yapılanma zoraki bir icat iradeci bir tutum olur. Bunun için görev toplumun çeşitli kesimleri içine girmek ilerdeki örgütlenmenin zeminini yaratmak olmalıdır" vs. türündeki düşünceler yılgınlığın, tüymenin kılıfları değil de nedir? Aynı düşünce kendisini "bugüne kadar gençlik örgüt yapıları içinde bulandırıldı. Serbest hareket edemediler. Gençliği böyle yapılar içinde heder etmemek serbest bırakmak lazım" gibi düşüncelerle daha açık ele vermiyor mu? Ve yine "eski tip devrimciliğe karşı mücadele" adını burjuva yozlukları resmileştiren, ilerici erdemler olarak gösteren anlayış soysuzlaşmanın tipik özellikleridir. "Devrimci hayat tarzı" vb. laflarla piyasaya sürülen sözde "yeni" alternatifler her tür devrimci değeri aşağılayan burjuva yozluklardan başka birşey değildir.

Burjuva soysuzluğu, miskin ruh hali, yılgınlık, teslimiyetle kol kola sürdürülen bu kampanyalar neticede revizyonist karagahı "Eşekler Örgütü" oluşturmaya götürdü. Bir de pişkin bir iki yüzüllükle "Eşek" in ne denli "derin bir sosyal, siyasal içerik taşıdığını" ispatlamaya çalışıyorlar.

"Eşek dernekleri" ve "eşek dergileriyle" sürdürülen bu aptal eşekleşme hareketi, Dev-Yol'un tabanındaki dürüst, samimi devrimcilerle alay etmek değil de nedir? Pili bitmiş bu biçareler "Eşek bir espri değildir" sözleriyle, bunun kendi karakterini ifade eden siyasal ve sosyal bir nitelik olduğunu açıkça belirtmediler.

Devrimci, demokrat, yurtseverler; Baş eşekleri yalnız başına bırakmalıydılar. Onların yolu batağın yoludur...

Türkiye proletaryasının ölümsüz önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaş; oportünizmin kaçınılmaz sonu olan böyle bataklara işaret etmişti. PDA ile polemiklerinde söylediği şu sözler öğreticidir:

"Beş yaşındaki bir çocuk normal gelişme seyri içinde, on beş yaşında bir genç haline gelir. Bu son derece tabii bir şeydir. Ama beş yaşındaki bir eşek, hiçbir zaman ve hiç bir yerde onbeş yaşındaki bir genç haline gelmez. Bunun gibi, revizyonizm büyüyerek "Marksizm-Leninizm" haline gelmez....

"Marksizm-Leninizm, revizyonizme karşı mücadele edilerek gelişir. Anlıyor musunuz? Yani siz "eşekliği" reddetmedikçe, "eşeklik"le mücadele etmedikçe, ne kadar büyürseniz büyüün 'adam' olamazsınız. Sadece daha yaşlı bir 'eşek' olursunuz, o kadar" (İK, Bütün Yazılar, sf: 436-4437)

Evet, oportünizm ve revizyonizm terkedilmeden ML olunmaz. O yolda yüründükçe olunacak tek şey, daha yaşlı, kaşarlanmış oportünist olmaktır. Resmen eşek hareketi başlatanların ML'e saldırıları, sadece yukarıda kısaca işaret edilen konularda noktalanmıyor. Her kesitte benzer anlayışlar kendi mantığı içinde sistemleşerek sürüyor.

Sivil toplum tartışmalarıyla öne sürülen alternatiflerde neleri görüyoruz? Revizyonist İtalya Komünist Partisi'nin kaşarlanmış Lideri Berlinguer'in başını çektiği Euro-Komünist akımın bayrağının Türkiye'de de

baş eşekler tarafından dalgalandırılmak istenmesini... Yani burjuvaziye kuyruk olma, devrimden vazgeçme, düzene uydukluk ve reformlarla sözüm ona onu onarma, demokratikleşme vb. vb.

Bu Dev-Yol'un ünlü "asker-sivil çatışması" teorilerinde görülüyor. Sözkonusu akımın izdaşlarının Avrupa sosyal-demokrasisi önünde kölece boyun eğişlerinin, onun yedeğine soyunmalarının, Avrupa'da Türk lobisi oluşturma faaliyetine soyunmalarının, devrimden vazgeçmelerinin temelinde bu iğrenç revizyonizm yatmaktadır.

Türkiye'de DYP, SODEP vb. burjuva-feodal partilerle ortak demokrasi mücadelesi verilmesi için girişilen çabaların "döneme uygun müdahale" adına burjuva muhalefet önünde secde edişin, toplumu demokratikleştirme adına sürdürülen faaliyetin zemininde aynı revizyonist bulunmaktadır.

Kısacası baylarımız "büyük siyasetler" yapmaya soyunuyorlar. Burjuva parlamenterculuğu oyununa adım atmaya çalışıyorlar. "Demokratik Hükümetler" oluşturma alternatifine kuyruk oluyorlar. Dahası, Demokratik Ortam beklentileri içindeki kendi şaşkınlıklarıyla yığınları aldatmaya çalışıyorlar.

Bununla da kalmayan bu baylar; tarihi yeniden araştırıyor. Bugünkü alternatiflerine dayanak yapmak üzere "geçmiş demokratik nüveleri" belirleme uğraşı veriyorlar. Sonuç itibarıyla da karakterlerine uygun bir tarih değerlendirmesinde konaklıyorlar. Öyle ki, gerici Osmanlı imparatorluğunun feodal örgütlenmesini şura veya burasından demokratik olarak göstererek, gerici bir pozisyon sergiliyorlar. Bunu da toplumun sözkonusu örgütlenme içinde (mahalle vb.) nasıl uyum ve kolektiflik içinde olduğu gerekçeleriyle ispatlamaya çalışıyorlar. Feodalizme ve onun üzerinde şekillenen çeşitli örgütlenmelere ilerçilik, demokratiklik atfedecek kadar aptallaşmış bu kafa yapılarının eşek dernekleri oluşturmaya gittiklerini anlamak böylelikle zor bir şey değildir.

Aynı kafa sosyalizm konusunda da "reel sosyalizm" anlayışlarıyla burjuva demokrasi bayraktarlığı yapıyor. Başta da söylediğimiz gibi bunlar hiçbir zaman devlet, devrim, sosyalizm, parti vb. konularda ML düşüncelere sahip değildiler. Her alanda ML sahasında olmayan bu güçler, çeşitli gelişmeler karşısında hayrete düştüler. (Geriye dönüşler, UKH tarihindeki gelişmeler vs.) Gelişmeleri doğru bir tarzda çözemedikleri için, yeni arayışlara girdiler, ve bugün sözkonusu noktada konakladılar. Bütün oportünizmi bu kara sonuç bekliyor.

Mevcut durumda oportünizmin, revizyonizmin aldığı biçim ve ML'e açıktan saldırı pozisyonu içinden geçilen yenilgi dönemiyle de yakinen ilişkilidir. Gerek uluslararası gerekse de, ulusal planda esas tehlike halindeki sağcılaşma bugün içinden geçtiğimiz ortamda daha da tehlikeli boyutlar sergiliyor. Bunun için esas görev sağcılığın üzerine yürümektir. Şüphesiz bu sol sapmaların olmadığı, bunlara karşı mücadelenin gereksizliliği demek değildir. Aksine, bir madalyonun iki yüzünü oluşturan bu

sapmalar, birbirini beslemekte biri diğere rahatlıkla dönüşmektedir. Burada özellikle vurgulamak istediğimiz şey, depara kalkan sağcılık illetinin dönemle de olan ilişkisini görmek ve okun sivri ucunu ona yöneltmektir.

Türkiye'de sağcılık sadece Dev-Yol'u pençesine almamıştır. Bütün oportünizm sağcılığın kısılcığında iyiden iyiye şekillenmektedir. Bunlardan HK'nın çizdiği yılan eğrisi de olumsuz dersleriyle öğreticidir. Geçmiş "barikat savaşları, genel silahlı halk ayaklanması" çağrıları ve seferberlik ilanları, yerini burjuva demokratik hakların savunulmasının temel görev olduğu çağrılarına bıraktı. "Yasaklar zincirinin kırılmasını baş görev" ilan eden Halkın Kurtuluşu, burjuva düzenin onarılması görevinin resmi savunucularından biridir. TDKP, yayınladığı MK raporunda bu düşüncüyü açıkça ortaya koymakta ve burjuva güçlerden, demokrasi mücadelesi için ittifacı savunmaktadır. Ancak bugün örgütlerinin illegal olması ve bunun getireceği bazı rizikolardan ötürü (teknik sebepler) bu ittifaca halen hazır olmadıklarını belirtmektedirler. Kısacası, siyasi olarak burjuva muhalefetle birlikte yürümeyi doğru görmekte dirler. Zaten önemli olan nokta da bu sağcı revizyonist yaklaşımdır. İttifağın bizzat gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesi ikinci derecede bir meseledir. Böylelikle, TDKP'nde burjuva muhalefet karşısında diz çöktüğü devrim değil, reformlar yolunu temel aldığı gerçeği görülmektedir.

1984 Kasım TDKP MK raporunda; "faşizmin yıkılmasının illada devrim mücadelesi olmadığını, devrim olmadan da demokrasinin sağlanabileceği" belirtilmektedir. Bunun için de "demokrasi için mücadelede DSP gibi akımlara karşı sekte davranılmaması" istenmektedir. Demokrasi mücadelesinin düzen çerçevesinde halledilebilecekleri düşüncesinde olan TDKP, SODEP, DSP karşısında diz çökmektedir. "TKP"nin başı çektiği sosyal-faşist güruhun pozisyonuna düşmektedir. TDKP'nin taktiği PDA'nın "milli birlik hükümeti" sosyal-faşistlerinin "demokratik hükümet" alternatifleriyle aynıdır.

Bu pozisyon TDKP için yeni değildir. Faşist generaller çetesinin iş başına gelmesiyle birlikte, CHP'ye yaptıkları ittifak çağrıları, yalvarışları; kamuoyunun izlediği gerçeklerdir. Cunta öncesi dönemde CHP'yi reformist takdim eden bu çizginin, yasaklar zincirinin kırılmasının temel görev olarak görüldüğü bir ortamda, onun önünde diz çökmemesi için hiçbir neden yok. Herşey kendi mantığı içinde doğal gelişimini izliyor. "Tekeller üzerinde kontrol mekanizması oluşturma emekçi yığınlar lehine radikalleştirme" (barışçıl yoldan) çağrısı yapmış TDKP'nin bugünde bahsi geçen alternatifler temelinde hareket etmesinde yadsınacak hiçbir şey yoktur. Kürt ulusal sorununun çözümünü düzen sınırları içinde gerçekleştirilecek bir referandum yoluyla çözmeyi geçmişte programlarına koyacak kadar aptalca iyimsirlik içinde olanların bugün geldikleri noktalardan şaşılacak hiçbirşey yoktur.

TDKP'nin kardeş örgütü, AEP cephesinin önemli gücü Kolombiya'

daki gurubun düzene karşı mücadele de, silahları bırakma çağrısı yapanların, karşı-devrimci Kolombiya devletiyle sorunları çözmek için barış masasına oturanların, yani düzen aleyhtarı devrimci mücadeleyi düzene peşkeş çekenlerin mantığını bilenler için TDKP'nin vardığı nokta hiçte meçhul değildir.

Baba partileri AEP'nin; Arnavutluk'ta: "Biz İskender'lerin, M.Kemal Atatürk'ün devrimci direniş ruhundan öğreniyor, onların yolunda yürüyoruz" vs... biçimli sloganlar temelinde düzenlediği Kemalizme övgü kampanyalarını bilenler için TDKP'nin düzene karşı gevşekliği meçhul değildir.

Ve yine AEP'nin; cuntaya karşı tek laf etmediği, aksine çeşitli yönlerden destek içinde olduğu açık gerçeklerdir. Gerek Türkiye'de, gerek Suriye, Irak, İran'daki Kürt ulusunu "emperyalizmin oyuncağı" olmakla mahkum eden, onların ulusal sorunlarına gözlerini kapayan milli istemlerini karşı-devrimcilik olarak karalayan AEP'nin sosyal-şövenizmine karşı tek laf edemeyen TDKP'nin neden burjuva demokratik sınırları aşmadığını görmek zor değildir.

TDKP'nin devrim, sosyalizm, genel ayaklanma, Kemalizm, Türk devletin niteliği, sınıfların tahlili, mevzilenmesi, Cephe, kısacası, ulusal ve uluslararası programı, sosyal pratiği duvarına çarparak iflas etmiştir. Bu çizgi ile batakdan kurtuluş mümkün değildir.

Sağcılığın, teslimiyetin bayrağını taşıyan akımlardan biri de YDH'dir... "Parti inşasının I. aşaması" adına, sınıf mücadelesine sırt dönen, devrimci demokratik mücadeleyi, loş odalarında revizyonizm, reformizm eleştirileriyle "topa tutan" bu mülteci akımın sağcılığı gayet açıktır. Marksist teoriyi yeniden keşfetme uğraşında olan bu baylarımız, şimdilik sınıf mücadelesinin pratiğinden tamamıyla kopuk olarak ilkin öğrenme, platformlarını sağlam bir zemine oturtma, I. aşamayı tamamlayarak "mükemmel" bir komünist partisi oluşturma işiyle uğraşıyorlar. Bunun içindir ki, yığınların mücadelesi, cezaevlerinde devrimci, demokrat, komünistlerin mücadelesi onları ilgilendirmiyor. Şimdilik bu mücadeleyi tatil etmiş, kendi küçük bakkalları üzerinde dikkatlerini yoğunlaştırmışlardır. Bundan daha korkunç bir reformizmin ve sağcılık tasavvur edilemez.

Pratikten kopuk bir öğrenme, teorik eğitim, ML'lerin değil, burjuva entellektüellerin, idealistlerin metodudur. Bu yolla zerrece birşey öğrenilemez. Bu gerçeği yıllardır kapalı odalarda sözüm ona eğitim yapan küçük-burjuva bayların kitleler içine çıktıklarında en geri kesim karşısında dahi tökezlemelerinden açıkça görebiliriz. Devrimci kitlelerle, sınıf mücadelesinin pratiğiyle yüz yüze geldiklerinde, Cin'e çarpılmışlar gibi yeniden odaların yolunu tutan bayların zavallılığı ortadadır. Teori pratik içindir. Teori ile pratiğin birliği ML'in A.B.C'sidir. Pratiğe hizmet etmeyen, onun sorunlarının çözümünün aracı olmayan bir teorik eğitim ML siyasi çalışma değildir. YDH metoduyla binlerce yılda geçse, sağlam bir-

şeyler öğrenilemez. Pratikten kopuk olarak ML bilinçle donanmak, mümkün değildir. Yığınlar kendi deneyim ve tecrübelerinin dışında, somut sorunları genel siyasal teşhirlere yoluyla ortaya koyma, gerçekleri açıklama mücadelesinin ötesinde, ML bilinçle eğitilemezler. KP'nin inşası soyut bir olgu değildir. O sınıf mücadelesinin pratiği içinde, her dönemin özgül koşullarıyla şekillenen pratik, örgütsel mücadeleler yoluyla ve sağlam bir siyasal perspektifin ışığında inşa edilir. İnşa mücadelesi, parti olduğu müddetçe süren bir görevdir. Parti; sınıf mücadelesini komünizm hedefi doğrultusunda sürdürmenin bir aletidir. O; bir amaç değil araçtır. Sınıf mücadelesi için gerekli olan bu mekanizma, onun pratiğinin dışında, ondan soyut olarak birkaç entellektüelin kafasındaki plan çerçevesinde teşekkül ettirilemez. Ettirilse de, böyle bir mekanizma devrimin aleti olamaz. Onun görevlerinin üstesinden gelemez. YDH'nin oluşturmaya çalıştığı bakkal, sınıf mücadelesi için değil, kendisi için bir mekanizmadır. Öyle ya! Yığınlar üzerinde süren korkunç zulme, baskıya, sömürüye tek ses çıkarmayan, zulme, sömürüye karşı şu veya bu yönlü gelişen hareketleri görmeyen ve bu konuda hiçbir yükümlülük hissetmeyen, toplumdaki sınıf mücadelesine ilişkin herhangi bir tutum içinde olmayan, herşeye "ben KP inşasının I. aşamasındayım" sözleriyle kulak tıkayan bir anlayışın oluşturacağı yapı, olsa olsa kendi varlığı için kurulmuş bir dükkan olabilir.

YDH sınıf bilinçli sıradan bir işçinin, çok çok gerisindedir. Toplumun çeşitli katmanları arasında cereyan eden olaylara ilgisizliğin, sadece işçi sınıfına değil, emekçi yığınların hangi kesimini etkiliyor olursa olsun, süren zulüm ve sömürüye duyarsızlığın "beni benden başka hiçbir şey ilgilendirmez" anlayışında olanların reformizminden, teslimiyetçiliğinden daha berbat olanı yoktur.

Sadece bir kesitine genel olarak işaret ettiğimiz YDH'nin teslimiyetçi, revizyonist-troçkist kırması çizgisi de pratik içinde kaçınılmaz iflasını ilan etmiştir. Bugün onun yoluna giren DHB'nin MK kanadında rezaleti ortadadır. "Biz ideolojik bir akımız, politik hareket değiliz, görevimiz ilkin oturup ideolojik hattımızı belirleme, sonra pratiğe gitmedir..." biçimli görüşlerle sınıf mücadelesine sırt dönmenin teorileri meşrulaştırılmaya çalışılıyor.

Bir dönemler, keskin çığırkanlıklarla, kendisini "TKP"den sözde ayırmaya çalışan Yörükoğlu kumandasındaki İşçinin Sesi gurubu, bugün "TKP"nin de gerisinde bir pozisyon sergiliyor. 1982 anayasasının faşist nitelikli olmadığı, bu anayasanın faşist bir devlet örgütlenmesine izin vermediği, veya faşizmle bağdaşmadığı türkülerini yükseltiyor. İşçinin Sesi 82 anayasasıyla birlikte, faşizmin çözüldüğünü ve giderek devletin niteliğinin faşist olmaktan çıktığını vurgulayarak, dönemi "ara bir dönem" olarak belirlemektedir. Ara dönem ilan ettiği bu dönemin, devlet yapısını, burjuva demokrasisi olarak görmekte ve temel görevin burjuva demokrasisinin sınırlarının genişletilmesi olduğunu söylemektedir.

Başını "TKP"nin çektiği TİP, TSİP, TKSP vb. gibi sosyal-faşistlerden

oluşan karşı-devrimci bir karargahta, geçmişte foyaları, niteliği onlarca kez ortaya çıkarılmış karşı-devrimci alternatiflerle, siyasal arenada boy göstermeye çalışıyorlar.

Sosyal-faşist çetenin güçbirliğini ifade eden "Sol Birlik", "Generalere karşı demokratik hükümet"! alternatifi öne sürdüler. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, ipliği geçmişten pazara çıkarılmış bu tür alternatiflerin yabancıları değildir. Geçmişte MC iktidarına karşı sosyal-faşistlerin öne sürdüğü UDC (Ulusal Demokratik Cephe) alternatifi ne idiyse, bugün söyledikleri odur...

Halkımıza, faşist diktatörlüğün bugünkü biçimi yerine, bir başka biçimlisini öneren bu karşı-devrimcilerin çabaları mutlaka boşa çıkarılacaktır.

Faşist cuntanın devrimci, demokrat ve komünistlere yönelik saldırılarını "maceracılığa, Maoculuğa indirilen darbe" olarak destekleyen ve alkışlayan bu çetenin yaptıklarını halkımız çok iyi biliyor. Onların cunta ile çelişkilerinin temelinde menfaat çatışması vardır. Devrim diye bir sorunu olmayan, tek amacı Rusya güdümünde sosyal-faşist bir diktatörlük gerçekleştirmek olan sosyal-faşistlerin emelleri kursağında kalacaktır.

Keskin mücadele ve direniş çıkırtkanlığıyla, teslimiyete doğru yönelişini sağcılaşmasını maskeleyen çalışan akımlardan biri de PKK'dır. Bunu; Ortadoğu'da gerici devletlerle sürdürülen flörtte, onlara dayanmada, RSE'nin yürüngesindeki süratli ilerleyişten vb. açık olarak görmekteyiz. Halkın gücüne güvensizliğin, ideolojik yozlaşmanın ürünü olan bu gidişatın tek adı teslimiyetin yoluna girmek ve sağcılık illetinin girdabında debelenmektir.

Bütün bunlar oportünist, revizyonist çizginin sonuçlarıdır. İdeolojik, siyasi, pratik, örgütsel sağlamlığın DHD, sosyalizm ve komünizm kavgasını kararlıca sürdürme hedefe ulaşmanın tek yolu: Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların ve onların şaşmaz takipçisi TKP/ML'in gösterdiği ışıklı yoldan yürümektir.

TKP/ML HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİNİN YOLUNU KIZIL MEŞALE GİBİ AYDINLATIYOR!

Türkiye devrimci hareketinin pratiği, Türkiye proletaryasının öncü örgütü Partimiz TKP/ML'in asgari ve azami çizgisini doğrulamıştır. Bu çizgi nedir ve nasıl doğrulanmıştır?

TKP/ML; Türkiye'de faşizmin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidar biçimi olduğunu, bunun ülkemizin ekonomik, sosyal, kültürel ve tarihsel koşullarının zorunlu bir sonucu olduğunu, doğru olarak belirledi. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğü olan faşist diktatörlüğün Türkiye Cumhuriyeti tarihinde şu veya bu biçimli sürekli devam edegeldiğini ve bunun yıkılmasının bir devrim sorunu olduğunu

gerçeğini vurguladı. Ülkemizde anti-faşist mücadele ile anti-emperyalist, anti-feodal mücadelenin muhtevasının bir ve aynı olduğuna işaret etti.

Bu fikirler bugünde her türlü oportünizmin panzehiridir. Faşizme karşı mücadeleyi iktidar mücadelesi (devrim) olarak görmeyen onu düzen çerçevesinde bir mesele olarak ele alan oportünizm, rezilce pozisyonlara iten bu gerçeğin kavranmamasıdır. Çünkü onlar, faşizmi ülkemizde hakim sınıfların devletinin doğal bir biçimi olduğunu kavrayamıyorlar. Bundan hareketle hakim sınıfların bazı kesimlerini faşist karakterli olarak değerlendirmiyorlar. Doğası icabı faşist olarak gördükleri kesime karşı, faşizmin yıkılması için diğer hakim sınıf klikleriyle birlikte, demokrasi mücadelesi yürütme noktasında konaklıyorlar. Demek ki, geçmişte faşizmi salt MHP şahsında somutlaştıran ve diğer hakim sınıflar karşısında ehveni şer tutumuna götüren onlara karşı iyimserliğe düşüren ve bugünde burjuva muhalefet önünde diz çöküşü doğuran temel neden, kısaca vurguladığımız oportünist, revizyonist yaklaşımların tezahürüdür.

İlkin "demokrasi için anti-faşist mücadele", "ikinci basamak olarak devrim mücadelesi" diyen anlayışlar, bu temel üzerinde şekillendi. Sosyal-faşistlerin alternatifleri "UDC, Demokratik Hükümet" çığırkanlıklarının nedenide budur.

MC, faşist generaller 12 Mart'lar gibi faşist diktatörlüğün şu veya bu biçimlerini faşizm olarak görüp, özü aynı olan, fakat şekli ayrı biçimleri önünde eğilen anlayışların zıvalıkları işaret ettiğimiz revizyonist, oportünist zeminin sonucudur. Bugün oportünist cephenin türkülerinin geçmişte ipliği pazara çıkarılmış, pespaye silahların berbat güürültüleri olduğunu bir kez daha vurguluyoruz.

Ülkemizin ekonomik, sosyal, siyasal yapısının (benzer ülkelerde dahil), kendine özgü koşullarının bir sonucu olan devrimin dengesiz gelişeceği ve şehirlerin kırlardan kuşatılması olan halk savaşı stratejisinin devrimi zafere ulaştırmanı tek yolu olduğu gerçeğini, sosyal pratik her zaman olduğu gibi bugünde berrak olarak ispatladı. Ve yine "kırların temel, şehirlerin tali" öneme sahip olduğu gerçeğide öyle.. Bütün bunlar, iradi, dayatmacı tesbitler değil, ülkemiz objektifitesinin gerçekleridir.

Keskin "barikat savaşları, genel silahlı halk ayaklanması" çağrılılarıyla örtölmek istenen koyu sağcılığın pratikteki iflasi ortadadır. Her zaman ki gibi, bugünde hakim sınıfların askeri stratejilerini kırdan girecek bir halk savaşı stratejisine göre yeniden pekiştirdiklerini, tedbirlerinin bu yönlü yoğunlaştırdıklarını görmemek mümkün değildir. Doğuyu kalındırmak için özel teşvikler, kırlarda önemli stratejik sahaların boşaltılması girişimleri, yasak bölge ilanları, bu alanlarda hızlandırılan yerli sivil faşist milis örgütlenmesi çabaları, ordunun önemli gücünün bu alanlara kaydırılması, karakolların tahkim edilmesi ve yoğun olarak yenilerinin oluşturulması vs. Bu gerçeğin sadece bazı sonuçlarıdır...

Ufak bir kıvılcım karşısında (kırlardaki), hakim sınıfların gösterdiği aşırı panik, başbakanlarında genel kurmaylarına kadar bu alanlara sefer-

berlik ilanları vb. yine aynı gerçeğin sonucudurlar. Şehir gerillacılığı temelinde bir askeri strateji savunularda dahil, tüm küçük-burjuva devrimcilerinin esas olarak bugün kırlara yönelmesi gerçeğinde, gerçeğin bir başka delaletidir.

Emperyalizme bağımlı yarı-feodal, yarı-sömürge ülkemizde kapitalizmin nispeten zayıf oluşu, feodalizmin mevcudiyeti, toprak sorununun halolmamış olması, ulusal sorunun çözümlenmemiş bulunması, şehirlerin emperyalizm ve uşakları tarafından daha kolay kontrol altına alınabilmesi gerçeği, kısacası, birçok nedenden ötürü, çelişkilerin geri kırılık alanlarda daha da derin ve yoğun bir vaziyet arzemesinin genel yapı içerisinde oluşturduğu dengesizlik vs... Neden şehirlerin kırlardan kuşatılması gerektiği stratejisine yeterince cevap vermektedir.

Bizzat sosyal, siyasal ve ekonomik yapının bir sonucu olarak ülkemizde devrimin gücü, kırlarda daha da elverişli bir konum arz etmektedir. Devrimimizin (DHD'nin) özü, karakteri ve görevleri gerçeği ortadayken, kısacası, devrimde sınıfların mevzilenmesi gerçeği berrak olarak kendisini dayatırken, (önder güç işçi sınıfı, temel güç köylülük, diğer ittifak güçleri küçük-burjuvazi ve milli burjuvazinin sol kanadı) halen gerçeği anlamamak, kaşarlanmış oportunistlerin niteliğidir.

Hali hazırda, nisbeten güçlü bir düşmanı yenmenin yolu, ülkemiz somutunda basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru gelişecek olan uzatmalı bir halk savaşı stratejisiyle mümkündür. Her yerde yığınlar aynı mevzilerde mücadeleye hazır değildirler. Tek yol ya geri alanlardaki kitlelerin diğerlerinin seviyesine gelmesini beklemek için ileri kesimi durdurmak ve uslu olmalarını öğütlemek veya onların başına geçerek, sözkonusu alanları temel almak kaydıyla, diğerlerini onu destekler şekilde seferber etmek ve ilerletmektir. Başka yol yoktur...

TKP/ML'in; ülkemizde "bütün örgütlenmeler içinde parti örgütlenmesi temel, diğer örgütlenmeler içinde de ordu örgütlenmesi esas diğerleri talidir", "illegal örgütlenmeler esas, legal örgütlenmeler talidir" düşüncesini, sosyal pratik bir kez daha ispatlamıştır.

Bunu oportünizmin yakın geçmişte gazeteler çerçevesinde legal eğitim gurupları seviyesinde oluşturdukları, örgütlenmelerin çevresinde toplanan binlerce insanın "zor dönemlerde" nasıl tuz, buz oldukları gerçeğinde görmekteyiz.

TKP/ML'in; Kemalizmin Türk komprador burjuvazi ve toprak ağalarının başını çektiği bir hareket olduğu, onun tüm emekçi yığınlar için kaskatı bir faşizm, ezilen ulus ve azınlıklar için azgın bir milli zulüm, ko-yu Türk şövenizmi kısacası, zulüm, soygun olduğu gerçeğini sosyal pratik bir kez daha ispatladı.

Bunu Kemalizmin gerçekten en tutarlı savunucusu, temsilcisi faşist generaller çetesinin nezdinde berrak olarak görmekteyiz.

TKP/ML'in; ezilen ulus ve azınlıklar üzerindeki, Türk hakim sınıflarının milli zulümüne gerçek anlamda son vermenin, tüm milliyet-

ler için tam hak eşitliğini sağlamanın, her türden imtiyazlara, dengesizliğe dur demenin, tutarlı yolunun tüm milliyetlerden emekçileri, proletaryaya partisinin kaldırdığı sancak etrafında toplamak ve bu doğrultuda mücadele etmekten geçeceği fikirleri net olarak ispatlanmaktadır. Bugün, her türden burjuva milliyetçi alternatifin giderek halkın gücüne güvensizlik emperyalizmin yürüncesine girme doğrultusundaki süratli ilerleyişi (PKK'da görüldüğü gibi) vb'den açıkça görmekteyiz.

TKP/ML'in; ülkemizin emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal bir iktisadi, siyasi yapıya sahip olduğu ülkemizde, başlıca çelişmeler içinde baş çelişmenin çözümünün yolunun özü toprak devrimi olan DHD olduğu, bu mücadelede Parti, Ordu, Cephe'nin can alıcı sorunlar, temel silahlar olduğu düşünceleri pratiği ispatladığı diğer gerçeklerdir.

Çeşitli örgütlerin koalisyonu biçiminde oluşan sansasyonel bir tarzda "cephe" olarak ilan edilen, kof, ilkesiz, pragmatist birliklerin pratiğin balyoz yumruklarıyla iflas ettikleri gerçeği TKP/ML'in doğruluğu canlı hayat tarafından görüşlerinin önemini açığa çıkarmaktadır.

TKP/ML'in; kapitalizmden komünizme gidişte bir geçiş dönemi olan ve kesin anlamda kimin kazandığının henüz belli olmadığı sınıfların ve bunlar arasındaki sınıf mücadelesinin çok daha amansız bir hal alarak devam ettiği, eskinin miraslarının ekonomide, üst yapıda vb. mevcudiyetini koruduğu, sosyalizme ilişkin düşünceleri canlı olarak ispatlanmaktadır.

Ve bu geçiş döneminde üst yapının, siyasi çizginin kısacası, parti ve devlet iktidarının tayin edici önemine işaret eden bu kesitlerde revizyonizmin, oportünizmin egemenliğinin devlet iktidarının burjuvazi tarafından gasbedilmesi olacağını vurgulayan partimizin görüşleri mihenk taş pratikte ispatlanmıştır.

Devlet ve parti iktidarını Rusya'da, Çin'de diğer doğu Avrupa ülkelerinde gasbeden modern revizyonistlerin, buraları nasıl emperyalist-kapitalist dünyanın halkaları haline getirdikleri gerçeği, partimizin fikirlerini ispatlamaktadır.

Arnavutluk'ta devlet ve parti iktidarını gasbeden revizyonist-troçkist kırması AEP yöneticilerinin dalgalandırdığı kara bayrağın sonuçlarını hep beraber görüyoruz.

Bu sorunlara çözüm getiremeyen tüm oportünist, revizyonistlerin geriye dönüşler ve yeni alt-üstler karşısında hayretlere düşerek daha da batakları yolunu tutmaları, troçkizmin rezil çamuruna batmaları, emperyalizme kuyruk olmaları, açıktan ML düşmanı pozisyonlar almaları vurguladığımız gerçeklere zıt düşüncelerden gelmektedir.

TÜM DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR!

Enternasyonal proletaryanın ülkemizdeki öncü müfrezesi Partimiz TKP/ML'in; Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların ışıklı yolunda, onların ölümsüz takipçisi İbrahim Kaypakkaya'nın gösterdiği çığırda yükselttiği kızıl sancağın etrafında toplanalım.

Halkımızın Tek Kurtuluş Yolu Halk Savaşı Yoludur!

Türkiye devriminin temel sorunlarına ML çözümler getiren önderilik *İbrahim Kaypakkaya* yoldaşın diğer fikirleri gibi, Halk Savaşı siyaseti-de hayatın canlı pratiği içinde ispatlandı.

Genel olarak dünya devrim tarihinin, özel olarak Çin devriminin deneylerinden doğru dersler çıkaran *İbrahim Kaypakkaya* ve Partimiz; Mao Zedung yoldaşın Halk Savaşı teorisinde doğru özümledi. Mao Zedung yoldaşın Halk Savaşı teorisinde Halk Savaşı teorisinin basit bir askeri strateji, teknik bir sorun olmadığını, aksine yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin ekonomik, sosyal, siyasal yapısının özgül koşullarında kendine has iç çelişkilerinde devrimci savaşın aldığı özel biçim olduğunu net olarak belirledi. Bu stratejinin özel yasalarını ortaya koydu.

Mao Zedung yoldaşın diğer birçok canalıcı katkılarının yanı sıra, bu konuda da ML hazinesine yaptığı katkıdan öğrenen *İbrahim* yoldaş, ülkemiz devriminin yolunda Halk Savaşı yolu olduğunu derin bir kavrayışla ortaya koydu. Belirlediği siyasi çizgi temelinde sağlam bir pratik sergiledi.

İbrahim yoldaş; Türkiye devrimci hareketinde bu konuda da önemli bir etkinliğe sahip oportünizm, revizyonizm, fokoculuk, darbeciliğe karşı tutarlı bir mücadele yürüttü. Özellikle 1970'li yıllarda daha da sistemli bir hal alarak yükselen bu mücadele; "Halk Savaşı" çığırkanlığıyla sağcı, revizyonist karakterini gizlemeye çalışan PDA'nın kirli gömlekle-rini bir bir açığa çıkardı.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinden çıkarılan canalıcı derslerle ML bakış açısını pekiştiren *İbrahim* yoldaş; şehirlerde toplu ayaklanmalar yoluyla iktidar almayı düşleyenlerin, barışçıl yollarla iktidar olma çabasında olanların, Türk ordusundan kurtarıcılık bekleyen askeri darbelere bel bağlayanların, vb. ham hayallerini ortaya serdi.

Devrimin şiddete dayanacağı gerçeğini bir kez daha canlı olarak çarpıcı şekilde gösterdi. Burjuva devlet, ordu teorilerinin iflasını pratik derslerle daha net ortaya koydu.

Devrimde kitlelerin rolünü anlamayan komplocu, fokocu, küçük-burjuva maceracılığının çıkmazını ve bunun nasıl umutsuzluğa, halka güvensizliğe giderek teslimiyete götüreceğini berrak olarak gösterdi.

Devrimin ilk başlarda şehirlerde başarılamayacağını, şehirlerde toplu ayaklanmalar düzenleyerek iktidar olmayı düşleyenlerin zıvalığını ortaya koydu. Şehirlerde zaman zaman ortaya çıkan ve çıkabilecek işçi ayaklanmaları düzenleyerek iktidar olmayı düşleyenlerin zıvalığını ortaya koydu. Şehirlerde zaman zaman ortaya çıkan ve çıkabilecek işçi ayaklan-

malarının kırık alanlara çekilmedikçe bastırılmaya mahkum olduğunu işaret etti.

Devrimci mücadeleyi her dönem olduğu gibi en zor şartlarda da devam ettirebilmenin ancak sağlam illegal bir zemin üzerinde inşa edilmiş ML bir programın hükmettiği KP'nin varlığıyla mümkün olabileceği gerçeğini bir kez daha belirledi vb...

İbrahim Yoldaş;

Ülkemiz objektif şartlarını bilimsel olarak tahlil ederek, DHD'ni zafere ulaştırmanın biricik yolunun Halk Savaşı stratejisi olduğunu belirleyerek görüşlerini en özlü ifadesiyle 11 ilkede somutlaştırdı. Bugünde her türden oportünizme, revizyonizme karşı mücadelede canalıcı bir önem taşıyan bu önermeleri savunmak, hayatın her alanında uygulamak vazgeçilmez bir görevdir.

Bu tesbitler; Halk Savaşı yolunu ve bu yolda proletaryanın izlemesi gereken hattı aydınlatan, Halk Savaşı stratejisine sıkı sıkıya bağlı olan örgütlenme siyasetine (Parti, Ordu) yol göstermektedir. Aynı şekilde onun bu seyirde temel ve tali mücadele biçimlerine bunlar arasındaki ilişkiye, çalışma tarzına, temel ve tali çalışma alanlarına ve buralarda çalışmayı nasıl ve hangi perspektifle ele almak gerektiğine, Halk Savaşının çeşitli aşamalarında proletarya partisinin temel taktiğine, genel olarak ta ülkenin objektifliğinde silahlı mücadelenin canalıcı önemine ve onun her kesitte kazanacağı özel anlama vb. yön vermektedir. Bu ilkeler nelerdir?

1)– Köylük bölgelerdeki faaliyet esas, şehirlerdeki faaliyet talidir.

2)– Silahlı mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

3)– İlegal mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

4)– Ülke çapında düşman bizden güçlü olduğu müddetçe stratejik savunma esastır.

5)– Stratejik savunma içinde taktik taarruzlar esas, taktik savunma talidir.

6)– Bu dönemde köylerde silahlı mücadele içinde gerilla mücadelesi esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

7)– Şehirlerde (büyük şehirlerde) stratejik savunma döneminde, kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas, ayaklanmalar düzenlemek talidir.

8)– Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenmeler talidir.

9)– Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır.

10)– Kendi kuvvetlerimize dayanmak esas, müttefiklere dayanmak talidir.

11)– Ülkemizde silahlı mücadele şartları vardır.

İbrahim yoldaş; "Başkan Mao'nun Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım" adlı yazısında, bizim gibi ülkelerde neden Halk Savaşı stratejisi genel bir geçerliliğe sahiptir sorusuna berrak olarak cevap vererek, şöyle dedi.

"Bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde devrimin kırık bölgeler-

den şehirlere doğru gelişmesinin iki nedeni vardır. Birincisi; Demokratik Halk Devriminin "toprak devrimi" olması, ikincisi de, ülkemize hakim olan emperyalizmin onun uşaklığı yapan gericilerin (özellikle emperyalizmin) şehirleri ve ileri bölgeleri tamamen kontrolleri altına almış olmalarıdır. Emperyalizmin yarı-sömürgesi olmamız dolayısıyla ülkemiz üzerindeki boyunduruğu da devrimin geri kırılık alanlarında üsler kurarak oradan şehirlere doğru gelişmesini gerekli kılmaktadır." (İK, BY, sf: 31)

Yukarıdaki alıntıda da görüleceği gibi; şehirlerin kırlardan kuşatılmasının bizim gibi ülkelerin objektif koşullarının bir sonucu olduğunu nasıl kavramalıyız?

Birincisi; özü toprak devrimi olan DHD sürecinde bulunmamız ve bu devrimde proletarya önderliğinde temel güç olan köylülüğün canalıcı önemidir. Zira Halk Savaşının özünün bizim gibi ülkelerde köylü savaşı olması Halk Ordusunun gövdesini esas olarak köylülüğün teşkil etmesi gerçekleri bunun sonucudurlar. DHD' de köylülüğün rolü sadece feodalizmin kuvvetle mevcudiyetini sürdürmesiyle izah edilemez. Bu noktada emperyalizme bağımlılık vb. gibi etkenlerde çok önemli bir yer tutarlar. Emperyalizme karşı köklü bir yurtseverlik karakterine sahip olan köylülüğün bu özelliğide görülmelidir. Diğer yandan bizde ve bizim gibi ülkelerde, ulusal sorunun çözülmediği olgusu, kavranırsa ve sosyal özü bir köylü sorunu olan bu sorunda köylülüğün seferber edilmesinin hayati önemi görülebilir...

İkincisi; ülkemizin emperyalizme bağımlı olması, Halk Savaşı stratejisinin gerekliliğini önemli düzeyde etkilemektedir. Çünkü bu ülkelere hakim olan emperyalizm ve uşakları (özellikle de emperyalizm) şehirleri kontrol altına almış vaziyettedirler. Buna karşılık geri kırılık alanları üzerindeki kontrolleri nisbeten daha zayıftır. yukarıda da genel olarak işaret ettiğimiz gibi, Halk Savaşı stratejisine götüren sebep sadece veya tek başına feodalizmin mevcudiyeti değildir. Bu sadece etkenlerden biridir. Aynı şekilde bu strateji sadece köylülerin nüfusun çoğunluğunu teşkil etmesiyle de izah edilemez. bütün bunların yanı sıra, ülkenin emperyalizmin yarı-sömürgesi, sömürgesi olması şartı da ciddi bir etkindir.

Bu konuda İbrahim yoldaşın;

"... Emperyalizmin fiili işgali altındaki bir ülkede milli devrim (o ülkedeki köylü nüfusuna ve feodalizmin mevcudiyetine bağlı olmaksızın) esas olarak kırlardan şehirlere doğru gelişir. Çünkü işgalci emperyalist kuvvetler, öncelikle ülkenin büyük şehirlerini, anayollarını, ana haberleşme hatlarını vb. ele geçirir. Fakat geniş kırılık alanları kontrol edemez..." (İK, BY, sf: 395) sözleri, bu noktayı izah etmektedir. Emperyalizme bağımlılık olgusunun temel etkenlerden biri olarak Halk Savaşı stratejisinin gerekliliğinde rol oynaması nedendir? Herşeyden evvel; emperyalizme bağımlı olan komprador kapitalizm milli sanayinin gelişmesini köstekler. Emperyalizm kendisine bağımlı bir ülkede her ne kadar iradesi dışında da olsa komprador kapitalizmin gelişmesine yol açmaktaysa da, esas ve bilinçli işlevi geri üre-

tim tarzını ayakta tutmaktır. Bu onun hakimiyeti için elverişli bir zemin yaratır. Aksi görüş, emperyalizmin feodalizmi tasfiye edebileceği, feodalizme karşı mücadeleyi emperyalizmin ve uşaklarının işi olarak gören, tek tip devrim noktasında konaklayan troçkistler, menşeviklerin görüşüdür. Emperyalizm İbrahim yoldaşında belirttiği gibi feodalizmi; "hiçbir zaman köylü usulü halledemez."

Demek ki, emperyalizme bağımlılığın sonucu olarak, sanayi zayıftır, cılızdır. Bu onun emperyalizme bağımlı montajcı vb. özelliğinden gelir. Bu neye yol açmaktadır? İşçi sınıfının nispeten zayıflığına. Bu durum, devrimin güçlerini şehirlerde olumsuz yönde etkiler. Geniş bir köylü yığınının varlığına kaynaklık eder. Devrimin güçlerinin kırsal alanda daha da elverişli bir konumda olmasında etken olur vs...

Böyle ülkelerde karşı-devrimin en zayıf halkası kırsal alanlardır. Devrimin güçleri köylük bölgelerde nisbeten daha güçlüdür. Feodalizmin varlığı, köylü kitlesinin nüfus olarak çoğunluğu, köylük alanlarda güçler dengesini, devrimin lehine etkilemede rol oynadığı gibi, diğer yönüyle de işçi sınıfının zayıf olmasına yol açmadaki rolüyle de şehirlerde kuvvet ilişkisini devrimin aleyhinde etkiler. Sorun bu iki yönüyle birlikte ele alınmalıdır. Aksi halde "köylü nüfusu azalıyor." Aren oportünisti misali, "feodalizmi teraziye vurma" anlayışlarıyla Halk Savaşı stratejisinin inkar edilmesine karşı tutarlı bir pozisyon alınamaz. Kısacası Halk Savaşı stratejisinin geçersizlik veya geçerliliğinde devrim ve karşı-devrim arasındaki güç dengesinin somut durumu temel önemde bir rol oynar.

Toparlarsak; ülkemizde devrimin dengesiz gelişiminin, iktidarın kırlardan şehirlere doğru parça parça alınmasının maddi zemini yarı-sömürge, yarı-feodal yapıdır. Bu iradi bir dayatma değil, ülkemiz objektifliğinin zorunlu sonucudur. Bizde ve bizim gibi ülkelerde, ekonomik ve siyasi yapının gelişmesi dengesizdir. Mao Zedung yoldaşın deyişiyle; "Zayıf bir kapitalist ekonomi, kendisinden üstün bir yarı-feodal ekonomi ile yan yanadır; bir kaç modern sanayi ve ticaret şehri, genç ve hareketsiz bir kırsal bölge ile bir aradadır; bir kaç milyon sanayi işçisi, eski sistem altında alın teri döken birkaç yüz milyon köylü ve zanaatkarıyla yan yanadır..." (MZ, Askeri Yazılar, sf: 120)

Mao Zedung'un bahsettiği dengesizliğin, bizde de olduğunu, ancak pişkin bir revizyonist inkar edebilir. Politik gelişmede de dengesizlik vardır. Bunu görürsek, savaşın neden uzatmalı bir karakter aldığı ve dengesiz gelişeceğini anlayabiliriz. İbrahim yoldaş; Başkan Mao'nun "Kızıl Siyasi İktidarlar" öğretisini doğru olarak özümsemi. Ve ülkemizde Halk Savaşının, kırlardan şehirlere doğru iktidarın parça parça alınmasının ifadesi olan geri kırılık alanlara dayanarak, buralarda Kızıl Siyasi İktidarlar yaratarak ve giderek genişletip şehirleri kuşatarak gelişeceğini doğru olarak belirledi. Kızıl Siyasi İktidarların kurulması ve yaşatılması için şu şartların varolması gerektiğine işaret etti:

1)– Sağlam bir kitle temeli.

- 2)– Sağlam bir parti örgütü.
- 3)– Oldukça güçlü bir kızıl ordu.
- 4)– Askeri harekate elverişli arazi.
- 5)– Beslenme için yeterli ekonomik kaynaklar.

Bu şartlardan bazıları objektif, bazıları subjektiftir. Bunlardan parti, ordu subjektif öğelerdir ve sınıf mücadelesinin canlı pratiği içinde, özel olarak da silahlı mücadele içinde kurulup, inşa edilir veya pekiştirilirler. Ülkemizde ağalığın, tefecilğin, faizciliğin güçlü olduğu ve doğası icabı çelişkilerin çok daha yoğunlaştığı, geçmişte önemli silahlı kitle hareketlerine (Dersim, Ağrı, vb'deki milli hareketler gibi) karşı-devrimin katliamlarına sahne olmuş, yukardaki objektif koşulların mevcut olduğu geri kırık alanlar, KSI için üst bölgeleridir. Bu bölgeler esas alınmalı ve silahlı mücadele içinde diğer subjektif öğelerin daha elverişli konuma yükseltilmesi için çalışılmalıdır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş; silahlı mücadeleye yaklaşım konusunda da her türden sağ ve sol oportünist düşüncelerle, fokoculuk ve teslimiyetçi, pasifist anti-ML çizgilerle araya kalın bir çizgi çekti. Her konudaki gibi bu konuda da bizlere güçlü ML silahlar devretti. Her alandaki fikirleri gibi, onun bu konudaki ML fikirlerini hayatın her kesiminde savunmak, pratiğe uygulamak, onun diyalektik materyalist mantığını izleyerek geliştirip, derinleştirmekle onu layığıyla anabilir ve savunabiliriz.

Birincisi: Mücadele biçimleri insan iradesinden bağımsız, objektif olgudur. ML'ler onu icat etmez, subjektif isteklerine göre ele almaz, mücadele biçimlerini kabul ederler. Onları görür, yön verip genelleştirir, örgütleyerek bilinçli kırlarlar. Onları mutlak değişmez olgular olarak değil, hareketin gelişim seyri içinde meydana gelebilecek köklü değişikliklerle birlikte değişen, yerini diğer biçimlere bırakan olgular olarak kavrarlar. Kendilerini mutlak şekilde hiçbir biçimle sınırlamazlar. Kıscası yoldaş *İbrahim*'inde PDA revizyonizmine karşı polemiklerde belirttiği gibi, "*ML'ler ne ebedi olarak, ne de geçici olarak hiçbir mücadele biçimini reddetmezler.*" (İK, BY, sf: 367)

Mücadele biçimleri somut ve tali koşullardan soyut ele alınamazlar. Diyalektik materyalist görüş açısına göre; "*Ekonomik evrimin değişik anlarında, politik durumundaki, ulusal kültürdeki, çeşitli koşullara bağlı olarak farklı mücadele biçimleri birinci plana geçer, başlıca biçimler halini alır, ayrıca ikinci derecedeki yöntemlerle, değişik hareketin vardığı noktadaki somut koşulları ayrıntılarıyla incelemeyen, belirli bir mücadele biçimini kabul etmek, sorun çıktığında evet ya da hayır diye cevap vermeye çalışmak, Marksizm alanını tamamen terketmektedir.*" (Lenin, Partizan Savaşı, sf: 78-79)

İbrahim yoldaş, mücadele biçimleri konusunda, bu ML düşüncelere sıkı sıkıya bağlıydı. Bunun ürünüdür ki, ülkemizin ekonomik, siyasi, kültürel, sosyal tarihsel vs. yapısının çok yönlü ayrıntılı tahlilini yaptı. Objektif yapının bilimsel analizinin ürünü olarak, temel ve tali mücadele

biçimini, (DHD boyunca stratejik anlamda) ortaya koydu. Ve ülkemizin ekonomik siyasi yapısının sonucu olarak silahlı mücadelenin tüm DHD süreci boyunca, temel mücadele biçimi olduğunu, diğer bütün biçimlerin talii ve bunun hizmetinde ele alınması gerektiğini doğru olarak belirledi. Bu subjektif iradi bir tespit değil, ülkemizin objektif gerçekliğinin somut tahlili üzerine yükselen bir tespittir. Çünkü; ülkemiz emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Bu yapı, siyasal üst yapı da dönem dönem şu veya bu şekil olsa da, sürekli bir faşist diktatörlüğe tekabül etmektedir. Ülkemizin genel yapısının bir sonucu olarak, sürekli mevcudiyetini sürdüren (bazen ağırlaşır, bazen kısmen gerilese de) bir ekonomik politik buhran vardır. Bunun ürünü olarak, bazen alçalma, yükselme biçiminde değişiklikler gösterse de devamlı varlığı süre giden bir devrimci durum mevcuttur. Ülke yapısının doğal sonucu olarak, çelişkiler belli bir yoğunluk ve keskinlik gösterir. Güçlü düzen aleyhtarı bir potansiyeli bağrında taşır... vs... Bütün bunlar, ülkemizde silahlı mücadelenin neden temel mücadele biçimi olduğunu izah etmektedir.

Ayrıca yoldaşın mücadele biçimlerine yaklaşımda tek düze olmadığı, onun her somut durumda tespit ettiği mücadele biçimi, örneğin, gerilla mücadelesi, düzenli savaş veya stratejik savunma, stratejik saldırı ve bu dönemlere has güdülmesi gereken taktik ve bazı konularda da net olarak ortadadır.

*İbrahim yoldaş; silahlı mücadeleyi siyasi mücadelenin bir biçimi ve en üst şekli olarak doğru olarak ortaya koydu. Siyasetten kopuk bir savaşın, mücadele biçiminin düşünülmemeyeceğini belirterek, silahlı mücadeleyi siyasetten koparan, PDA revizyonizmine ağır darbeler vurdu. Bu aynı zamanda mücadele biçimlerini her şey gören, tutarlılık ve tutarsızlığın ölçütünü sürdürülen mücadeleye hükmeden siyasette değil, onun şekliyle ele alan bakış açılarının panzehiridir. Sağ teslimiyetçi, kendiliğindencilik gibi "terörizme" tapan görüş açısı da, aynı şekilde kuyrukçuluktur, kendiliğindenciliktir. **İbrahim Kaypakkaya yoldaşın şu sözleri öğreticidir: "Salt askeri görüş açısı, savaşmak için savaşmak tutumuna sahip olanların görüş açısıdır. Biz devrimin siyasi görevlerini yerine getirmek için savaşmak istiyoruz. Kırılık bölgelerde parti önderliğinde halk ordusunu yaratmak, mahalli ve merkezi otoriteyi adım adım parçalayarak, halkın iktidarını gerçekleştirmek için, silahlı mücadeleyi savunuyoruz."** (İK, BY, sf: 362) "**Silahlı mücadele, siyasi mücadelenin tek biçimi değil, ama bir biçimidir.**" (İK, BY, sf: 363)*

Bütün bunlar, sağ oportünizmin, teslimiyetçi akımların, *İbrahim Kaypakkaya yoldaş* "salt askeri bakış açısına sahip olmakla" damgalayan, O'nu, "sol oportünist, terörist" olarak gösteren, kara çalma ve iftiralara da birer cevaptır. Silahlı mücadelenin ülkemiz gerçeğinde can alıcı önemine işaret eden *İbrahim Kaypakkaya yoldaş*, parti, ordu ve cephenin inşa edilmesinin temel yolunun ne olduğunu da sağlam bir bakış açısıyla ortaya koydu ve şöyle dedi:

"Bugün ÷lkemizde komünist devrimcilerin esas görevi, silahlı mücadele içinde, halkın üç büyük silahını inşa etmektir. Subjektivizmden, revizyonizmden ve doğmatizmden arınmış, kitlelerle kaynaşmış, teori ile pratiği birleştiren, özeleştiri metodunu uygulayan, çelik disiplinli bir **Komünist Partisi**; böyle bir partinin önderliğinde **Halk Silahlı Kuvvetleri**; yine böyle bir parti önderliğinde **Halkın Birleşik Cephesi**; işte düşmanı yenmede kullanacağımız halkın üç silahı bunlardır." (İK, BY, sf: 444 —aç, İK)

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, mücadele biçimleri ve esas mücadele biçimleri doğru tesbitine bağlı olarak, temel örgütlenmelerin hangi biçim ve yollarla inşa edileceği konusunda da doğru bir tespit yaparak, silahlı örgütlenmelerin esas örgütlenme olduğunu, parti örgütlenmesinden sonra kavranacak esas örgütlenmenin ordu örgütlenmesi olduğunu bugün bu konudaki esas görevimizin kırsal kesimlerde seçilmiş bölgelerde gerilla örgütlenmesinin esas görev olduğunu doğru olarak tespit etmiştir. Yine bu örgütlenmelerin esasının kırsal kesimlerde inşa edilmesi gerektiğini açık olarak vurgulamış, diğer örgütlenmelerin silahlı mücadeleye hizmet temelinde ele alınması gerektiğini isabetli olarak belirtmiştir.

İbrahim Kaypakkaya'nın ve Partimiz TKP/ML'nin doğru bir biçimde savunduğu yukardaki tezler, Türkiye devrim pratiğinde ve 12 Eylül sonrası dönemde bir kez daha doğrulanmış, iktidarı toplu ayaklanma yoluyla almayı hayalleyen sağ oportünist görüşlere devrimi, bir avuç öncünün gerçekleştireceği hayalini yayan maceracı, fokocu akımlara, parti ve ordunun silahlı mücadele içinde inşa olacağı gerçeğini reddeden, önce teori yapalım, sonra önderlik yaparız diyen küçük-burjuva sağ teslimiyetçi revizyonist görüşlere bir kez daha ağır bir darbe indirmiş ve Partimizin savunduğu tezlerin doğruluğu bir kez daha pratik hayat tarafından ispatlanmıştır.

Partimizin Halk Savaşı siyaseti, bir zamanların 'öncülerin', şimdinin burjuva demokrasisi hayranı Dev-Yol gibi akımlara, bir zamanların genel ayaklanmacıları, şimdinin 'yasaklar zincirini kırmayı' temel görev olarak tespit eden HK revizyonistlerini, kitlelere güvenmeyen, Suriye, Libya, RSE'ye bel bağlayarak savaş yürütmeye çalışan PKK gibi teslimiyetçi, milliyetçi, sol oportünist reformist görüşleri de bir kez daha yerden yere vuran, vuracak olan güçlü bir siyasettir.

Partimiz kuruluşundan günümüze kadar, bu ML siyaseti savunmasına rağmen, bu siyaseti hayata uygulamada önemli başarılar elde etmesine rağmen, özellikle 12 Eylül öncesi ve sonrası dönemde, bu siyaseti hayata uygulamada yeterince başarılı olduğunu söyleyemeyiz. Bugün bu alandaki başarısızlıklarımızı aşmanın en önemli yollarından biri de, olumlu tecrübelerimizi geliştirmek, olumsuz deneylerimizi ve başarısızlıklarımızı tespit etmek ve doğru dersler çıkarıp, bu dersleri hayata uygulamaktır.

Bugün *İbrahim Kaypakkaya* ve Partimizin Halk Savaşı stratejisini doğru bir şekilde kavramak ve hayata uygulamak için, sağ ve sol anlayışla-

ra karşı amansız bir mücadele verilmeli ve Marksist-Leninist siyasetimizin tutarlı bir şekilde hayata uygulanması en önemli görevlerimizden biridir.

Bugün halk savaşı yolunda ilerlememizin en önemli halkası, partimizin sınıf mücadelesindeki başarısızlıklarından doğru dersler çıkarmak, yaralarımızı sarmak, güçlerimizi itina ile korumak, doğru ders ve deneylerimizle sahip çıkmak, bunları geliştirmek ve bunlara sahip çıkmaktır.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi doğru kavramak ve partimizin her türlü imkanlarının **esasını** silahlı mücadeleye ve hazırlıklarına tabi kılmak, bu yolda bilinçli olarak seferber etmek ve yönlendirmektir.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi doğru kavramak, kırsal kesimlerdeki faaliyeti sözde değil, gerçekte esas almak, en ileri kadrolarımızın esasını bu alana seferber etmek, gerilla savaşına hazırlanmak, parti ve ordu inşasını derinleştirmek, gerilla birimlerinin örgütlenmesini ve faaliyetlerini esas almak, milis örgütlenmesine gerekli önemi vermek, kadrolarımızı ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri olarak eğitmek, silahlandırmaktır.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi doğru kavramak, köylük alandaki çalışmada, gerilla guruplarının örgütlenmesini temel halka almak, buralardaki diğer tüm gurupların, hücrelerin örgütlenmesini silahlı mücadele hizmetinde ve onun ihtiyaçlarını karşılamaya tabi olan politika temelinde ele almak demektir. İşçileri ve köylüleri, ne idüğü belirsiz eğitim gurupları içinde örgütlemeye, hantal, kof, ne için oluşturulduğu belli olmayan zırva anlayışlara geçmişte olduğu gibi bugünde karşı çıkmak demektir. Köylüler arasında, Köy Parti Komiteleri örgütlemek, partili ve partisiz köylülerden oluşturulacak üretime dayalı silahlı mücadele müfrezeleri, köylü milisleri teşekkül ettirmek. Yine buralardaki Parti Komitelerine bağlı olarak özel görev hücreleri ve gurupları inşa etmektir. Profesyonel gerilla birlikleri oluşturmaktır.

Bugün Halk Savaşı stratejisini doğru kavramak, kadrolarını sınıf mücadelesinin canlı pratiğinde "engin bir tecrübe", "derin bir siyasi kavrayışa sahip" hale getirmek için "pratikte sıkı sıkıya bağlı canlı bir ideolojik siyasi eğitim" için azimle çalışmak demektir.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi doğru kavramak, ihtilalci kitle çizgisini hayatın her alanında uygulamak, ekonomizmin kitleleri aşamalı tarzda bilinçlendirme teorisine olduğu gibi, onun bir başka türü olan, kitlelerin kendi deneyimleri üzerinde eğitilmesini anlamayan, sözüm ona keskinliklerle sol reformizmini gizleyen her türden kendiliğindencilige karşı mücadele etmektir. Kendiliğinden kitle hareketinin kuyruğuna takılmaya karşı çıkmak, veya seyirci pozisyonda kendiliğinden kitle hareketini beklemeyi reddetmek demektir.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi kavramak, Partimizin kitle bağlarını genişletmek, buna uygun taktik hat izlemek, kitlelere güvenmek, onları devrim yolunda seferber etmek, yılgınlığa, teslimiyete, maceracılığa karşı çıkmak, kitlelerin gücüne güvenmeyen, onları örgütlemeye gerekli sabrı göstermeyenlere karşı mücadele vermek, silahlı mücadeleyi, günün ob-

jektif koşullarına uygun bir biçimde yürütmek, adım adım ilerleme taktiğine başvurmak, gerilla faaliyet alanlarını doğru ve bilinçli bir taktikle geliştirmek, gerilla faaliyetlerini adım adım yaygınlaştırmaktır. Halk Savaşı stratejimizi kavramak, partinin ve ordunun silahlı mücadele içinde ve silahlı mücadele perspektifiyle inşa etmek, bu konudaki kendiliğindenci ve sağ anlayışlara karşı çıkmak, taktiklerimizi stratejimize tabi kılmak, ona hizmet etmek demektir.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi kavramak dünyadaki haklı mücadeleleri ve savaşları desteklemek, proletarya önderliğindeki halk savaşlarını desteklemek, propagandasını yapmaktır.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi kavramak, genel ayaklanma teorisyenlerine, burjuva demokrasisi savunucularına karşı çıkmak, kitlelerden kopuk, maceracı hareketlere karşı mücadele etmek demektir.

Bugün Halk Savaşı stratejimizi kavramak, önümüze yeni Dersim'ler yaratmayı hedef koymak, bu tecrübe üzerinde yükselmek, bu kazanıma sahip çıkmak, gerilla mücadelesine her yönüyle destek olmak, önderlik yapmak demektir.

Partimiz; sahip olduğu doğru politikasıyla, bu görevleri eninde sonunda başararak, komprador patron ağa devletin ve efendileri emperyalistlerin saltanatlarını Halk Savaşı ile yerle bir ederek, Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirecek, sosyalizm ve komünizm yolunda ilerleyecektir. Hiç bir güç bizi tuttuğumuz bu yoldan geri döndüremeyecektir.

—Yaşasın Halk Savaşı!

—Yaşasın Partimiz TKP/ML Ordumuz TİKKO!

İBRAHİM YOLDAŞ'TAN 2 ANI!

İbrahim yoldaş ile birlikte mücadelede yer almış yoldaşlardan dinlediğim iki anlamlı anıyı anlatmak istiyorum. Şöyle anlatmışlardı:

1: İKİ SİLAH:

“PDA'dan daha yeni ayrılmıştık. *İbrahim yoldaş* çok sık Malatya ve İstanbul'a gidiyordu. Yürüttüğü tartışmalar sonucunda buralarda ve Filistin'de devrim isteyen samimi kadroları kazanmıştı. Esas anlatmak istediğim bu değil.

"Yine Malatya'dan bir dönüşünde yoldaşı heyecan ile karşılaşmıştık. Özellikle konuşmamızın bir yerinde bize bir silah getirdiğini öğrenince büyük bir sevinçe kapılmıştık. İbrahim yoldaşın öve öve bitiremediği ve bizim aramızda bir türlü paylaşamadığımız büyük silah, şimdiki yoldaşların burun kıvrıp yüzüne bile bakmadıkları 7.65 Map marka küçük bir tabancaydı. — Tamam artık bize ölüm yoktu!

"Bizler bu büyük silahımızı elden ele dolaştırıp daha düşmana karşı kullanmadan hurda hale sokmak üzereyken, yoldaş İbrahim gülererek "sizi bir silah daha getirdim" dedi. Elimizdekini bir yana bırakarak, heyecanımız bir kat daha artmış ve yoldaşın etrafını sarmıştık. İç cebinden büyük bir silah edasıyla çıkardığı şey hepimizi şaşırtmıştı: Bu Mao Zedung yoldaşın Kızıl Kitabıydı... Hayal kırıklığına uğramıştık. Böyle silah mı olur?! Şafak revizyonistleri, silah dendiğinde hep bunları karşımıza çıkarmamış mıydı! Bizim itirazımıza ve hoşnutsuzluğumuza önder yoldaş gülüyordu. Her kafadan ayrı itirazların yükseldiği bir tartışmaya girdik. İyi kapıştık. İbrahim yoldaş bize silah ile siyaset arasındaki ilişkiyi ve siyasetin tayin edici olduğunu anlatmıştı. İnatçı karşı koymaların durmasından sonra bu silahımız da, birincisi kadar olmasada, elden ele dolaştı ve yoldaş "Komünistler" bölümünü okuyarak, komünistlerin nasıl olması gerektiğini ve davranışlarımızı nasıl düzeltmemiz gerektiğini etraflıca anlatmıştı. Fakat buna rağmen birinci silah daha çok ilginizi çekiyordu ve ben mesela 7.65'lik Map ile Kızıl Kitap'tan hangisinin daha büyük olduğu konusundaki çelişkiyi bir müddet daha taşıdım.

"İbrahim yoldaş Kızıl Kitap'a ayrı bir önem veriyor ve "her gerilla biriminde en az bir adedinin bulundurulması gerektiği"ni söylüyordu.

Bu, Kızıl Kitap'ın kısa, özlü ve yol gösterici açıklamalarıyla hemen hemen her temel konuda aydınlatıcı başvuru kaynağı olma özelliğinden geliyordu. Özellikle köylerde çalışmaya başladığımız dönemde, pratik içinde karşılaştığımız sorunlarla ilgili bölümleri okumamızın büyük yararlarını görmüştük. Bu hem yazılanların daha iyi kavranmasını ve teorik bilgilerimizi daha sağlıklı şekilde geliştirmemize yol açmış ve hem de pratiğimizde düştüğümüz hataları ve çıkmazları aşmamızda yol göstericiydi. Yine Kızıl Kitap köylülerin eğitilip, siyasi gelişmeleri için iyi bir kaynaktı.

"İbrahim yoldaşa siyaset ile silahlı mücadele, teori ile pratik arasındaki ilişki, bilinç ile eylem arasındaki bağ oldukça açıktı. Pratikten kopuk bir siyasal çalışma, silahlı mücadele çizgisine hizmet etmeyen bir bilinçlenme, hemen soyutluğa kayar ve siyasi eğitim ve örgütlenmeyi asıl görevlerinden kopararak yozlaştırıp, örgütü okuma kulübüne dönüştürecektir. Şafak revizyonizminin eleştirisini yaparken de buna dikkati çekmişti. Yine yoldaş, pratik faaliyetin önemini tek yanlı abartan ve siyasi çalışmanın önemini küçümseyen ve pratik faaliyetki tek yanlı geliştirme eğilimlerine karşı da mücadele etmiştir. Hatırlıyorum da, PDA revizyonizmine karşı duyulan tepkiden dolayı, siyasi çalışmanın öneminin

küçümsenmesi bizde epey güçlüydü. Ayrılıklardan sonra gördüğümüz ilk derslerden biri "siyasi çalışma bütün çalışmaların can damarıdır" makalesi üzerine olmuştu. Bu çalışma sonucudur ki bakış açımız daha genişlemiş ve Kızıl Kitap'ın daha büyük olduğunu kavrayabilmistik.

"İbrahim yoldaşın bize bıraktığı iki büyük silahın, önemini görmeli, iyi ve doğru kavramalıyız; aralarındaki ilişkide somut olmalıyız. Bu silahlara sıkı sarılmalı, hiçbir zaman elden bırakmamalıyız. Devrim yapmak istiyorsak, mutlaka diğer ülkelerdeki devrimlerden öğrenmeliyiz, araştırıp incelemeliyiz. ML'i öğrenmeli ve somut durum tahlilini öğrenmeliyiz.

Başlangıcın tanığı yoldaşlardan dinlediğim bu anı, oldukça öğreticidir. İbrahim yoldaşın bize bıraktığı **İki Silah**, ML'in kılavuzluğunda silahlı mücadele yoludur. Başarıya götürecek tek yol bu yoldur. Partimiz bu yoldan şaşmamıştır; olumlu ve olumsuz tecrübeleriyle bugün bu silahlara sarılmakta daha kararlıdır.

TIKKO GERİLLALARININ BİR SİYASİ EĞİTİM ÇALIŞMASI.

"Şafak revizyonizminden ayrıldıktan sonra, onun okumaktan ibaret olan sağ çizgisine bir tepki olarak, aksi yönde bir hata doğdu. İdeolojik ve siyasi eğitim ölçüde ihmal edildi. Önemsenmedi. Bu hatayı en kısa zamanda düzeltmeliyiz. Pratik faaliyetle sınıksız birleştirilmiş siyasi ve ideolojik eğitim faaliyetlerine süratle girişmeliyiz."

İbrahim Kaypakkaya

Dinlediğim ikinci anda şöyledir:

2: DERSİM'DE BEŞYÜZ GERİLLA:

"Dersim'i bilirsiniz, dört bir yanı dağlıktır. Şehir merkezini çevreleyen dağlar, içine kapanmış, omuzlarını düşürmüş ve kamburu çıkmış gibi dururlar sanki. Tanık oldukları zulme, çekilen acılara dayanamıyarak boyun eğmiş gibidirler. Etkileyici olan heybetlerine rağmen insan, biraz çaba göstermeyi göze alınca bu dağların tepesine çıkıp aşmayı ve bunları altetmeyi rahatlıkla gözüne kestirebilir. Tam bu dağ ve tepelerin arasında hala başeğmemiş ve direnen bir tepe vardır. Çöken dağlara inatla başını kaldırmış, göğsünü germiş ve sıçramaya hazır duran bu dağ, isyancı geleneği sürdürme kararındadır. İnsana güven veren, özenilen, etkileyen ve erişilmez gibi duran bu dağa, halkımız sevdiği, kurtarıcı gördüğü, ef-saneleştirdiği atın ismini takmıştır. Bu dağ Düdüdü dağıdır. Yalçındır, sarptır. Halk Düdüdü'e güvenir, sırtını dayar. Gericiler onun tepelerine düşen gölgesinden rahatsız olurlar, korkarlar, sevmezler Düdüdü'ü. İbo'da Düdüdü'ü severdi, onu şaha kaldırmak, dizginlerinden boşamak isterdi, kösteklerinden kurtarmak isterdi.

"Düdüdü'ün eteklerine yakın bir toprak eve kapanıp yazılarından birini hazırladığı dönemde. Çıkmış Düdüdü'ü seyrediyorduk. Yoldaş, boyun eğmez tepesine Kızıl Bayrağı uygun görmüştü ve "Şu Düdüdü'ün tepesinde Kızıl Bayrağı dalgalandırmak ne güzel olur" demişti. Düdüdü'ün tepesine Kızıl Bayrak'tan daha güzel yakışan hiçbir şey olamazdı. Onun hayaliyle komşu dağlar üzerine konuştuk. İbrahim yoldaş, "şu dağlarda beşyüz gerillamız neden olmasın" dediğini hiç unutmadım. Neden bu dağlarda beşyüz gerillamız olmasındı. Olacaktı! Birgün bu gerillalar beşyüz de olacaktı, beşbinde... Biz daha bir elin beş parmağı kadar bile yoktuk. Fakat hayallerimiz büyüktü. Önümüzde zorluklar çoktu, fakat bunları aşmaya azim vardı. Devrimci azmin ve kararlılığın aşmayacağı engel, varamayacağı hedef yoktur.

"Daha sonra 18 Mayıs gecesinde Düdüdü dağına kızıl bayrak dikildiğini ve büyük bir ateş yakıldığını Dersimi çevreleyen dağların doruklarında yakılan ateşlerle buna cevap verildiğini duyduğumuzda, epey heyecanlanmıştım. Hayallerimiz gerçek olacak, yapılanların çekilenlerin, acıların boşa gitmediğini gördüm. İbo'yu anmak tam da buydu. Düdüdü'ü şaha kaldırmak, uyuyan dağları uyandırmaktı. İsyan ateşeni büyütme, yaymaktı. Ordumuzu inşa etmek ve geliştirmekti.

"Diyeceğim şudur: İbo bize beşyüz gerilla hedefini koydu, dağınık olan yığınlar içinde kök salmamızı öğütledi. Halk savaşını geliştirmeyi ve iktidarı almayı hedef olarak koydu. Burada durmamayı ve daha ileri hedeflere yürümeyi gösterdi. Bu hayaller gerçekleşmeyecek hayaller değildir. Durmayan çaba, dinmeyen azim bizi bu yolda ilerletecektir.

Hedeflerimizi adım adım gerçekleştirelim."

İbrahim yoldaşın azim ve kararlılığını, geleceğe güvenle bakışını ortaya koyan bu olaydan çıkarmamız gereken dersler nelerdir?

Ordunun örgütlenmesine gösterdiği bu önem ve yaratmak istediği silahlı güçlere dair bu düşüncesiyle ortaya koyduğu gibi, yoldaş, ülkemiz gerçeğini derinden kavramış ve bunu değiştirmenin yolunda o bilinçle isabetli seçtiğini ortaya koyuyor. Sosyal pratik ve özellikle de 12 Eylül'den bu yana gelişen sınıf mücadelesinin pratiği çok açık şekilde bu gerçeği kanıtlamış ve onu doğrulamıştır. Bugün kurları esas almadan, Halk Savaşı stratejisine uygun örgütlenme yaratmadan ve özellikle ordunun inşasına önem verilmeden gelişmek, ilerlemek ve ayakta kalmak mümkün olmayacaktır. Ordu örgütlenmesinin tayin edici önemi üzerinde duracak olursak, "eğer ordumuz yoksa hiçbir şeyimiz yoktur" gerçeği bunu tam olarak ortaya koyar ve kavrayacağımız halka konusunda bizlere fikir verebilir. Türkiye koşullarında silahlı mücadeleye dayanmadan ve ordu örgütlenmesiyle birleşmediği zaman gelişme mümkün olmaz. parti örgütlenmesinin ve varlığının devamı için orduyu inşa etmek geliştirmek ve bu mücadele içinde partiyi örgütleyip geliştirmek zorundadır. Nitekim buna uyduğumuz alanlarda ayakta kalabildik ve uymadığımız alanlarda kaybettik; bu olumlu ve olumsuz tecrübelerimizden öğrenerek, ilerlememiz gerekir.

Gelişme, *İbrahim* yoldaşın ordunun inşasına ilişkin yaklaşımını da pratikte doğrulamıştır. PDA revizyonizminin silahlı mücadeleyi ertelemesinin bir aracı haline getirdiği "devrime katılan her ferdin, devrimin bütün muhtemel sonuçlarını başından bilmesi, devrimin mahiyetini ve anlamını kesinlikle kavramış olması" gerekliliğine dair görüşlerinin orduyu örgütlemeyi "Marksizm-Leninizmi kavramış kadrolar yetiştirmek ve sonra bunları silahlı guruplar içinde örgütlemek anlayışı ve çabası"na kadar götürmüştür. buna karşı *İbrahim* yoldaş ordu örgütlenmesi konusunda "böyle bir şartın koşulamayacağı ve bunun devrimi imkansızlaştırmak olduğunu söyleyerek görüşlerini şöyle açıklamıştı:

"Gerilla guruplarına kimlerin girebileceğine gelince baylar, henüz Marksizm-Leninizmi kavramamış olsa bile, gericilere karşı içinde nefret taşıyan ve onlara karşı savaşmak isteyen, öğrüt disiplinini kabul eden, gizliliğe riayet eden, yaşı ve sağlığı müsait, militan işçi, köylü, aydın, kim olursa katılabilir. Ve bunlar gerilla müfrezelerine sizin gibi kitaplar hatmetmiş cahil entellektüellerden çok daha layıktırlar. Önemli olan birinci olarak partinin önderliğini sağlamaktır. İkinci olarak, bu guruplara katılanların sürekli ve sistemli bir şekilde, silahlı mücadelenin seyri içinde ve ona hizmet edecek bu mücadeleye ışık tutacak şekilde Marksist-Leninist ideolojik eğitimlerini sağlamaktır. Üçüncü olarak da savaş için işçi ve köylü yığınlarını seferber etmektir." (sf: 361)

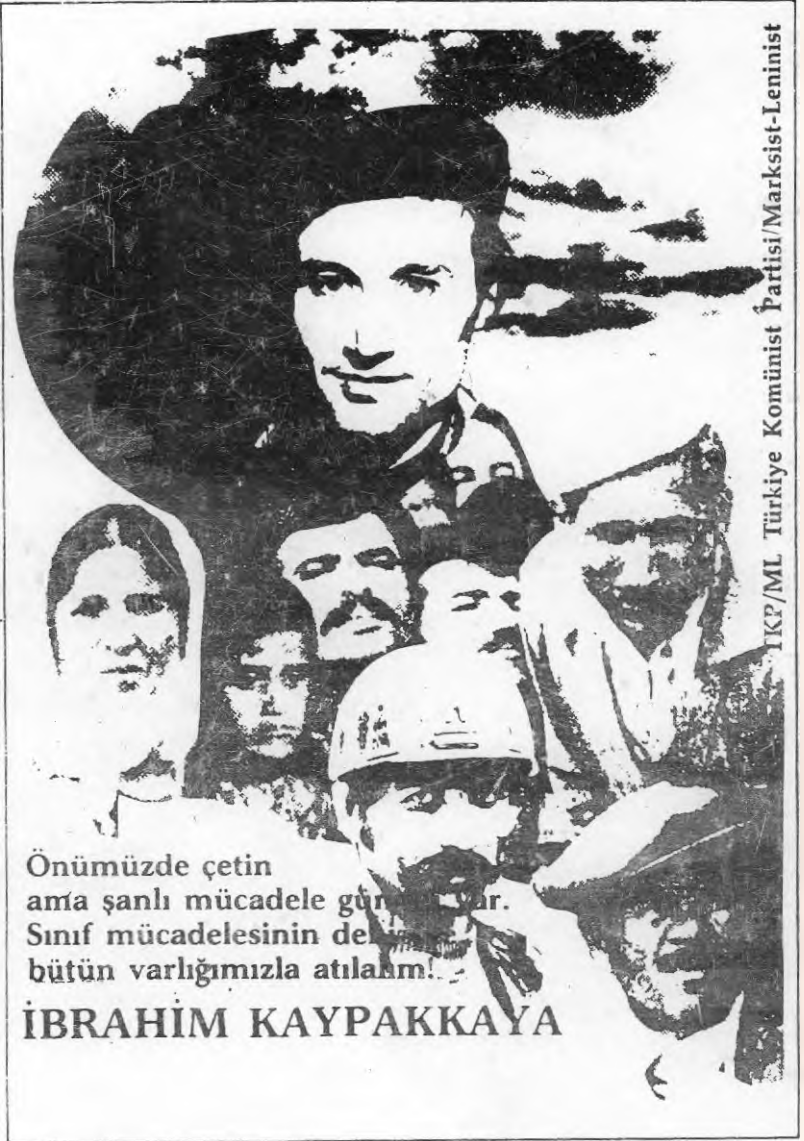
Marksist-Leninistler, aynı şekilde silahlı faaliyeti, bilinçli kadroların bir eylemi olarak değerlendiren "öncü savaş" teorilerini reddetmiştir. Or-

du meselesinde, hem PDA vari sağdan, hem de kır (fokoculuk) ve şehir gerillacılığı türünden soldan gelsin, farklı görünmelerine rağmen aynı noktada buluşmaktadırlar: Silahlı birimlerin (ordunun) inşasını, kadroların örgütlenmesi olarak görmeleridir. Parti ile ordu arasındaki farklılığı sonuçta reddetmeye varan bu anlayışlar, tam da devrimi her yönüyle kususuz ve saf olarak düşünen ve onu imkansızlaştırmaktan başka bir işe yaramayan anlayışlardır.

Halk ordusunu inşa ederken, şüphesiz Marksizmi "kavramış" profesörler aranmayacak, halkın her kesiminden düzene karşı ileri çıkanları örgütleyerek geliştirecektir. Devlete karşı kin duyan ve savaşmak isteyen, örgüt disiplinini tanıyan, gizliliğe riayet eden kim olursa, hatta namazını kılan, oniki orucunu tutan, sosyalizmi kabul etmeyen de olsa, alışkanlıkları ve hareketleriyle halka ve örgütlü mücadeleyle zarar vermeyen, fakat partinin asgari programını kabul eden herkes, yukardaki özellikleri taşıdığı sürece ordu içinde örgütlenebilir ve örgütlenmelidir. Halk ordusu, savaşmak yeteneği ve özel disiplin ve görevleriyle bir kitle örgütü olarak kavranmalıdır. Geniş yığınları bağrında toplayacak ve silahlı eylem içinde seferber edecek bir örgütlenme biçimidir. Partinin fonksiyonları ve görevleri ile ordunun kendisine has özellikleri karıştırılmamalıdır. Parti orduyu inşa ederken, onunla ilişkisi, yürütülen silahlı mücadeleye önderlik etmeli ve ordu içinde, siyasi ve ideolojik eğitime önem vermeli ve partiyi ordu içinde örgütlemelidir, sınıf mücadelesine, devrimci ilerleyişe yön vermelidir. Halkı savaş için seferber etmelidir. Partinin silahlı mücadele içinde inşasının bir yanı, önemli yanı tam da böyle gerçekleşir.

O halde, olumlu tecrübelerimizi geliştirerek *İbrahim* yoldaşın "beşyüz kişilik gerilla gücü" hedefine sahip çıkıp bu hedefi aşmalıyız ve sadece bununla değil, belirli alanlarda yoğunlaşarak, yeni Dersim'ler yaratmalıyız. Bugün ordunun inşasında çekirdek de olsa önemli bir birikimimiz var, silahlı güçlerimiz var. Devrimin üç temel silahının inşasında (Parti, Ordu, Cephe) önemli adımlar atılmış, olumlu tecrübelerimizin yanı sıra, olumsuz tecrübelerimiz acı tecrübeleriyle başarıya götürecek adımlar atmak zorundayız. O halde bugün *İbrahim* hayalini sürdürüp gerçekleştirmek için yoldaşın söylediğine şunu ilave etmeliyiz: Bugün neden Beş Dersim'imiz olmasındı? Hedef yeni Dersim'ler yaratmaktır. Sloganımız bu olmalıdır.

— İKİ— ÜÇ DAHA FAZLA DERSİM!

TKP/ML Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist

Önümüzde çetin
ama şanlı mücadele günleri var.
Sınıf mücadelesinin de
bütün varlığımızla atalım!

İBRAHİM KAYPAKKAYA